

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัยเรื่อง

บทบาทของเยาวชนกับการส่งเสริมความเข้าใจ

ระหว่างวัฒนธรรมไทย – มาเลเซีย : ศึกษาการมีปฏิสัมพันธ์และกิจกรรมของ
นักศึกษาระหว่างประเทศ

โดย ดร.มานิชญ์ อารีย์ และคณะ

2558

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการบทบาทของเยาวชนกับการส่งเสริมความเข้าใจ
ระหว่างวัฒนธรรมไทย – มาเลเซีย : ศึกษาการมีปฏิสัมพันธ์และกิจกรรมของนักศึกษา
ระหว่างประเทศ

คณะผู้วิจัย

1. ดร.มานิชญ์ อารีย์
2. รศ.ดร.ทัศนีย์ ลักษณะนิชนชัย

ต้นสังกัด

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ชุดโครงการวิจัย

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของเยาวชนกับการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมไทย - มาเลเซีย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อประเทศที่เข้ารับการศึกษาก่อน และหลังสำเร็จการศึกษา กิจกรรมและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของนักศึกษาระหว่างประเทศ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม และแนวทางในการส่งเสริมเครือข่ายของนักศึกษาระหว่างประเทศ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามกับกลุ่มนักศึกษาไทยที่ศึกษาอยู่ในมาเลเซีย และนักศึกษามาเลเซียที่ศึกษาอยู่ในไทย โดยผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาระหว่างประเทศในกลุ่มตัวอย่างจากทั้งสองฝั่งมีทัศนคติและการรับรู้เกี่ยวกับประเทศและวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านในหลากหลายมุมมองขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ โดยเฉพาะภูมิลำเนาและความใกล้ชิดกันในเชิงพื้นที่และวัฒนธรรมของนักศึกษาเหล่านั้น นักศึกษาระหว่างประเทศทั้งนักศึกษาไทยที่ไปเรียนมาเลเซียและนักศึกษามาเลเซียที่มาเรียนในไทย มีทัศนคติที่ดีและการรับรู้เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านในมุมที่สร้างสรรค์ 2) ด้านการทำกิจกรรมและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาระหว่างประเทศ ส่วนใหญ่จะเป็นในลักษณะที่ไม่เป็นทางการ กิจกรรมส่วนใหญ่ที่ร่วมกันจะเป็นกิจกรรมของมหาวิทยาลัย หรือกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นสำหรับนักศึกษาระหว่างประเทศในงานประจำปี โครงการแลกเปลี่ยนส่วนใหญ่ก็ไม่ได้ออกแบบมาให้มีกิจกรรมร่วมกันหรือมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกันมากนัก 3) นักศึกษาระหว่างประเทศ มีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจข้ามวัฒนธรรม ซึ่งนอกจากจะสะท้อนวัฒนธรรมหลักของประเทศแล้วยังส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลาย มีบทบาททั้งในแง่ของการเผยแพร่วัฒนธรรมของตนและเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านในเวลาเดียวกัน 4) แนวทางหนึ่งที่ดีควรส่งเสริม คือ การสร้างเครือข่ายนักศึกษาไทย – มาเลเซีย เพื่อส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมและเพิ่มบทบาทของเครือข่ายนักศึกษาที่มีอยู่แล้วในการผลักดันกิจกรรมข้างต้น 5) มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในหลายระดับ ทั้งภายใต้กรอบโครงการระดับภูมิภาคของอาเซียน หรือ AIMS และผ่านกรอบความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยต่างๆ ของทั้งสองประเทศ ในการกรอบอาเซียนพบว่า มีจำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการไม่มากนัก เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนเองก็จำกัดไม่ได้ครอบคลุมถึงมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ในอาเซียน

Abstract

The research on “Youth Role in Promoting Thai – Malaysian Intercultural Understandings : A study on Interaction and Activities of International Students” aims at studying international students’ attitude before and after experiencing each other culture, their interaction patterns and activities in promoting intercultural understanding, impact and results of their role, and to suggest an approach to build Thai-Malaysian student network and enhance international student exchange program for promoting intercultural understandings

The qualitative and quantitative researches used in collecting data from Thai students in Malaysia and also Malaysian students in Thailand. The findings are as follows

- 1) Both international students perceived various attitudes and perceptions about the cultures of host countries that depend on the factors of locality. Anyhow, we found that both of them having constructive perceptions.
- 2) International students activities and interaction mostly informal which annually established by the universities. Exchange programme hardly designed for much collective and exchanged cultures.
- 3) International students had important for creating cross cultural which reflected core cultures. They could absorb and learn host country cultures.
- 4) Thai – Malaysian students network should be created for promoting intercultural understanding and also enhance the role of existing students’ network
- 5) There are many levels of student exchange programmes both regional framework of ASEAN i.e. AIMS and through universities collaboration, however the number of student exchange under AIMS is not so many and recently reduced as the AUN is limited, most of universities in Asean are not member of it

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของเยาวชนกับการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมไทย - มาเลเซีย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อประเทศที่เข้ารับการศึกษาก่อน และหลังสำเร็จการศึกษา เพื่อศึกษากิจกรรมและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของนักศึกษาระหว่างประเทศ และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม ผลกระทบและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม และแนวทางในการส่งเสริมเครือข่ายของนักศึกษาระหว่างประเทศเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม ตลอดจนการส่งเสริมการขยายโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามกับกลุ่มนักศึกษาไทยที่ศึกษาอยู่ในมาเลเซีย และนักศึกษามาเลเซียที่ศึกษาอยู่ในไทย โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึกและการสนทนากลุ่มกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาระหว่างประเทศในกลุ่มตัวอย่างจากทั้งสองฝั่งมีทัศนคติและการรับรู้เกี่ยวกับประเทศและวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านในหลากหลายมุมมองขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ โดยเฉพาะภูมิลำเนาและความใกล้ชิดกันในเชิงพื้นที่และวัฒนธรรมของนักศึกษานั้นๆ ข้อสังเกตประการหนึ่งของนักศึกษาจากทั้งสองฝั่งคือ แม้วก่อนเดินทางไปเข้ารับการศึกษานอกประเทศหนึ่ง จะมีการรับรู้หรือความเข้าใจในภาพลักษณ์ของสังคมในอีกประเทศหนึ่งมาบ้างน้อยบ้าง ไม่รู้อะไรเลยบ้าง แต่หลังจากได้มาศึกษาหรือได้มาสัมผัสประสบการณ์ตรงได้ทำให้เกิดความเข้าใจและการรับรู้ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะทำให้เกิดทัศนคติเชิงบวกและความประทับใจประเทศเพื่อนบ้านในหลายๆ ด้าน

นักศึกษาระหว่างประเทศทั้งนักศึกษาไทยที่ไปเรียนมาเลเซียและนักศึกษามาเลเซียที่มาเรียนในไทย มีทัศนคติที่ดีและการรับรู้เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านในมุมที่สร้างสรรค์ทั้งก่อนและหลังเดินทางมารับการศึกษ อันเป็นคุณลักษณะที่สำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคมและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันข้ามวัฒนธรรม

ในด้านการทำกิจกรรมและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาระหว่างประเทศ ส่วนใหญ่จะเป็นในลักษณะที่ไม่เป็นทางการ ไม่ค่อยมีกิจกรรมที่จัดหรือร่วมกันมากนัก กิจกรรมส่วนใหญ่ที่ร่วมกันจะเป็นกิจกรรมของมหาวิทยาลัย หรือกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดร่วมกับนักศึกษาระหว่างประเทศในงานประจำปีที่มีการแสดงวัฒนธรรมของแต่ละชาติ โครงการแลกเปลี่ยนส่วนใหญ่ก็ไม่ได้ออกแบบมาให้มีกิจกรรมร่วมกันหรือมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกันมากนัก

นักเรียนไทยในมาเลเซียและนักศึกษาต่างชาติจากที่อื่นๆ จะมีความสนิทสนมและมีกิจกรรมร่วมกันมากกว่าที่จะกับนักศึกษามาเลเซีย เป็นความห่างเหินกันระหว่างนักศึกษามาเลเซีย เจ้าถิ่นกับนักศึกษาต่างชาติโดยรวม ในสังคมของนักศึกษาต่างชาติจะมีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน ในสังคมต่างถิ่นเหมือนกันจึงทำให้เกิดความใกล้ชิดกันมากกว่า และกลายเป็นความรู้สึกที่แบ่งระหว่าง “เด็กถิ่น” กับ “เด็กต่างถิ่น” แต่ก็ไม่ได้มีปัญหาขัดแย้งกันและสามารถปรับตัวเข้าหากันได้ นอกจากนี้ความแตกต่างทางวัฒนธรรมท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ของนักศึกษามาเลเซียและคนไทย ยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดความใกล้ชิดสนิทสนมและการมีกิจกรรมร่วมกัน

ส่วนนักศึกษามาเลเซียที่มาเรียนในไทย กิจกรรมส่วนใหญ่ที่มีร่วมกับนักศึกษาไทยจะเป็นกิจกรรมในลักษณะที่ไม่เป็นทางการและเป็นการเรียนรู้วัฒนธรรมผ่านความสัมพันธ์แบบเพื่อนฝูง หรือความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมากกว่า (interpersonal intercultural relations)

ในการเรียนรู้และทำความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม แม้นักศึกษาระหว่างประเทศทั้งไทยและมาเลเซียจะไม่ค่อยมีกิจกรรมที่เป็นทางการระหว่างกันมากนัก แต่การใช้ชีวิตประจำวันในสังคมเดียวกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกันในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นวิถีชีวิต การเรียนรู้สังคม และวัฒนธรรมในภาพรวม เรียนรู้ธรรมชาติและความแตกต่างทางวัฒนธรรมของกันและกัน โดยเฉพาะในมุมมองความคิดที่แต่ละฝ่ายมีให้กันและอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ไม่ค่อยได้มีกิจกรรมปฏิสัมพันธ์กันทั้งในแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการมากนัก กล่าวคือ นักศึกษามาเลเซียส่วนใหญ่จะมองว่านักศึกษาไทย รวมทั้งนักศึกษาต่างชาติมีวัฒนธรรมที่รักสนุก เฮฮา ไลดไผน เป็นต้น ส่วนนักศึกษาต่างชาติรวมทั้งไทย จะมองว่านักศึกษามาเลเซียค่อนข้างเป็นคนรักสงบ เงียบเรียบง่าย ไม่ชอบความวุ่นวาย ตั้งหน้าตั้งตาเรียนอย่างเอาจริงเอาจังและไม่ค่อยสูงส่งกับใครมากนัก มีลักษณะชอบเกรงใจ และขี้อาย เป็นต้น ส่วนรูปแบบในการเรียนรู้และถ่ายทอดความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม จะเกิดขึ้นในลักษณะที่เป็นธรรมชาติของวิถีชีวิตประจำวันของนักศึกษามากกว่ารูปแบบกิจกรรมที่เป็นทางการ

ในด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมของนักศึกษาระหว่างประเทศนั้น นักศึกษาระหว่างประเทศได้ถ่ายทอดและเรียนรู้ไม่เฉพาะวัฒนธรรมหลักของความเป็นไทย หรือวัฒนธรรมหลักของความเป็นมาเลเซียเพียงอย่างเดียว แต่จากการศึกษาพบว่า ด้วยลักษณะของการกระจายตัวตามภูมิลำเนาของนักศึกษาระหว่างประเทศจากทั้งสองฝ่าย ที่มาจากภูมิลำเนาซึ่งหลากหลาย กล่าวคือ มีความเป็นตัวแทนทางวัฒนธรรมย่อยตามแต่ละภูมิลำเนาของตนเองด้วย และเป็นการนำเสนอและเรียนรู้ระหว่างกันทั้งวัฒนธรรมหลักและวัฒนธรรมย่อยท้องถิ่นของแต่ละฝั่ง ไปพร้อมๆ กัน และทำให้เกิดความเข้าใจที่กว้างและลึกซึ้งข้ามวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น ทำให้เห็น

ลักษณะของความสัมพันธ์ของนักศึกษาระหว่างประเทศ (ความใกล้ชิดและความเห็นห่าง) ที่กำหนดโดยความคล้ายคลึงทางวัฒนธรรมอีกด้วย

นักศึกษาไทยในมาเลเซียจะให้ความสำคัญกับการเรียนรู้วัฒนธรรมของมาเลเซีย ด้วยเหตุผลของโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศเป็นสำคัญซึ่งอยู่ในระดับเดียวกันกับเหตุผลเพื่อทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้านและการเปิดมุมมองความคิดใหม่ๆ ในขณะที่นักศึกษามาเลเซียมองเหตุผลด้านโอกาสทางธุรกิจอยู่ในความสำคัญลำดับท้ายๆ ซึ่งสะท้อนถึงโอกาสและสภาพทางเศรษฐกิจของมาเลเซียที่ดีกว่าไทย ทั้งนี้ นักศึกษามาเลเซียส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้าน หรือวัฒนธรรมไทย เพราะเห็นถึงประโยชน์ในแง่ของการเผยแพร่ให้สังคมมาเลเซียได้เข้าใจวัฒนธรรมไทยมากขึ้น รองลงมาคือ เหตุผลของความสำคัญในการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน

โดยสรุปพบว่า นักศึกษาระหว่างประเทศ มีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจข้ามวัฒนธรรม ซึ่งนอกจากจะสะท้อนวัฒนธรรมหลักของประเทศแล้วยังส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลาย มีบทบาททั้งในแง่ของการเผยแพร่วัฒนธรรมของตนและเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านในเวลาเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความสามารถในการทำความเข้าใจและปรับตัวกับสภาพแวดล้อมบนความต่างทางวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม นักศึกษาระหว่างประเทศต่างให้ความสำคัญกับการเรียนรู้วัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ตลอดจนตระหนักถึงผลดีในระยะยาวที่จะเกิดขึ้นทั้งต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติในฐานะเพื่อนบ้าน

จากการศึกษา พบว่า มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในหลายระดับ ทั้งภายใต้กรอบโครงการระดับภูมิภาคของอาเซียน หรือ AIMS และผ่านกรอบความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยต่างๆ ของทั้งสองประเทศ โดยข้อสังเกตที่พบ คือ ในการกรอบอาเซียน แม้ว่าจะเป็นกรอบใหญ่ที่รวมประเทศสมาชิกทั้งสิบในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างกัน แต่ก็พบว่า มีจำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการไม่มากนัก หรือมีการให้สัดส่วนที่จำกัด นอกจากนี้เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนเองก็จำกัด ไม่ได้ครอบคลุมถึงมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ในอาเซียน โดยในจำนวนดังกล่าว มีการแลกเปลี่ยนอย่างไม่สมดุล กล่าวคือ นักศึกษาจากบางประเทศนิยมไปศึกษาในประเทศหนึ่ง และไม่นิยมไปศึกษาในอีกประเทศหนึ่ง ยกตัวอย่างกรณีนักศึกษาไทยภายใต้โครงการ AIMS ไปศึกษาแลกเปลี่ยนที่ประเทศมาเลเซียในสัดส่วนที่มาก เมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษามาเลเซียที่มาในไทย ในส่วนโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างมหาวิทยาลัยทั่วไปก็มีไม่มากนัก โดยจะเป็นในลักษณะของการแลกเปลี่ยนภายใต้โครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย และเฉพาะบางสาขาวิชา หรือบางคณะเท่านั้น เป็นความร่วมมือที่มหาวิทยาลัยต้องแสวงหาพันธมิตร จับคู่ความร่วมมือกันเอง

ซึ่งบางครั้งทำให้เป็นอุปสรรคในการติดต่อประสานงาน และส่งผลให้การขยายตัวของโครงการ แลกเปลี่ยนเป็นไปได้ยาก ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริม หรืออำนวยความสะดวกให้สถาบันการศึกษาได้พัฒนาโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่าง ประเทศให้กว้างและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น รัฐควรสนับสนุนทั้งงบประมาณ และข้อมูลข่าวสาร การ ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างไทยกับมาเลเซีย ทั้งมหาวิทยาลัย ของรัฐและเอกชน รัฐบาลไทยและรัฐบาลมาเลเซียอาจหารีหรือร่วมทุนกันเพื่อสนับสนุนให้เกิด โครงการแลกเปลี่ยนระหว่างกันในระดับทวิภาคีของทั้งสองประเทศ

โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาควรออกแบบโดยให้ความสำคัญกับกิจกรรมและให้พื้นที่กับ การส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น ทั้งในกิจกรรมที่เป็นทางการและไม่เป็น ทางการ หรืออาจบูรณาการให้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การจัดชั้นเรียน พิเศษร่วมกันระหว่างนักศึกษาไทย – มาเลเซียว่าด้วยเรื่องวัฒนธรรม การเทียบโอนหน่วยกิต หรือ กิจกรรมภาคปฏิบัติที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการเรียนรู้ เป็นต้น

จากผลการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาบทบาทของเยาวชนในการ ส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม ดังนี้

1. รณรงค์และส่งเสริมบทบาทเยาวชนนักศึกษาระหว่างประเทศของไทยกับมาเลเซีย และในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านให้เห็นถึงคุณค่าของการเรียนรู้เข้าใจวัฒนธรรมระหว่างกัน และการ ส่งเสริมภาพลักษณ์ซึ่งกันและกันด้วยความเข้าใจให้สมกับความเป็นเพื่อนบ้านที่ดีต่อกัน ทั้งนี้ เนื่องจากพบว่า นักศึกษาระหว่างประเทศนั้นเดิยังขาดการรับรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและคุณค่าที่ดี งามซึ่งกันและกันอย่างลึกซึ้ง การส่งเสริมบทบาทเยาวชนในฐานะทูตวัฒนธรรม จะช่วยให้เกิด ความเข้าใจและความแน่นแฟ้นในความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนมากยิ่งขึ้นในกรอบ ของความเป็นเพื่อนบ้าน และเอื้อต่อความเป็นประชาคมอาเซียนในระยะยาว

2. หน่วยงานรัฐของทั้งสองประเทศควรเพิ่มการสนับสนุนบทบาทของนักศึกษาระหว่าง ประเทศในฐานะตัวแทนทางวัฒนธรรมระหว่างเพื่อนบ้าน มีการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน ลักษณะบูรณาการ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมและการดำเนินการในการส่งเสริมความเข้าใจระหว่าง วัฒนธรรม ทั้งในระยะก่อนเดินทางไปศึกษา ระหว่างการศึกษา และหลังจบการศึกษา ซึ่งจะช่วยต่อ ยอดให้เกิดประโยชน์และมูลค่าเพิ่มต่อตัวนักศึกษา สังคม และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศใน ระยะยาว ทั้งนี้ ควรผลักดันให้เกิดเครือข่ายนักศึกษาไทย-มาเลเซีย

3. การสร้างเครือข่ายนักศึกษาไทย-มาเลเซีย เพื่อการประสานงานและการส่งเสริม ความเข้าใจระหว่างเพื่อนบ้าน ทั้งนี้ในปัจจุบัน ในฝั่งของไทยจะพบว่ามีารรวมกลุ่มนักศึกษาใน

ลักษณะของชมรม สมาคม เครือข่าย อยู่แล้วพอสมควร ทั้งในกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ และในกลุ่มศิษย์เก่า ตลอดจนภาคีเครือข่ายวิชาการของนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยที่มีกิจกรรมร่วมกันตามสาขาวิชา หากมีการผลักดันให้เกิดเครือข่ายนักศึกษาไทย-มาเลเซียฯ จะเป็นการช่วยส่งเสริมบทบาทที่ยั่งยืนของนักศึกษาระหว่างประเทศในการผลักดันให้เกิดกิจกรรมและภารกิจต่างๆ ที่ตอบโจทย์การส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศและความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนบ้านในระดับประชาชนกับประชาชน รวมทั้งการกระชับความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างกัน ที่สำคัญคือการส่งเสริมการทำงานร่วมกันด้านการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม กิจกรรม และการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ที่ดีของทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะการส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นทางการระหว่างนักศึกษาเพื่อเติมเต็มแบบแผนการปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบที่เป็นทางการมากยิ่งขึ้นและเพื่อเพิ่มบทบาทของเครือข่ายนักศึกษาที่มีอยู่แล้วในการผลักดันกิจกรรมข้างต้น อีกทั้งยังทำหน้าที่เชื้ออำนวยการส่งเสริมนโยบายเกี่ยวกับมาเลเซียและสถานศึกษาต่างๆ แก่ผู้ที่สนใจจะศึกษาต่อในมาเลเซีย ในขณะเดียวกันก็ประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษามาเลเซียรู้จักและสนใจที่จะมาศึกษาต่อในไทยในสาขาวิชาที่ประเทศไทยมีศักยภาพ เพราะนักศึกษามาเลเซียที่มาเรียนเมืองไทยยังมีจำนวนน้อยมากและน้อยลงเรื่อยๆ เครือข่ายดังกล่าวยังสามารถทำหน้าที่ประสานงานทางธุรกิจและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อโอกาสทางการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ เครือข่ายดังกล่าวอาจริเริ่มดำเนินการโดยฝั่งไทยก่อนเนื่องจากมีเครือข่ายแล้วบ้างพอสมควรเป็นทุนเดิม โดยอาจประกอบไปด้วย สมาคมศิษย์เก่านักศึกษาไทยในมาเลเซีย สมาคมนักศึกษาไทยในมาเลเซีย ชมรมศิษย์เก่านักศึกษาไทยมหาวิทยาลัยอิสลามนานาชาติมาเลเซีย คณะและหลักสูตรของมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่มีความร่วมมือและมีการแลกเปลี่ยนนักศึกษากับมาเลเซีย กลุ่มนักศึกษามาเลเซียในประเทศไทย และนักศึกษาในโครงการแลกเปลี่ยน เป็นต้น โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มเครือข่ายนักศึกษาชาวมาเลเซียในมหาวิทยาลัยชั้นนำต่างๆ ของมาเลเซีย มีกิจกรรมร่วมกันเป็นประจำภายใต้การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐและสถาบันการศึกษาของทั้งสองประเทศ โดยมีเป้าหมายและภารกิจเพื่อการสร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนด้านการศึกษา และการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ที่ดีซึ่งกันและกัน

4. การสนับสนุนทุนการศึกษาและกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาไทยและนักศึกษามาเลเซีย รัฐบาลและหน่วยงานด้านการศึกษาของไทยและมาเลเซียควรจัดหาทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาแลกเปลี่ยนมากขึ้น ทั้งให้ทุนที่ให้สำหรับนักศึกษาของตนเอง หรือให้กับนักศึกษาของอีกประเทศหนึ่ง หรือร่วมทุนกันเพื่อส่งเสริมโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ควรสนับสนุนทุนให้เกิดกิจกรรมต่อเนื่องระหว่างนักศึกษาของทั้ง

สองประเทศผ่านเครือข่ายที่กล่าวมาข้างต้น เช่น กิจกรรมประชาสัมพันธ์วัฒนธรรม ข้อมูลข่าวสาร การศึกษา กิจกรรมสานสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรม เรือเยาวชนไทย-มาเลเซีย การเยี่ยมเยือนประจำปี กิจกรรมวิชาการ ฯลฯ

5. รัฐและหน่วยงานการศึกษาควร 1) เพิ่มขยายโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา มาเลเซีย และนักศึกษาเพื่อนบ้าน เพราะปัจจุบันโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างไทยกับมาเลเซียยังมีไม่มากนัก นักศึกษาแลกเปลี่ยนของมาเลเซียส่วนใหญ่มาด้วยกรอบโครงการแลกเปลี่ยนระดับภูมิภาค อีกทั้งยังมีจำนวนไม่มากนักที่มาศึกษาในไทย โครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยก็ยังมีไม่มากนัก 2) โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาควรออกแบบโดยให้ความสำคัญกับกิจกรรมสานสัมพันธ์หรือการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ หรืออาจทำให้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาเลือกหรือกิจกรรมเสริมของโครงการและหลักสูตรการศึกษาภายใต้ข้อตกลงร่วมกันของสถาบันการศึกษา เช่น การจัดชั้นเรียนพิเศษร่วมกันระหว่างนักศึกษาไทย – มาเลเซียว่าด้วยเรื่องวัฒนธรรม การเทียบโอนหน่วยกิต หรือกิจกรรมภาคปฏิบัติที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการเรียนรู้ เป็นต้น

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	[1]
Abstract	[2]
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	[3]
สารบัญแผนภาพ	
สารบัญตาราง	
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่อง	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
1.3 คำถามวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ	3
1.5 นิยามศัพท์ในการวิจัย	3
1.6 วิธีการวิจัย	3
1.7 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	4
1.8 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	5
1.9 การวิเคราะห์ข้อมูล	5
1.10 การนำเสนอผล	6
1.11 กรอบแนวคิด	7
บทที่ 2 แนวคิดและการทบทวนวรรณกรรม	
2.1 แนวความคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม	8
2.2 ความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม	9
2.3 นักศึกษาระหว่างประเทศกับความสำคัญของการสร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม	10
2.4 การพัฒนาความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมของ Deardoeff	10
2.5 สมาคมนักศึกษาไทยในมาเลเซีย Thai Student Association in Malaysia	11

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.6	มหาวิทยาลัยในมาเลเซียและมหาวิทยาลัยที่นักศึกษาไทยนิยมไปเรียน	12
2.7	ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมไทย-มาเลเซียกับการแลกเปลี่ยนนักศึกษา	14
2.8	การขยายความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมไทย-มาเลเซียผ่านกรอบบันทึก ความเข้าใจ	16
2.9	สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษากับความร่วมมือด้านการศึกษา ไทย-มาเลเซีย	16
2.10	รัฐกับการสนับสนุนและการพัฒนาความร่วมมือด้านทุนการศึกษา	25
2.11	ความพยายามผลักดันความเข้าใจและการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ผ่านเยาวชน	27
บทที่ 3	ผลการดำเนินการวิจัย	
3.1	สภาพแวดล้อมสังคมของนักศึกษาระหว่างประเทศ	31
3.2	ทัศนคติของนักศึกษาระหว่างประเทศก่อนและหลังการรับรู้เกี่ยวกับประเทศ	63
3.3	การปฏิสัมพันธ์และกิจกรรมในกลุ่มนักศึกษาระหว่างประเทศที่ส่งเสริม เข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม	66
3.4	การแสดงบทบาททั้งในแง่การเผยแพร่วัฒนธรรมและการเรียนรู้ วัฒนธรรมเจ้าบ้าน	69
3.5	การส่งเสริมเครือข่ายนักศึกษาในการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่าง วัฒนธรรม	70
3.6	ข้อเสนอแนะต่างๆจากผู้ที่เกี่ยวข้อง	73

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

4.1	สรุปและอภิปรายผลการศึกษา	74
4.1.1	ทัศนคติและการรับรู้เกี่ยวกับประเทศและวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน ของนักศึกษาระหว่างประเทศ	74
4.1.2	กิจกรรม การปฏิสัมพันธ์ และการเรียนรู้วัฒนธรรมระหว่างกัน ของนักศึกษาระหว่างประเทศ	76
4.1.3	สรุปแนวทางการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม	80
4.1.4	การเพิ่มขยายโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา	81
4.2	ข้อเสนอแนะ	82

เอกสารอ้างอิง	86
---------------	----

ภาคผนวก	88
---------	----

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่อง

การสร้างความสัมพันธ์อันยั่งยืนกับประเทศเพื่อนบ้านต้องอาศัยความเข้าใจในวัฒนธรรมเป็นหลัก นักศึกษาระหว่างประเทศถือเป็นตัวแสดงหลักในการนำเสนอและประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของตนเองและเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศนั้นๆ ในขณะที่กำลัง ศึกษาในต่างแดน เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว นักศึกษาเหล่านี้จึงเป็นเสมือนผู้ส่งสารในเรื่องความเข้าใจด้านวัฒนธรรมต่อเพื่อนๆ และสังคมรอบข้าง ในปัจจุบันมีนักศึกษาแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศไทยและประเทศมาเลเซียจำนวนมาก ซึ่งถือได้ว่าเป็นช่องทางและโอกาสที่ดีในการเสริมสร้างความเข้าใจที่ถ่องแท้ทางด้านวัฒนธรรม

ประเทศไทยและมาเลเซียมีประวัติศาสตร์และมีสภาพต่อกันเป็นเวลานานทั้งในด้านเศรษฐกิจ การค้า และด้านการศึกษา เป็นต้น ประชาชนทั้งสองฝ่ายมักจะเดินทางข้ามชายแดนเพื่อพบปะญาติพี่น้อง โดยเฉพาะชาวมุสลิมไทยที่อาศัยอยู่บริเวณภาคใต้ของไทยและบริเวณทางเหนือของรัฐกลันตันในประเทศมาเลเซีย

คนเหล่านี้มีความคล้ายคลึงกันในด้านภาษาและวัฒนธรรมซึ่งถือว่าเป็นประโยชน์ในการสร้างความเข้มแข็งด้านความสัมพันธ์และส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์กัน ยังเป็นการเสริมสร้างความ เป็นประชาคมอาเซียน ในปี 2558 อีกด้วย ทั้งสองประเทศควรทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีในเรื่องของสังคมและวัฒนธรรมทั้งในระดับระหว่างสองประเทศและอีกหลายประเทศในสังคมอาเซียน

ประเทศไทยและมาเลเซียต่างก็มีเอกลักษณ์ของตนเองในด้าน ศิลปะ วัฒนธรรม ความ เป็นอยู่ ศาสนาและภาษา แม้จะมีบ้างอย่างความคล้ายคลึงกันแต่ก็มีความแตกต่างกันในรายละเอียด อย่างไรก็ตามการแบ่งปันและเรียนรู้ถึงความแตกต่างด้านวัฒนธรรมในประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียนถือเป็นความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจร่วมกันเพื่อมุ่งสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

การศึกษาระดับสากลเป็นตัวผลักดันให้ความเข้าใจด้านวัฒนธรรมมีความสำคัญมากขึ้น ความเข้มแข็งของการร่วมมือกันทางด้านการศึกษาถือได้ว่าเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับประชาคมอาเซียนในด้านสังคมและวัฒนธรรมซึ่งถือเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนสู่การผสมผสานในมิติด้านวัฒนธรรม ในปัจจุบันมีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในสมาชิกอาเซียนมากขึ้น รวมทั้งประเทศไทยและมาเลเซีย นักเรียนไทยและนักเรียนมาเลเซียได้ไปแลกเปลี่ยนการศึกษา

ตั้งแต่ในระดับมัธยมและมหาวิทยาลัยในประเทศมาเลเซีย นอกเหนือจากการเป็นนักศึกษาแล้ว นักศึกษาเหล่านี้ยังถือได้ว่าเป็น “ทูตทางวัฒนธรรม” อีกด้วย โดยเฉพาะการประชาสัมพันธ์เรื่องราว ความเป็นอยู่และสิ่งที่ได้เรียนรู้จากประเทศนั้น ๆ กิจกรรมหลากหลายที่ทำร่วมกับคนท้องถิ่นถือว่าเป็นอีกช่องทางในการสร้างความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรม โดยอาศัยการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ภาษา อาหาร ความเป็นอยู่ มาตรฐานและความเชื่อในสังคม หลังจากสำเร็จการศึกษาและกลับมายังประเทศของตนเอง สิ่งที่นักศึกษาได้เรียนรู้จักสามารถสร้างความเข้าใจที่ดีระหว่างสองประเทศได้

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาบทบาทของนักศึกษาระหว่างประเทศของไทยและมาเลเซียในการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม ศึกษาทัศนคติทั้งก่อนและหลังจากที่มีประสบการณ์ในการแลกเปลี่ยน การปฏิสัมพันธ์ กิจกรรมที่ได้ทำและผลที่เกิดขึ้น ตลอดจนข้อเสนอในการพัฒนา “เครือข่ายนักศึกษาระหว่างประเทศไทยและมาเลเซีย เพื่อส่งเสริมกิจกรรมและความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมร่วมกัน”

1.2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์โครงการ

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่างชาติทั้งก่อนและหลังการรับรู้เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน
2. เพื่อศึกษาการปฏิสัมพันธ์และกิจกรรมในกลุ่มนักศึกษาระหว่างประเทศที่ส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม
3. เพื่อศึกษาผลของการแสดงบทบาททั้งในแง่ของการเผยแพร่วัฒนธรรมและการเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน
4. เพื่อพัฒนาแนวทางในการสร้างเครือข่ายนักศึกษาไทย-มาเลเซียและการขยายโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาเพื่อเป็นการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม

1.3 คำถามวิจัย

ทัศนคติของนักศึกษาต่างชาติทั้งก่อนและหลังการแลกเปลี่ยนเป็นเช่นไร นักศึกษามีการปฏิสัมพันธ์และกิจกรรมใดในการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของตนเอง ผลกระทบและผลลัพธ์ที่

เกิดขึ้นคืออะไร แนวทางที่จะสร้างเครือข่ายนักศึกษาต่างชาติเพื่อสนับสนุนการแลกเปลี่ยนระหว่างไทยและมาเลเซียต้องทำอย่างไร

1.4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

แบบแผนการปฏิสัมพันธ์และกิจกรรมของนักศึกษาต่างชาติในด้านบทบาทและเครือข่ายเพื่อประชาสัมพันธ์ความเข้าใจทางวัฒนธรรมของไทยและมาเลเซีย

1.5. นิยามศัพท์ในการวิจัย (Operational Definition)

รูปแบบการปฏิสัมพันธ์แบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการรูปแบบเป็นทางการหมายถึงรูปแบบที่มีโครงการและการจัดการเกิดขึ้น (มีรูปแบบเป็นแบบสำเร็จ) จากกลุ่มนักศึกษาหรือโครงการขององค์กร แบบไม่เป็นทางการเป็นรูปแบบที่เกิดขึ้นเองตามวิถีชีวิตประจำวันและความสัมพันธ์แบบไม่เป็นทางการ

กิจกรรมแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ตัวอย่างของกิจกรรมแบบเป็นทางการคือกิจกรรมที่จัดการตามแบบที่องค์กรได้จัดไว้ กิจกรรมแบบไม่เป็นทางการเป็นแบบที่เกิดขึ้นเองตามกิจวัตรประจำวัน

นักศึกษาต่างชาติ หมายถึงนักศึกษาที่เดินทางออกจากประเทศของตนเองมายังต่างแดนเพื่อวัตถุประสงค์ในการศึกษา ในงานวิจัยนี้หมายถึงนักศึกษาไทยที่เดินทางไปศึกษาที่ประเทศมาเลเซียและนักศึกษามาเลเซียที่เดินทางมาศึกษาที่ประเทศไทย

ความเข้าใจร่วมกันทางวัฒนธรรม การตกลงระหว่างสองฝ่ายหรือมากกว่านั้น บางครั้งอาจหมายถึงการจัดการหรือข้อตกลงร่วมกันในความต่างหรือข้อขัดแย้งระหว่างกัน อีกทั้งยังหมายถึงความคุ้นเคยอย่างใกล้ชิด การเข้าใจซึ่งกันและกัน และการขอบคุณซึ่งกันและกันในความเข้าใจในความต่างทางวัฒนธรรม ความเชื่อ พฤติกรรมและทัศนคติ

1.6 วิธีการวิจัย (Research Methodology) ประกอบด้วย

1. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Documentary Study) ได้แก่ เอกสารข้อตกลงโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาไทย-มาเลเซียของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาของไทยรวมทั้งของสถาบันการศึกษาภาคเอกชน และเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

2. การวิจัยภาคสนาม (Field Research) ประกอบด้วยวิธีการวิจัย 3 วิธี ดังนี้

2.1 วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาไทยที่ศึกษาอยู่ในมาเลเซียและนักศึกษามาเลเซียที่ศึกษาอยู่ในไทย

2.2 วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้การสนทนากลุ่ม(Focus Group Discussion) ตามประเด็นสนทนาที่กำหนดขึ้น (Guidelines Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาไทยและมาเลเซียที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบันหรือที่มีประสบการณ์ในการศึกษาในอีกประเทศหนึ่ง

2.3 การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth interview) บุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาของนักศึกษาไทยในมาเลเซียและนักศึกษามาเลเซียในไทย ได้แก่ ผู้รับผิดชอบโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาไทยกับมาเลเซียสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาในไทย (สกอ.) สถานทูตไทยประจำมาเลเซีย สถานทูตมาเลเซียประจำไทย คณาจารย์ ประธานนักศึกษา และนักศึกษาศิษย์เก่าที่เคยศึกษาในไทยหรือมาเลเซีย นายกสมาคมศิษย์เก่านักศึกษาไทยในมาเลเซีย

1.7 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาไทยในมาเลเซีย และนักศึกษามาเลเซียในไทย แบ่งออกเป็น 5 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา

ส่วนที่ 2 ความสามารถในการใช้ภาษา

ส่วนที่ 3 การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆของนักศึกษา

ส่วนที่ 4 การเรียนรู้วัฒนธรรมของนักศึกษา ไทย และมาเลเซีย

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษา ไทยและมาเลเซีย

2. ประเด็นการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์เจาะลึก

2.1 แบบแผนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา การทำกิจกรรมร่วมกัน

2.2 ทศนคติของนักศึกษาที่มีต่อประเทศที่เข้ารับการศึกษาก่อนและหลังสำเร็จการศึกษา

2.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน แบบแผนปฏิสัมพันธ์ การทำกิจกรรม ผลกระทบและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

2.4 แนวทางในการส่งเสริมเครือข่ายของนักศึกษาในการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

1.8 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1. ในการวิจัยเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Random Sampling) และกำหนดคุณสมบัติแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) กับนักศึกษาไทยที่กำลังศึกษาหรือเคยศึกษาระดับอุดมศึกษาและพักอาศัยอยู่ในประเทศมาเลเซีย และนักศึกษามาเลเซียที่ศึกษาในประเทศไทย ช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล ตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน 2557 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2556 ได้จำนวนผู้ตอบกลับแบบสอบถามที่เป็นนักเรียนไทยที่ศึกษาในมาเลเซียทั้งสิ้น 50 รายและนักศึกษามาเลเซียที่กำลังศึกษาระดับอุดมศึกษาและพักอาศัยอยู่ใน ประเทศไทย ได้จำนวนรวมทั้งสิ้น 27 คน

(หมายเหตุ ช่วงเวลาในการเก็บข้อมูลในมาเลเซีย เป็นช่วงเวลาของการสอบของบางมหาวิทยาลัย ทำให้นักศึกษามุ่งเตรียมการสอบ และบางมหาวิทยาลัยสอบเสร็จไปบางส่วนแล้ว นักศึกษาก็แยกย้ายกลับประเทศ หรือไปท่องเที่ยวต่างถิ่น)

2. ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

2.1. การสนทนากลุ่มคณะกรรมการนักศึกษาไทยที่กำลังศึกษาอยู่ใน มาเลเซีย จำนวน 10 คน

2.2. การสนทนากลุ่มนักศึกษาไทยที่เคยศึกษาระดับอุดมศึกษา ในมาเลเซีย สำเร็จการศึกษาแล้ว และกลับมาพำนักอยู่ในประเทศไทย จำนวน 10 คน

2.3. การสัมภาษณ์เจาะลึก ผู้รับผิดชอบโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาไทยและมาเลเซีย (AIMS) สกอ. อาจารย์ผู้รับผิดชอบโครงการแลกเปลี่ยนการฝึกภาคปฏิบัติระหว่างนักศึกษาไทย -มาเลเซีย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติฯ (ดร.ภูษงค์ เสนานุช) ประธานสมาพันธ์ศึกษานานาชาติในไทย (AISEC) (นางสาวจรรุณี จรัสเรืองชัย) อุปทูต สถานทูตไทยประจำมาเลเซีย นายกสมาคมศิษย์เก่านักศึกษาไทยในมาเลเซีย (รศ.ดร. อิบรอฮีม ณรงค์รักษาเขต) ประธานชมรมศิษย์เก่านักศึกษาไทยมหาวิทยาลัยอิสลามนานาชาติ มาเลเซีย (ดร. นิพนธ์ ไร่เฮง) นายกสมาคมนักศึกษาไทยในมาเลเซีย (นายอับดุลฮาติม ฮามะ)

1.9 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่ามัธยฐานเลขคณิต (average mean) ค่าพิสัยของ Likert's Rating Scale และหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลโดยใช้ค่า Chi-square

ในการวัดระดับความคิดเห็นของนักศึกษา กำหนดค่าน้ำหนักคะแนนดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	=	5
เห็นด้วยมาก	=	4
เห็นด้วยปานกลาง	=	3
เห็นด้วยน้อย	=	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	=	1

$$\begin{aligned} \text{ค่าพิสัย} &= \frac{\text{คะแนนมากที่สุด} - \text{คะแนนน้อยที่สุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.80 \end{aligned}$$

การแปลความหมายของค่าระดับความคิดเห็น คำนวณโดยใช้สูตรหาค่าระดับ แบ่งเป็น ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผลคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง มาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง น้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง น้อยที่สุด

2. การวิจัยเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหาและนำมาอภิปรายร่วมกับข้อมูลเชิงคุณภาพ

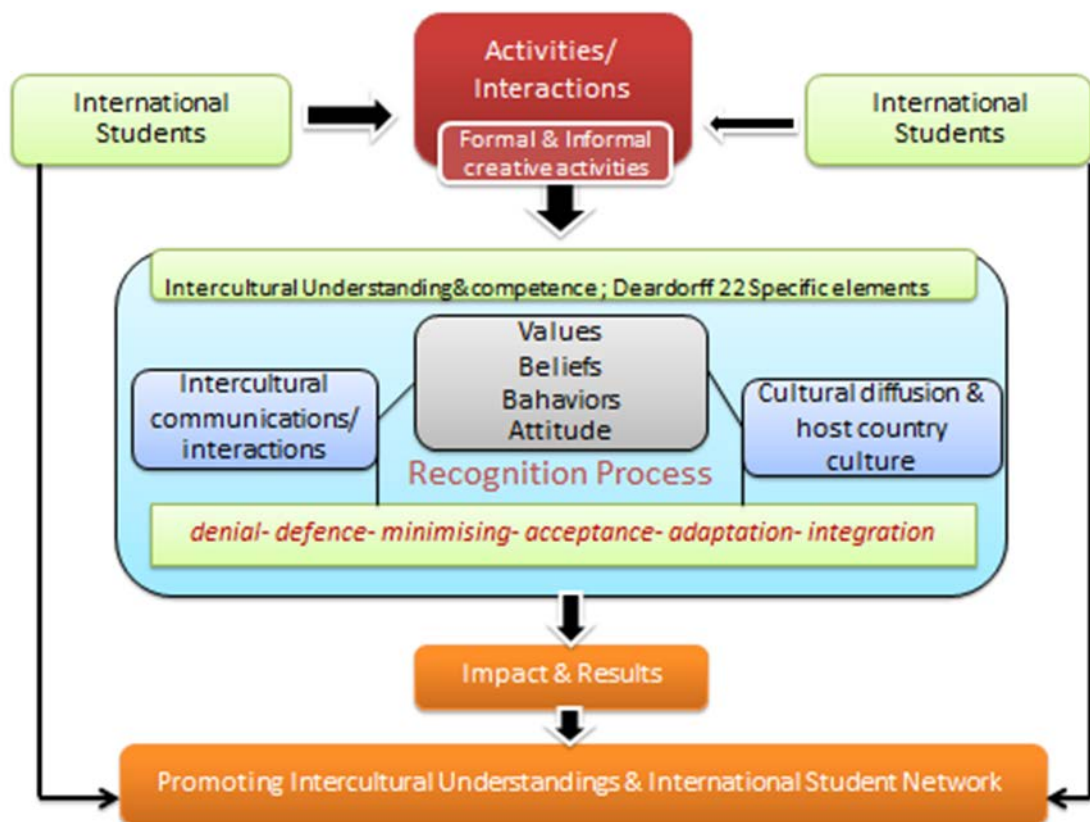
1.10 การนำเสนอผล

การนำเสนอผล ใช้วิธีการวิเคราะห์ผลร่วมระหว่างข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ นำเสนอ โดยใช้การอภิปรายพรรณนาประกอบตาราง

1.11 กรอบแนวคิด

คณะวิจัยได้ทบทวนทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กรอบความคิด และเอกสารประกอบที่นำไปสู่การพัฒนา รูปแบบของกรอบความคิดของงานวิจัยนี้ งานวิจัยฉบับนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณและเชิง คุณภาพ

Conceptual Framework

บทที่ 2

แนวคิดและการทบทวนวรรณกรรม

จากกรอบแนวคิดและนิยามศัพท์ในการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยต้องการศึกษาบทบาทการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมของนักศึกษาไทยและมาเลเซียผ่านกิจกรรมต่างๆ โดยจะสำรวจเนื้อหาสาระของการติดต่อสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ ความเข้าใจซึ่งกันและกัน การเรียนรู้ทางวัฒนธรรมของประเทศท้องถิ่นและเครือข่ายนักศึกษานานาชาติ ทั้งระยะก่อนและหลังการเข้ามาศึกษา ข้อมูลเหล่านี้จะชี้ให้เห็นถึงผลลัพธ์ของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในช่วงระยะเวลาของการศึกษา ตลอดจนการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมของเยาวชนไทยและมาเลเซีย

2.1. แนวความคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม

นักวิชาการหลายสาขาพยายามให้ความหมายของวัฒนธรรม ซึ่งโดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า วัฒนธรรมคือแบบแผนของความคิด ความรู้สึก ปฏิบัติการ ของกลุ่มคนในสังคมหนึ่งที่ประเพณี ความเชื่อ ค่านิยม เป็นตัวยึดโยงระหว่างกัน

Hofstede (2001) ชี้ว่า วัฒนธรรมคือชุดความคิดร่วมกันของกลุ่มหนึ่งที่มีความแตกต่างออกไปจากอีกกลุ่มหนึ่ง

Adler (2002). วัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิตของคนกลุ่มหนึ่ง เป็นโครงสร้างการถ่ายทอดแบบแผนของพฤติกรรมไปยังคนอีกรุ่นหนึ่ง ผ่านทางภาษาและการเลียนแบบ

เรย์มอนด์ วิลเลียม(Raymond Williams) นักวิชาการด้านวัฒนธรรมศึกษาชาวอังกฤษได้ให้ความหมายไว้ว่าวัฒนธรรมคือรูปแบบของวิถีชีวิตที่แสดงออกให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของผู้คนในสังคมซึ่งในแต่ละสังคมก็มีความแตกต่างของรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้คนมากมายซึ่งเกี่ยวโยงเรื่องของกลุ่มคน ชนชั้น ภาษา ชาติพันธุ์ เรื่องเพศสภาวะ ฯลฯ วัฒนธรรมจึงเป็นอะไรที่เราสัมผัสได้ ไม่เป็นอะไรที่นามธรรมมากนักแต่สิ่งที่บอกว่าสัมผัสได้ (ในแง่ของรูปธรรม) ก็มักเป็นอะไรที่ค่อยๆ เปลี่ยนแปลง

โดยสรุปวัฒนธรรม คือ สิ่งที่แยกคนกลุ่มหนึ่งออกคนอีกรุ่นหนึ่ง ด้วยพฤติกรรมความเชื่อ และทัศนคติ

2.2 ความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม

ตามพจนานุกรมภาษาอังกฤษ (Funk & Wagnalls, 1970:1368), 'ความเข้าใจ' หมายถึง พลังทางจิตที่ได้มาจากความรู้ การอธิบายต่อไปรวมทั้งหมายถึงข้อตกลงระหว่างคนสองคนหรือมากกว่า ที่อาจจะมีความเห็นเหมือนหรือแตกต่างกันมาก่อน ดังนั้นความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม หมายถึง ความสัมพันธ์อันใกล้ชิด การเห็นอกเห็นใจ การเห็นคุณค่าระหว่างบุคคลที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน¹

องค์ประกอบของความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม

1) ความต้องการที่ยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรม

Bennet (2003:48-51) กล่าวว่า เป็นกระบวนการยอมรับเกิดขึ้นใน 6 ขั้นตอน คือ การปฏิเสธ (denial) การป้องกันตัว (defence) การลดความขัดแย้ง (minimizing) การยอมรับ (acceptance) การปรับตัว (adaptation) และการบูรณาการ (integration)

2) ความตระหนักรู้ระหว่างวัฒนธรรม

การตระหนักรู้เป็นพื้นฐานความสำเร็จของความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม ซึ่งเริ่มขึ้นจากการที่บุคคลยอมรับ ในเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของบุคคลที่แตกต่างจากบุคคลอื่นๆ และกลายเป็นความระมัดระวัง ในเรื่องความเหมือนและความแตกต่าง

3) การแข่งขันระหว่างวัฒนธรรม

การพัฒนาการแข่งขันระหว่างวัฒนธรรม ประกอบด้วย การสะท้อนตัวเอง การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ของคนอื่น การเห็นคุณค่าในความเหมือน และความแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยใช้ทรัพยากรทางวัฒนธรรม และการทำให้เกิดความรู้ในเรื่องเสมอภาค (Bennet, 2003:32-33).

4) การติดต่อสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม

ผู้คนมีการสื่อสารทั้งภายในและระหว่างวัฒนธรรม ในรูปแบบของภาษาซึ่งถือเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ทางสังคมของกลุ่มคนนั้นๆ สะท้อนถึงสถานะ อำนาจ และระดับการศึกษา ความแตกต่างทางวัฒนธรรมจึงอาจสะท้อนผ่านความแตกต่างทางภาษา อาจก่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างคนต่างวัฒนธรรม จากการใช้ภาษาในการสื่อสารระหว่างกัน (Campbell, 2004:62).

¹ Corinne Meier.(2007). *Enhancing intercultural understanding using e-learning strategies*.South African Journal of Education.Vol 27:655–671

โดยสรุป สิ่งที่สำคัญต่อการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมที่เหมาะสม คือ การสร้างการมีส่วนร่วมและการรู้ความเข้าใจระหว่างบุคคลและความแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการยอมรับในการมีอยู่ของความหลากหลายทางวัฒนธรรม ที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

2.3 นักศึกษาระหว่างประเทศกับความสำคัญของการสร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม

ระบบการศึกษาที่เชื่อมโยงกันระหว่างประเทศมากขึ้นยิ่งทำให้ความสำคัญของการทำความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม และความสามารถในการเรียนรู้วัฒนธรรมมีมากยิ่งขึ้นสำหรับนักศึกษา ตลอดจนเจ้าหน้าที่ในรั้วมหาวิทยาลัย นักศึกษาระหว่างประเทศเองอาจจะได้เรียนรู้หรือประสบพบเห็นในวัฒนธรรมแปลกใหม่ ซึ่งบางครั้งอาจทำให้ตกใจ โดยรวมถึงการเรียนรู้เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสังคมและวัฒนธรรมใหม่ และนักศึกษาระหว่างประเทศเหล่านี้ ก็อาจมีการเรียนรู้รูปแบบการสอนที่แปลกใหม่ จำนวนนักศึกษาระหว่างประเทศมากขึ้น รวมทั้งนักศึกษาที่ย้ายถิ่นฐานใหม่ ทำให้ยิ่งเกิดความหลากหลายและความเป็นพหุวัฒนธรรมในประชากรของนักศึกษามากยิ่งขึ้น (Jiang 2006). ทั้งหมดนี้ชี้ให้เห็นว่า การสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งสำคัญทั้งต่อนักศึกษาท้องถิ่นและนักศึกษาระหว่างประเทศ

2.4 การพัฒนาความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมและของ Deardorff 2

Deardorff (2006) ได้พัฒนาแบบแผนทำให้เห็นภาพการเคลื่อนไหว ปฏิกริยาจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง และเป็นพื้นฐานในการให้คำนิยามของ การแข่งขันระหว่างวัฒนธรรมนั้นคือความสามารถในการติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพอย่างเหมาะสม ในสถานการณ์ระหว่างวัฒนธรรม ซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ ความเชื่อ และทัศนคติ

ตัวแบบของ Deardorff เน้นถึงความสำคัญของทัศนคติความรู้และความเข้าใจ ทัศนคติเป็นองค์ประกอบที่ได้รับการวิจารณ์มากที่สุด เพราะเป็นจุดเริ่มต้นของรูปแบบของวงจร โดยเฉพาะอย่างยิ่งทัศนคติของการเปิดเผย ความเคารพนับถือ (การให้คุณค่าทางวัฒนธรรมทั้งหลาย) ความอยากรู้อยากเห็น ความอดทน ความลึกลับถูกมองว่าเป็นพื้นฐานของการแข่งขันทางวัฒนธรรม

²Deardorff, D 2006, 'Identification and Assessment of Intercultural Competence as a Student Outcome of Internationalization', *Journal of Studies in International Education*, vol. 10, no. 3, pp. 241-266.

เช่นเดียวกันกับความรู้และความเข้าใจ ทำนองเดียวกันในด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะในการหา ในการหาความรู้และการประมวลความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของบุคคลและคนอื่น เช่น ทักษะการ ฟัง การประเมิน การตีความ และความเกี่ยวข้องเป็นสิ่งสำคัญในการพิจารณาการพัฒนาสิ่งที่ เกิดขึ้นภายในตัวคน

2.5 สมาคมนักศึกษาไทยในมาเลเซีย Thai Student Association in Malaysia³

ก่อนการก่อตั้งสมาคมนักศึกษาไทยในมาเลเซีย สถานทูตไทยในมาเลเซียถือเป็นแหล่งที่ นักศึกษาไทยใช้ในการรวมตัวกันทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การละเล่นอดในเดื่อนรอมฎอน วันพ่อและ วันแม่แห่งชาติ และกิจกรรมอื่นๆ ทำให้นักศึกษาไทยในมาเลเซียที่กระจายอยู่ตามมหาวิทยาลัย ต่างๆ มีโอกาสได้มาพบปะแลกเปลี่ยนกัน ซึ่งทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างกันมีความใกล้ชิดขึ้น จน นำไปสู่แนวคิดในการก่อตั้งสมาคมนักศึกษาไทยในมาเลเซีย ซึ่งจะเป็นศูนย์กลางในการ ประสานงานและให้ความช่วยเหลือนักศึกษาไทยทั่วมาเลเซีย และประสานงานกับชมรมนักศึกษา ไทยในมหาวิทยาลัยต่างๆในมาเลเซีย จนกระทั่งในเดือนมกราคม 2010 นักศึกษาไทยก็มีการ ประชุมครั้งแรกเพื่อจัดตั้งสมาคมขึ้น โดยมีตัวแทนนักศึกษาไทยจาก 8 มหาวิทยาลัยเข้าร่วม ได้แก่ 1) International Islamic University of Malaysia (IIUM) 2) Multimedia University (MMU) 3) University Utara Malaysia (UUM) 4) University Teknologi PETRONAS (UTP) 5) University Malaya (UM) 6) University Sains Malaysia (USM) 7) Kolej University Islam Antarabangsa Selangor (KUIS) และ 8) Kolej University Insaniah (KUIN)

หลังการประชุมหารือกันจึงตามมาด้วยแถลงการณ์ร่วมกันในการมุ่งหมายที่จะก่อตั้ง สมาคมนักศึกษาไทยในมาเลเซีย โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ทางวิชาการ ประเพณี ศาสนา และ วัฒนธรรม
2. เพื่อเป็นศูนย์กลางการช่วยเหลือนักศึกษาไทย และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่อ ผู้สนใจมาศึกษาในประเทศมาเลเซีย
3. เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะระหว่างนักศึกษาไทยในมาเลเซีย และร่วมกัน สร้างสรรค์ประโยชน์เพื่อสังคม

³Thai Student Association in Malaysia, website <http://thai-tsam.com/index.php/about-tsam>

4. เพื่อเป็นศูนย์กลางประสานงานการติดต่อระหว่างนักศึกษาปัจจุบัน ศิษย์เก่า ผู้ประกอบการ และสถานเอกอัครราชทูตไทย ประจำกรุงกัวลาลัมเปอร์

5. เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจที่ดีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย

6. เพื่อเสริมสร้างความรู้รักสามัคคี ความสำนึกรักในชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

หลังจากก่อตั้งสำเร็จ ตัวแทนมหาวิทยาลัยต่างๆที่ร่วมกันก่อตั้งสมาคม ก็เป็น คณะกรรมการชุดแรกที่บริหารสมาคม และใช้ระบบออนไลน์ในการประชุมบริหารกิจการสมาคม เป็นหลัก

2.6 มหาวิทยาลัยในมาเลเซียและตัวอย่างมหาวิทยาลัยที่นักศึกษาไทยไปเรียน

ปัจจุบันมีนักศึกษาต่างชาติหลังโหลเข้าไปศึกษาในมาเลเซียจำนวนเกือบ 100,000 คน จากกว่า 100 ประเทศทั่วโลกเพราะความก้าวหน้าและคุณภาพการศึกษาของมาเลเซีย โดยรัฐบาลให้ความสำคัญมากกับสวัสดิการและการให้การศึกษาทุกระดับชั้น โดยเฉพาะในระดับปริญญาตรีปริญญาโท และปริญญาเอก

รัฐบาลของมาเลเซียต้องการที่จะให้พัฒนาให้ประเทศมาเลเซียเป็น ศูนย์กลางความเป็นเลิศด้านการศึกษาในภูมิภาคนี้ โดยมีการวางแผนพัฒนายุทธศาสตร์ด้านนี้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลของการพัฒนาเห็นได้ชัดจากการที่มีนักเรียนต่างชาติ เดินทางเข้ามาทำการศึกษาที่ประเทศมาเลเซีย เป็นจำนวนสูงมากขึ้นเรื่อย ๆ แสดงให้เห็นถึงความพร้อมของการศึกษาระดับนานาชาติที่มีคุณภาพ ประกอบกับหลักสูตรมีความหลากหลายเป็นที่ยอมรับ และมีราคาที่เหมาะสมด้วย ซึ่งนักศึกษามีทางเลือกมากมายในการเลือกสถาบันที่มีรวมกันแล้วมากกว่า 600 แห่ง โดยแบ่งออกเป็น มหาวิทยาลัยของรัฐบาล (Public universities) จำนวน 20 แห่ง โพลีเทคนิค (Polytechnics) 24 แห่ง วิทยาลัยของรัฐ (Public community colleges) 37 แห่ง มหาวิทยาลัยเอกชน (private universities) 33 แห่ง วิทยาเขตของมหาวิทยาลัยนานาชาติ (Foreign university branch campuses) 4 แห่ง และวิทยาลัยเอกชน (Public Colleges) อีกประมาณ 500 แห่ง นอกจากนี้ สถาบันการศึกษาของทั้งประเทศอเมริกา ออสเตรเลีย อังกฤษ แคนาดา ฝรั่งเศส เยอรมัน และ นิวซีแลนด์ให้ความสนใจในการเข้ามาเปิดสอนหลักสูตรปริญญาตรีร่วม (Twinning) กับ มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยในสถาบันต่าง ๆ ของประเทศมาเลเซียด้วย

นักศึกษาไทยจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ตรัง สตูล สงขลา ปัตตานี นราธิวาส และยะลา จำนวนมากเดินทางไปศึกษาในประเทศมาเลเซียและเลือกเรียนในมหาวิทยาลัยชั้นนำ ยกตัวอย่าง มหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

1. Utara University of Malaysia (UUM) อยู่ในรัฐเคดาห์ ทางตอนเหนือของมาเลเซีย ห่างจาก อ.สะเดา จ.สงขลา เพียง 20 กิโลเมตร มีนักศึกษาทั้งหมดกว่า 25,000 คน จากทั่วโลก แต่ส่วนใหญ่จะมาจากประเทศแถบตะวันออก เช่น ซาอุดีอาระเบีย จอร์แดน อิหร่าน เป็นต้น UUM เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาล จัดตั้งโดยแนวคิดของท่าน ดร.มหาธีร์ โมฮัมหมัด อดีตนายกรัฐมนตรีของมาเลเซียเมื่อ 30 ปีก่อน บรรยากาศเป็นเมืองมหาวิทยาลัยที่มีสภาพแวดล้อมเป็นภูเขาสลับที่ราบสูง เนื้อที่มากกว่า 6,000 ไร่ และเน้นให้นักศึกษาพักในมหาวิทยาลัยโดยจัดหอพักนักศึกษาไว้ให้มีจำนวนเพียงพอ ส่วนนักศึกษาของไทยที่มาเรียนที่นี่ ในระดับปริญญาตรี มีประมาณ 100 คน ปริญญาโท ประมาณ 80 คน ระดับปริญญาเอก ประมาณ 30 คน รวมๆ แล้วประมาณ 210-230 คน UUM ค่อนข้างเด่นในคณะบริหารธุรกิจ (COB) โดยเฉพาะสาขาการบัญชี นั้น ติดอันดับ Top 5 ของประเทศมาเลเซียเลยทีเดียว การที่มีนักศึกษาไทยให้ความสนใจเป็นจำนวนมากพอสมควรไปศึกษาที่ UUM ส่วนหนึ่งเพราะอยู่ใกล้ประเทศไทยมาก

2. University Sains Malaysia (USM) อยู่ในรัฐปีนัง เป็นเกาะที่ห่างจากฝั่งบัตเตอร์เวิร์ธ มีสะพานปีนังเป็นตัวเชื่อม ระยะทางยาว 13.5 กิโลเมตร ห่างจาก อ.สะเดา จ.สงขลา ระยะทาง 160 กิโลเมตร มีนักศึกษาทั้งหมดกว่า 20,000 คน จากทั่วโลก เช่นเดียวกับ UUM คือ จะมีนักศึกษาจากทางตะวันออกกลาง และบางคนจะมีนักศึกษาจากโซนยุโรปให้ความสนใจมาเรียนพอสมควร เช่น คณะรัฐศาสตร์ USM เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลที่มีอายุเก่าแก่มากกว่า 60 ปี บรรยากาศเป็นเมืองมหาวิทยาลัยที่มีสภาพแวดล้อมเป็นภูเขาสูงเล็กๆ สลับที่ราบ เนื้อที่กว่า 4,000 ไร่ USM มีหอพักไม่มากพอที่จะรองรับนักศึกษา ดังนั้น จึงมีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่พักอาศัยอยู่ภายนอก นักศึกษาไทยที่ไปศึกษาที่ USM รวมๆ ประมาณ 250 คน และเนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่ สถานที่ตั้งในอดีตเคยเป็นศูนย์บัญชาการทางทหารในสมัยสงคราม และเมื่อสงครามสิ้นสุดลง สถานที่แห่งนี้จึงคืนให้รัฐบาลและทางกระทรวงศึกษา จึงนำมาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัย ด้วยความเก่าแก่ทั้งพื้นที่และระยะเวลาในการให้การศึกษา USM จึงติดอันดับ Top 5 ในการจัดอันดับมหาวิทยาลัยในประเทศมาเลเซีย

3. Segi University (SEGI) เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน สถานที่ตั้งอยู่ในรัฐ Selangor ห่างจาก Kaulalumpur 30 กิโลเมตร อยู่ห่างจาก อ.สะเดา จ.สงขลา 510 กิโลเมตร มีนักศึกษากว่า 20,000 คน และมีนักศึกษาจากทั่วโลกกว่า 65 ประเทศเข้ามาศึกษา โดยเฉพาะจากประเทศจีน สิงคโปร์ SEGI University เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน มีนักศึกษาไทยไม่มากนัก

2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมไทย – มาเลเซียกับ การแลกเปลี่ยนนักศึกษา

ไทยกับมาเลเซียเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีความสัมพันธ์กันมาเป็นระยะเวลายาวนาน ทั้งยังเป็นประเทศที่มีพรมแดนติดกัน ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงทำให้ทั้งสองประเทศมีความใกล้ชิดกัน มีวัฒนธรรมคล้ายคลึงกันเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ทั้งในระดับผู้นำและประชาชน ก็มีการติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยน ตลอดจนมีการร่วมมือกันในหลายมิติ ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา ฯลฯ จึงทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศแน่นแฟ้น และมีการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง

จากข้อมูลของกระทรวงการต่างประเทศล่าสุดปี 2556 ชาวไทยที่อาศัยอยู่ในมาเลเซีย ประกอบด้วย (1) กลุ่มแรงงานไทยในร้านต้มยำของมาเลเซีย (ร้านอาหารไทย) จำนวนมากกว่า 10,000 คน และ (2) กลุ่มนักเรียนทุนรัฐบาลมาเลเซีย ซึ่งศึกษาในระดับมัธยมต้น - มัธยมปลายในโรงเรียนสอนศาสนาของรัฐบาลมาเลเซียจำนวน 350 คน นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มคนมาเลย์เชื้อสายสยาม ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่มีบรรพบุรุษเป็นชาวไทยอาศัยอยู่ใน 4 มณฑลในภาคใต้ตอนล่างของสยาม เนื่องจากเมื่อปี 2452 รัฐบาลสยามตกลงมอบ 4 มณฑลให้อยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษกับการให้อังกฤษยอมรับอธิปไตยของสยามในส่วนอื่นของประเทศ คนเหล่านี้จึงตกค้างและกลายเป็นพลเมืองของมาเลเซียในปัจจุบัน คนสยามดังกล่าวมีการสืบทอดวัฒนธรรมไทย เช่น ประเพณี สงกรานต์ ลอยกระทง เข้าพรรษา ออกพรรษา กฐิน และใช้ภาษาไทยเป็นภาษาสื่อสารในท้องถิ่น⁴

ส่วนประชากรมาเลเซียที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย จากข้อมูลล่าสุดปี 2557 ของสถานทูตมาเลเซียประจำประเทศไทยระบุว่า ประชากรมาเลเซียที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและมีการจดทะเบียนขึ้นชื่อกับทางสถานทูตฯมีทั้งสิ้น 808 คน ซึ่งในประชากรส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยจะประกอบด้วยกลุ่มนักธุรกิจ นักท่องเที่ยว และนักศึกษา นักเรียนที่มาแลกเปลี่ยนตามโครงการต่างๆ⁵

การสืบทอดวัฒนธรรมของชาวมลายูมาเลเซียตั้งแต่อดีตที่ยังคงได้รับการสืบทอดมาจนถึงปัจจุบันและมีความคล้ายคลึงผสมผสานทางวัฒนธรรม เช่น เทศกาลฮารีรายา ของผู้นับถือศาสนา

⁴กระทรวงการต่างประเทศ . ความสัมพันธ์กับมาเลเซีย [ออนไลน์] . แหล่งที่มา:

<http://www.mfa.go.th/main/th/world/.html> [26 พฤษภาคม 2557]

⁵สัมภาษณ์ ณ ฤมล ยินดีสุข , เจ้าหน้าที่ฝ่ายข่าว สถานทูตมาเลเซียประจำประเทศไทย , 26 พฤษภาคม 2557

อิสลาม เป็นต้น รวมถึงความใกล้เคียงกับการละเล่นพื้นบ้านภาคใต้ของไทย เช่น มะกัโยง(Mak Yong)⁶ การละเล่นว้างกุลิต (WayangKulit) หนังตะลุงมาเลย์ เมอโนรา เป็นต้น⁷

จากข้อมูลทางวัฒนธรรมที่กล่าวไปในเบื้องต้นเป็นที่น่าสนใจและชี้ให้เห็นชัดในประเด็น ดังนี้ ประเด็นแรก ประชากรไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศมาเลเซีย กับประชากรมาเลเซียที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย มีจำนวนที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจนจากตัวเลข ซึ่งจากข้อมูลประชากรมาเลเซียที่เดินทางมาอาศัยอยู่ในประเทศไทยจะมีความหลากหลายน้อยกว่าประชากรไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศมาเลเซีย โดยส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยว หรือ นักศึกษาที่มาแลกเปลี่ยนทางด้านการศึกษาและวัฒนธรรมเพียงชั่วคราว ส่วนประชากรไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศมาเลเซียจะมีจำนวนและความหลากหลายมากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มแรงงาน และนักเรียน นักศึกษา ซึ่งได้รับทุนจากรัฐบาลมาเลเซียหรือทุนส่วนตัว จึงเป็นที่น่าสนใจถึงความน่าสนใจหรือแรงดึงดูดบางอย่างที่ทำให้ประชากรไทย ไปอาศัยอยู่ในมาเลเซียจำนวนมาก ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้น ประเทศมาเลเซียน่าจะเป็นประเทศหนึ่งที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจและการศึกษา จึงเป็นแรงดึงดูดให้ประชากรไทยไปอาศัยอยู่ รวมถึงจำนวนทุนที่รัฐบาลมาเลเซียให้กับนักเรียนและนักศึกษาไทย ซึ่งมากกว่าจำนวนที่รัฐบาลไทยให้กับนักเรียนและนักศึกษามาเลเซีย

ประเด็นที่สองความคล้ายคลึงกันทางด้านวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย เนื่องจากประเทศไทยกับประเทศมาเลเซียเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดกันมาอย่างยาวนาน มีประวัติศาสตร์ทางชาติพันธุ์ที่คล้ายคลึงกันโดยเกี่ยวพันกับชาวไทยพุทธและชาวมลายูมุสลิม⁸ โดยเฉพาะที่อาศัยอยู่ในพรมแดนจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยกับรัฐทางตอนเหนือของมาเลเซีย สังเกตได้จากประชากรไทย หรือประชากรไทยเชื้อสายมลายูที่อาศัยในจังหวัดทางชายแดนภาคใต้ของไทย⁹ ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับประชากรมาเลเซียหรือประชากรมาเลย์เชื้อสายสยาม อาศัยอยู่ในรัฐทางตอนเหนือที่มีพรมแดนติดต่อกับไทย จากเชื้อสายของชาวไทยเชื้อสายมลายูหรือชาวไทยพุทธ หรือ ชาวมลายูเชื้อสายสยามหรือมลายูมุสลิม ตรงนี้จะชี้ให้เห็นถึงความ

⁶มะกัโยง (Mak Yong) ศิลปะเล่าเรื่องผสมการฟ้อนรำ ซึ่งเชื่อว่าชาวมลายูรับวัฒนธรรมการแสดงนี้มาจากอาณาจักรลังกาสุกะหรือปัตตานีซึ่งเป็นดินแดนเดียวกันในอดีต ปัจจุบันมะกัโยงหาดูได้ยาก เพราะถูกมองว่ามีพิธีกรรมพุทธและฮินดูแทรกอยู่ในการแสดงด้วยทำให้ขัดหลักศาสนาอิสลาม

⁷กึ่งกาญจน์ ดริยงค์ . 100 เรื่องน่ารู้ในมาเลเซีย . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อมรินทร์ ,2556.

⁸จากรายงานการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์เชิงชาติพันธุ์บริเวณชายแดนประเทศไทย-มาเลเซีย (2551). ของ นิอับลุลา กิ๊ป บินนิอัลฮัน

⁹วิทย์บัณฑิตกุล .คนมาเลเซีย .ใน กลศ เอี่ยมอรุณ (บรรณาธิการเล่ม),มาเลเซีย,หน้า106-107.

กรุงเทพมหานคร : บริษัทกวีพันธ์(1991) จำกัด ,2555

ผูกพันทางชาติพันธุ์ และการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่มียึดโยงกับศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม เช่น เทศกาลฮารีรายา การละเล่นมโนราห์ของไทย กับ เมอโนราชของมาเลเซีย หรือหนังตะลุงไทยกับหนังตะลุงมาเลเซีย หรือ การละเล่นมะกัโยง เป็นต้น

2.8 การขยายความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซียผ่านกรอบบันทึกความเข้าใจว่าด้วยเรื่องการศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมไทย-มาเลเซีย มีความสำคัญในการพัฒนาความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่าย ซึ่งเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ที่ครอบคลุมทุกมิติ หนึ่งในมิติที่สำคัญในปัจจุบันและส่งผลกระทบต่ออนาคตของความสัมพันธ์ไทยกับมาเลเซียคือ มิติด้านการศึกษาและวัฒนธรรม โดยข้อมูลจากสถานทูตไทยประจำมาเลเซียชี้ให้เห็นว่า ไทยกับมาเลเซียมีความร่วมมือในด้านการศึกษายาวนาน และกีฬา ซึ่งลงนามในบันทึกความเข้าใจ (MOU) ด้านการศึกษา 2 ฉบับ ได้แก่

1. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการไทย – มาเลเซีย ซึ่งได้มีการจัดประชุม Joint Working Group (JWG) ในระดับปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีการประชุมครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2555 และไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมครั้งที่ 5 ในปี 2556

2. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) กับกระทรวงอุดมศึกษาของมาเลเซีย โดยมีความร่วมมือ 7 สาขา ได้แก่ ชีววิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์และการกีฬา วิทยาศาสตร์การอาหารและเกษตรกรรม การศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา วิทยาลัยชุมชน การทำวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว

2.9 สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษากับความร่วมมือด้านการศึกษาไทย-มาเลเซีย

สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาถือเป็นองค์กรที่สำคัญที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมไทย-มาเลเซีย ผ่านทางความร่วมมือด้านการศึกษาของเยาวชน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สามารถเรียนรู้ ถ่ายทอดทางวัฒนธรรมได้รวดเร็วที่สุด อีกทั้งเยาวชนยังมีความคิดสร้างสรรค์ที่จะช่วยดำรง รักษา สืบทอด และพัฒนาวัฒนธรรมของทั้งสองชาติให้มีความก้าวหน้าได้

ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยและมาเลเซียได้มีความร่วมมือระหว่างกันและมีการลงนามในกรอบความร่วมมือจำนวนมากและในหลายด้าน รวมถึงมีการวิจัยแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษาเช่นมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประเทศไทย

ลงนามความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยมาเลเซียกลันตัน ประเทศมาเลเซีย ในการสร้างความร่วมมือทางวิชาการ แลกเปลี่ยนบุคลากร นักศึกษาและทำวิจัยร่วมกัน พร้อมนำร่องเปิดหลักสูตร 2 ปริญญา สาขาเทคโนโลยีและความมั่นคงทางอาหาร รองรับการค้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558

นอกจากนี้สถาบันการศึกษาของไทยและมาเลเซียก็มี ความร่วมมือกันในกรอบอื่นๆ กล่าวคือ

1. โครงการMIT (Malaysia-Indonesia-Thailand) เป็นโครงการที่สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาของไทยร่วมกับศูนย์ระดับภูมิภาคของซีมีโอว่าด้วยการอุดมศึกษาและการพัฒนา ดำเนินโครงการMIT ซึ่งปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น ASEAN International Mobility for Students (AIMS) ภายใต้ชื่อเดิมคือ โครงการนำร่องการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างมาเลเซีย อินโดนีเซีย และไทย(MIT) มาตั้งแต่ปี 2553 เพื่อต้องการผลักดันให้เกิดการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในภูมิภาคอาเซียนซึ่งจะสนองตอบการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยขับเคลื่อนการเกิดประชาคมอาเซียนที่เข้มแข็ง ทั้งยังเป็นกลไกส่งเสริมการถ่ายโอนหน่วยกิตระหว่างกัน โดยลักษณะโครงการจะเป็นการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสมาชิกประเทศอาเซียน โดยครอบคลุมกลุ่มสาขาได้แก่ Agriculture Language/Culture Hospitality & Tourism International Business และ Food Science & Technology โดยมีมหาวิทยาลัยไทยที่เข้าร่วมโครงการได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ส่วนมหาวิทยาลัยมาเลเซียที่เข้าร่วมโครงการได้แก่ UniversitiKebangsaan Malaysia Universiti Malaya Universiti Putra Malaysia UniversitiSains Malaysia UniversitiTeknologi Malaysia and UniversitiTeknologi MARA¹⁰

2. เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network – AUN) ก่อตั้งเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2538 ตามมติของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 4 ที่ประสงคในการสร้างอัตลักษณ์อาเซียนและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ผ่านการเสริมความเข้มแข็งของเครือข่ายมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่แล้ว ดังนั้น AUN มีส่วนสำคัญที่ช่วยให้บรรลุการจัดตั้งประชาคมอาเซียน โดยอำนาจหน้าที่ของกฎบัตรอาเซียนและบันทึกข้อตกลงในการจัดตั้งAUNคือ 1) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักปราชญ์ นักวิชาการ และนักวิทยาศาสตร์ ในภูมิภาค 2) พัฒนาทรัพยากร

¹⁰ สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา . โครงการ MIT [ออนไลน์] . แหล่งที่มา : <http://www.inter.mua.go.th/main2/article.php?id=210> [26 พฤษภาคม 2557]

มนุษย์ด้านวิชาการและอาชีพในภูมิภาคและ 3) ส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศระหว่างชุมชน นักวิชาการอาเซียน

ปัจจุบันเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนเป็นที่ยอมรับในบทบาทเด่นชัดในการเป็นศูนย์รวมผู้เชี่ยวชาญและทำงานอย่างหนักเพื่อสนับสนุนการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 นับแต่ก่อตั้งในปี 2538 AUN ประสบความสำเร็จดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมโปรแกรมอาเซียนศึกษาในภูมิภาค
2. เสริมสร้างความรู้ลึกในอัตลักษณ์ของภูมิภาคในระหว่างเยาวชนในอาเซียน
3. ส่งเสริมการยอมรับในคุณวุฒิวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยในภูมิภาค
4. สนับสนุนความร่วมมือด้านงานวิจัยและการสร้างเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศในกิจกรรมที่อยู่ในลำดับความสำคัญเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ของอาเซียนเพื่อการบูรณาการอย่างใกล้ชิดในด้านเศรษฐกิจ ความมั่นคงและสังคมและวัฒนธรรม

กิจกรรมที่ AUN ได้ดำเนินการมีดังต่อไปนี้

1. โปรแกรมอาเซียนศึกษา (ASEAN Study Programme) มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ อัตลักษณ์ และความร่วมมือระดับอุดมศึกษา โปรแกรมอาเซียนศึกษามีลักษณะสหวิทยาว่าด้วยการพัฒนาอาเซียน และระบบธรรมาภิบาลภายใต้การเปลี่ยนแปลงของโลกอย่าง

2. การประชุมด้านการศึกษาของ AUN และการแข่งขันพูดของเยาวชน (AUN Education Forum and Young Speakers Contest) มีวัตถุประสงค์คือเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาอาเซียนแบ่งปันและรับความรู้ ค่านิยมและทัศนคติระหว่างกัน เพื่อจัดหาเวทีให้เยาวชนอาเซียนได้แสดงออกความคิดและทัศนคติเกี่ยวกับประเด็นปัญหาของอาเซียน และเสริมสร้างเครือข่ายมิตรภาพของเยาวชนกิจกรรมทั้งสองจัดขึ้นพร้อมกันเป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ โดยมหาวิทยาลัยที่เป็นสมาชิกจัดส่งนักศึกษา 2 คน พร้อมอาจารย์ 1 คนสำหรับกิจกรรมที่จัดประกอบด้วยการแข่งขันกล่าวสุนทรพจน์ การประชุมเชิงปฏิบัติการและการนำเสนอในหัวข้อที่เป็นประเด็นปัญหาของอาเซียน การศึกษาดูงาน และกิจกรรมด้านวัฒนธรรม

3. การประชุมด้านวัฒนธรรมของเยาวชนอาเซียน (ASEAN Youth Cultural Forum) เป็นกิจกรรมที่ริเริ่มโดย De La Salle University เมื่อเดือนมีนาคม 2546 ภายใต้หัวข้อ “Culture as a way of fostering regional solidarity and identity” เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนอาเซียนที่มีความสามารถด้านการเต้นรำ ดนตรี และร้องเพลงได้แสดงออก และสร้างเครือข่ายเยาวชน โดยมหาวิทยาลัยที่เป็นสมาชิก AUN จัดส่งนักศึกษา 5 คน พร้อมอาจารย์ 1 คน เข้าร่วมกิจกรรมซึ่ง

ประกอบด้วย การบรรยายเกี่ยวกับดนตรี การร้องเพลง และการเต้นรำ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การแสดงทางวัฒนธรรม และการศึกษาดูงานด้านวัฒนธรรม

4. โครงการแลกเปลี่ยนนักเรียน (AUN Student Exchange Programme) เป็นโครงการที่มอบทุนแก่นักศึกษาของมหาวิทยาลัยที่เป็นสมาชิก AUN ไปศึกษาในมหาวิทยาลัยที่เป็นสมาชิก เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา หรือ 1 ปีการศึกษาในสาขาภาษา ศาสนา การศึกษาข้ามวัฒนธรรมฯลฯ ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักศึกษาในภูมิภาค สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่ายระหว่างผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการและนักเรียนในอาเซียน

5. โครงการแลกเปลี่ยนคณาจารย์/ผู้เชี่ยวชาญของ AUN (AUN Distinguished Scholars Programme) เป็นโครงการที่เริ่มตั้งแต่ปี 2543 ภายใต้การสนับสนุนของ the United Nations Development Programme (UNDP) และมูลนิธิอาเซียน มีชื่อว่า Distinguished Professor Programme โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการเคลื่อนย้ายและสร้างเครือข่ายระหว่างคณาจารย์/ผู้เชี่ยวชาญโดยเปิดโอกาสให้คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยไปแลกเปลี่ยนการสอนในมหาวิทยาลัยที่เป็นสมาชิก AUN เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ และเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยที่เป็นผู้ส่งและผู้รับคณาจารย์/ผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้คณาจารย์/ผู้เชี่ยวชาญ หรืออาจารย์มหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมโครงการจะบรรยาย เตรียมกิจกรรมให้ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ สาธิต รวมทั้งเป็นที่ปรึกษานักศึกษาในการทำวิจัย รวมทั้งร่วมพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน โดยมหาวิทยาลัยที่เป็นผู้ส่งผู้เชี่ยวชาญ/อาจารย์จะรับผิดชอบค่าเครื่องบิน ค่าภาษีสนามบิน และค่าประกันสุขภาพ ส่วนมหาวิทยาลัยผู้รับจะรับผิดชอบค่าเดินทางในประเทศ ค่าที่พัก และค่าอาหาร

6. ความร่วมมือด้านการวิจัย (Collaborative Research) เป็นโครงการที่ริเริ่มเมื่อปี 2543 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการทำวิจัยในอาเซียนเพื่อหาข้อสรุปในประเด็นที่เป็นปัญหาของภูมิภาคและสนับสนุนการตัดสินใจในสาขาที่ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนให้ความสำคัญ 2547 และได้จัดพิมพ์ และเผยแพร่ไปยังมหาวิทยาลัยที่เป็นสมาชิก และหน่วยงานอาเซียนรายสาขาที่เกี่ยวข้อง

7. การสร้างเครือข่ายสารสนเทศของ AUN (AUN Information Networking) AUN ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการสร้างเครือข่ายระหว่างสมาชิกรับตั้งแต่ 2540 เพื่ออำนวยความสะดวกในการเผยแพร่และความร่วมมือระหว่างสมาชิกและเพื่อสร้างและพัฒนาระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลออนไลน์ในมหาวิทยาลัยที่เป็นสมาชิก โดยในระยะแรก AUN ได้ใช้โฮมเพจที่

<http://www.aun.chula.ac.th> และ ต่อ มา ได้ เปลี่ยน เป็น <http://www.aun-sec.org> ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยที่เป็นสมาชิก AUN มีเครือข่ายห้องสมุดออนไลน์ เพื่อแบ่งปันทรัพยากรดิจิทัลอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ความคิดริเริ่มดังกล่าวเริ่มตั้งแต่เดือนกันยายน 2545 ด้วยการแต่งตั้งคณะทำงานว่าด้วยห้องสมุดออนไลน์ของ AUN (AUN Inter-Library Online Working Committee) โดยคณะทำงานดังกล่าวมีการประชุมมาแล้ว 6 ครั้ง

8. การประกันคุณภาพการศึกษาของ AUN (AUN Quality Assurance – AUN-QA) มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในฐานะเป็นเครื่องมือเพื่อการรักษาและปรับปรุงการวิจัยด้านการสอน และมาตรฐานทางวิชาการของมหาวิทยาลัยที่เป็นสมาชิกของ AUN

9. เครือข่ายบัณฑิตสาขาธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ของ AUN (AUN Graduate Business and Economics Programme Network (AGBEP Network) เป็นเครือข่ายย่อยของ AUN ให้ความสำคัญในการสร้างความร่วมมือระหว่างบัณฑิตในสาขาธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยที่เป็นสมาชิก AUN โดยมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตในสาขาดังกล่าวที่จัดสอนในมหาวิทยาลัยสมาชิก AUN กิจกรรมที่จัดขึ้นประกอบด้วย โครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนและคณาจารย์ หนังสือวารสารวิจัยด้านธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ การประชุมประจำปีของเครือข่ายจำนวน 6 ครั้ง ที่อินโดนีเซีย (กันยายน 2543) มาเลเซีย (พฤศจิกายน 2544) สิงคโปร์ (พฤศจิกายน 2545) บรูไน ดารุสซาลาม (มกราคม 2547) ฟิลิปปินส์ (ธันวาคม 2547) และ ไทย (ธันวาคม 2548) การประชุมเครือข่าย AGBEP ประจำปี 2552 (15-16 มกราคม 2552) และ ประจำปี 2553 (18-19 มกราคม 2553)

10. การประชุมอธิการบดีของมหาวิทยาลัยเครือข่าย AUN (AUN Rectors' Meeting) มีวัตถุประสงค์เพื่อประสานความร่วมมือด้านการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาระหว่างผู้บริหารระดับผู้กำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัยที่เป็นสมาชิกเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน¹¹

11. ศูนย์ภูมิภาคซีมีโอด้านอุดมศึกษาและการพัฒนา (SEAMEO Regional Centre for Higher Education and Development –SEAMEO RIHED) ศูนย์ซีมีโอ ไรเฮด ตั้งอยู่ที่กรุงเทพฯ ประเทศไทย เดิมเป็นศูนย์ที่ยูเนสโกและสมาพันธ์นานาชาติของมหาวิทยาลัยได้ร่วมกันริเริ่มขึ้นด้วยความร่วมมือจากกองทุนฟอร์ด เมื่อ พ.ศ. 2502 และได้ก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการที่

¹¹ สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ . AUN [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : www.bic.moe.go.th [27 พฤษภาคม 2557]

ประเทศสิงคโปร์ เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2513 โดยประเทศสมาชิก 7 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย กัมพูชา สปป. ลาว มาเลเซีย สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม หลังจากนั้น กิจกรรมของศูนย์ไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร เนื่องจากสมาชิกบางประเทศไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมของศูนย์ได้ ดังนั้นเมื่อปี พ.ศ. 2538 คณะกรรมการบริหารของศูนย์ได้เสนอที่จะให้ศูนย์อยู่ภายใต้กรอบงานขององค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยตั้งสำนักงานชั่วคราวที่กรุงเทพฯ ต่อมารัฐบาลไทยได้รับเป็นเจ้าภาพศูนย์ในฐานะศูนย์ระดับภูมิภาคของซีมีโอเมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2535 และได้เริ่มดำเนินแผนพัฒนาชั่วคราว ระหว่างปี พ.ศ. 2537–2540 และรัฐบาลไทยและสำนักเลขาธิการซีมีโอได้ร่วมกันลงนามในบันทึกความเข้าใจ เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2538 โดยมีสาระเกี่ยวกับการที่รัฐบาลไทยโดยทบวงมหาวิทยาลัยยอมรับสถานภาพของศูนย์ระดับภูมิภาคว่าด้วยการอุดมศึกษา และการพัฒนาของซีมีโอ และเห็นชอบรับเป็นเจ้าภาพศูนย์ดังกล่าวโดยสำนักเลขาธิการรับผิดชอบในการหาแหล่งทุนพิเศษเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับโครงการและกิจกรรมที่ได้รับการอนุมัติจากศูนย์ และศูนย์ได้เริ่มแผนพัฒนาระยะ 5 ปี แผนที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2540 โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อให้การช่วยเหลือประเทศสมาชิกในการเสริมสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านอุดมศึกษา โดยเน้นเรื่องกระบวนการด้านนโยบายและการวางแผน ระบบการบริหารและการจัดการ โดยการพัฒนาบุคลากรและการวิจัยที่เน้นนโยบาย

2) เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์ระดับภูมิภาคและศูนย์ข้อมูลด้านอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ข้อมูลและผลการวิจัยในด้านการวางแผนและการจัดการด้านอุดมศึกษา

3) เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกในการจัดตั้งเครือข่ายระหว่างสถาบัน และเพื่อช่วยเสริมสร้างความร่วมมือในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาในภูมิภาค

ปัจจุบัน การดำเนินการของศูนย์ไรเฮด ที่สำคัญได้แก่ โครงการ “A Structured Framework for Regional Integration in Higher Education in Southeast Asia : The Road towards a Common Space” ในการจัดตั้งเครือข่ายการประกันคุณภาพอาเซียน และส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักเรียนในภูมิภาค โดยขณะนี้ มีการดำเนินการร่วมกับมาเลเซีย-อินโดนีเซีย-ประเทศไทยในการส่งเสริมการเคลื่อนย้ายนักเรียนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และการประสานความร่วมมือในด้านการอุดมศึกษา¹²

¹² สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ . SEAMEO [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : www.bic.moe.go.th/th/index.php?option=com_content&view=article&id=629&catid=50

การพัฒนาความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างไทยกับมาเลเซีย ผ่านสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของทั้งสองประเทศ โดยมีการดำเนินโครงการที่สำคัญทั้งโครงการMIT (Malaysia-Indonesia-Thailand) โครงการเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network – AUN)และโครงการศูนย์ภูมิภาคซีมีโอด้านอุดมศึกษาและการพัฒนา(SEAMEO Regional Centre for Higher Education and Development –SEAMEO RIHED) ซึ่งทั้งสามโครงการนี้ล้วนมีเป้าหมายวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจกรรมให้กับเยาวชนในระดับอุดมศึกษา ด้วยเห็นความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของเยาวชน ที่จะป็นอนาคตในการพัฒนาประเทศ ตลอดจนความสัมพันธระหว่างประเทศ โดยมีการเน้นการปฏิสัมพันธ์ทางการศึกษาผ่านกิจกรรมการแลกเปลี่ยนต่างๆ การเรียนรู้ทางวัฒนธรรมของแต่ละประเทศด้วย ซึ่งจะยิ่งทำให้เยาวชนตระหนักถึงการอ้าง การรักษา การสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม ตลอดจนการเรียนรู้วัฒนธรรมระหว่างกัน จากที่กล่าวไปจึงชี้ให้เห็นถึงความสำคัญยิ่งของสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของไทยกับมาเลเซียที่จะช่วยส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์และกิจกรรมการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมของเยาวชนของทั้งสองประเทศ ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้เชื่อได้ว่าจะเกิดผลดีกับทั้งสองประเทศ

12. การเรียนรู้และความเข้าใจจะหว่างกันผ่านการส่งเสริมไทยศึกษา(Thai Study) และมาเลเซียศึกษา (Malaysian Study) หนึ่งในรูปแบบความสัมพันธ์ที่ทางการไทยและทางการมาเลเซียให้ความสำคัญมาก จึงมีความพยายามจะผลักดันให้เกิดการเรียนรู้และความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศผ่านกรอบวัฒนธรรมและนักศึกษา คือ การส่งเสริมไทยศึกษาและมาเลเซียศึกษา ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญด้านวัฒนธรรม แก่เยาวชนที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการผลักดันให้เกิดการเรียนรู้และความเข้าใจวัฒนธรรมอันดีของทั้งสองประเทศ ซึ่งในขณะนี้สถานทูตของทั้งสองประเทศก็มีการดำเนินการในการผลักดันโครงการไทยศึกษาและมาเลเซียศึกษาให้เกิดขึ้นอยู่¹³

การจัดตั้งโครงการไทยศึกษา ทางกระทรวงการต่างประเทศได้ให้งบประมาณสนับสนุนไปยัง สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ เพื่อจัดตั้งโครงการไทยศึกษา (Thai Study)ในมหาวิทยาลัย 3 แห่งในมาเลเซีย ซึ่งตอนนี้อยู่ระหว่างการหารือกับ UKM (University Kebangsaan Malaysia),UM (University Malaysia) และ UPM (University Putra Malaysia) เพื่อจัดตั้งในปีงบประมาณ 2556 โดยโครงการไทยศึกษาจะครอบคลุมทั้งการศึกษาประเทศไทย-มาเลเซียและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

¹³สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ . ความร่วมมือด้านวัฒนธรรม [ออนไลน์] . แหล่งที่มา : <http://www.thaiembassy.org/kualalumpur/>[30 พฤษภาคม 2557]

ส่วนโครงการมาเลเซียศึกษา สถานเอกอัครราชทูต ฯ ได้แจ้งสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ของมาเลเซียว่า มหาวิทยาลัยของไทยหลายแห่งมีความประสงค์ที่จะจัดตั้งโครงการมาเลเซียศึกษา ซึ่งในขณะนี้มหาวิทยาลัยของมาเลเซียบางแห่งแสดงความสนใจที่อาจพิจารณาความเป็นไปได้ในการสนับสนุนการจัดตั้งโครงการมาเลเซียศึกษาดังกล่าว ซึ่งเมื่อวันที่ 13 กันยายน และวันที่ 24 กันยายน 2556 นายกฤต ไกรจิตติ เอกอัครราชทูต ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจและแถลงการณ์กิจกรรมร่วมกับอธิการบดีของมหาวิทยาลัยชั้นนำ 3 แห่งในมาเลเซีย ได้แก่ มหาวิทยาลัยมาลายา (Universiti Malaya หรือ UM) มหาวิทยาลัยแห่งชาติมาเลเซีย (Universiti Kebangsaan Malaysia หรือ UKM) และมหาวิทยาลัยปุตรามาเลเซีย (Universiti Putra Malaysia หรือ UPM) เพื่อก่อตั้งโครงการไทยศึกษา (Thai Studies Programme) ในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง ซึ่งมีการเปิดสอนภาควิชาภาษาไทยอยู่แล้ว เพื่อเป็นจุดศูนย์กลางในศึกษา ค้นคว้า วิจัย และเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย อาทิ ประวัติศาสตร์ หรือความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมฮาลาล โดยสถานเอกอัครราชทูตได้สนับสนุนงบประมาณเบื้องต้นสำหรับการดำเนินกิจกรรมในปีแรก¹⁴

สำหรับการจัดตั้งโครงการไทยศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่งนี้ นอกจากจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อนักศึกษาซึ่งจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรม และสังคมไทยมากขึ้นแล้ว ยังจะส่งผลให้เกิดความตื่นตัวของสาธารณชนมาเลเซียเกี่ยวกับประเทศไทยและความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับการขยายความร่วมมือในสาขาต่าง ๆ นอกจากนี้ โครงการไทยศึกษายังจะเป็นศูนย์กลางในการขยายความร่วมมือเพื่อแลกเปลี่ยนด้านการศึกษาและวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่งกับมหาวิทยาลัยไทย ทั้งที่มีความร่วมมืออยู่เดิมแล้ว และที่สนใจจะเข้ามามีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในมาเลเซียต่อไป

13. การส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือในการวิจัยผ่านการจัดตั้ง Thailand – Malaysia Thinks Tanks and Scholar Network การวิจัยถือเป็นการศึกษา การเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาในการเพิ่มประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นการแสดงออกซึ่งความรู้ นวัตกรรมใหม่ๆ ซึ่งการส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือในการวิจัยจะยิ่งช่วยเพิ่มศักยภาพของการวิจัย นักวิจัยให้มีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ผลมากขึ้น ซึ่งจะดีต่อทั้งผู้ที่ศึกษาและผู้ที่สนใจในประเด็นการวิจัย ทั้งการส่งเสริมและการความร่วมมือในการวิจัยจึงเป็นสิ่งสำคัญในการผลักดันสังคมให้เดินไปข้างหน้า

¹⁴ กระทรวงการต่างประเทศ .โครงการไทยศึกษา [ออนไลน์] . แหล่งที่มา :

<http://www.mfa.go.th/main/th/media-center.html> [28 พฤษภาคม 2557]

ได้อย่างมั่นคง จากรายงานของธนาคารโลก(World Bank) เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านงานวิจัยและการพัฒนา เทียบเป็นสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ(GDP)พบว่าประเทศที่พัฒนาแล้วต่างสนับสนุนทุนมหาวิทยาลัยต่างๆให้กับการวิจัยเป็นจำนวนมากเป็นระยะเวลานานอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา และถือเป็นนโยบายสำคัญของรัฐที่จะต้องให้การสนับสนุนพิเศษ ทั้งนี้เพื่อให้ประเทศของตนเองมีความเจริญก้าวหน้าเหนือชาติอื่นๆ ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวพบว่าประเทศมาเลเซียสนับสนุนงบประมาณสำหรับการวิจัยและการพัฒนาของประเทศ ร้อยละ 0.64 และประเทศไทยสนับสนุนงบประมาณสำหรับการวิจัยและการพัฒนาร้อยละ 0.25 ¹⁵

จากข้อมูลดังกล่าวเป็นตัวแทนผลที่ชัดเจนว่าประเทศมาเลเซียสนับสนุนงบประมาณในการวิจัยมากกว่าประเทศไทย แต่ก็ถือว่างบประมาณในการสนับสนุนการวิจัยของทั้งสองประเทศยังอยู่ในระดับที่ต่ำอยู่เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้วหลายประเทศ ดังนั้นการที่ประเทศมาเลเซียและประเทศไทยได้ร่วมมือกันในการสนับสนุน ส่งเสริมการวิจัย ก็จะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการผลักดันให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศเป็นอย่างมาก รวมไปถึงการจัดตั้งเครือข่ายของสถาบันการวิจัยและสถาบันการศึกษาของทั้งสองประเทศก็จะยิ่งช่วยให้ความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับมาเลเซียจะยิ่งมีความสัมพันธ์อันดียิ่งๆขึ้นไป

สถาบันการวิจัยและสถาบันการศึกษาของประเทศไทยและมาเลเซีย ด้วยการสนับสนุนของสถานเอกอัครราชทูตฯ ได้จัดตั้ง Thailand – Malaysia Think Tanks and Scholar Network เมื่อเดือนกันยายน 2554 มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันวิจัยและสถาบันการศึกษารวมทั้งส่งเสริมการศึกษาร่วมกัน โดยฝ่ายไทยมีคณะรัฐศาสตรมหาวิทยาลัทยธรรมศาสตร์ เป็นผู้ประสานงานและฝ่ายมาเลเซียมี Institute of Strategic and International Studies (ISIS) Malaysia เป็นผู้ประสานงาน และได้มีการจัดประชุมวิชาการครั้งที่ 1 ในเดือน กันยายน 2555 ที่กรุงเทพฯ โดยได้เชิญTun Abdulla Badawiอดีตนายกรัฐมนตรีมาเลเซียเป็นผู้กล่าวบรรยายพิเศษ ทั้งนี้ ISIS Malaysia จะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมครั้งที่ 2 ในเดือนตุลาคม 2556

การประชุมวิชาการ Thailand-Malaysia Think Tank and Scholars' Network(TMTT)ณ Kuala Lumpur, Malaysia เมื่อวันที่ 10-11 ตุลาคม 2556 ศูนย์ประสานงานโครงการวิจัยเชิงนโยบาย (Think Tank) ด้านสถาบันการเมืองและนโยบายต่างประเทศ โดย รศ.ดร.ศิริพร รัชชวัลดู

¹⁵จากรายงานการศึกษาของ ปรียวรรณ สุวรรณสุนัย เรื่อง การสนับสนุนงานด้านวิจัยและด้านวิชาการต่อสมาชิกรัฐสภา กรณีศึกษาเปรียบเทียบรัฐสภาไทยกับรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (มปป.)

สังกัด คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนโครงการจาก สกว. ได้จัดประชุมวิชาการตามความร่วมมือระหว่างนักวิชาการไทยและมาเลเซีย ภายใต้ชื่อ Thailand-Malaysia Think Tank and Scholars' Network(TMTT) ในหัวข้อเรื่อง“Malaysia-Thailand Cooperation: A Catalyst for ASEAN Community Building โดยทางฝ่ายมาเลเซียเป็นเจ้าภาพ ซึ่งได้เชิญ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ เป็นKeynote speaker และหลังจากนั้นได้มีการนำเสนอผลงานวิจัยของนักวิจัยสองประเทศ ประกอบด้วยหัวข้อเรื่องความร่วมมือทางเศรษฐกิจไทยมาเลเซีย การจัดการชายแดน (การท่องเที่ยว ความร่วมมือของชาติพันธุ์ที่ชายแดนไทยและชายแดนมาเลเซีย) บทบาทของเยาวชนในการสร้างความเข้าใจวัฒนธรรมไทยมาเลเซีย การจัดการศึกษาอิสลามแบบบูรณาการเปรียบเทียบในภาคใต้ของไทยและในภาคเหนือของมาเลเซีย และการต่อรองพื้นที่ทางวัฒนธรรมของอัตลักษณ์มาเลย์ในประเทศไทย ซึ่งทั้ง 2 ฝ่ายวางแผนที่จะเพิ่มระดับความร่วมมือระหว่างกันในอนาคต¹⁶

จากการประชุมเครือข่ายการวิจัยดังกล่าวก็ชี้ให้เห็นเป็นประจักษ์ถึงการให้ความสำคัญของทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะนักวิจัย นักวิชาการต่างๆที่ได้ร่วมกันมานำเสนอผลงานของการวิจัยซึ่งครอบคลุมในทุกด้าน โดยเฉพาะด้านวัฒนธรรม ซึ่งจากผลของการศึกษาวิจัยจะช่วยในการพัฒนาการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซียต่อไปในวันข้างหน้า

2.10 รู้จักกับการสนับสนุนและการพัฒนาความร่วมมือด้านทุนการศึกษา

การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับมาเลเซีย ทางรัฐบาลของทั้งสองประเทศได้ให้ความร่วมมือในการส่งเสริมการพัฒนาความร่วมมือด้านต่างๆ ซึ่งด้านการศึกษาก็เป็นส่วนหนึ่งที่รัฐบาลของทั้งสองประเทศได้เล็งเห็นความสำคัญ จึงมีนโยบายต่างๆในการให้ทุนการศึกษาแก่เยาวชน และบุคลากรของทั้งสองประเทศ ให้ได้รับทุนการศึกษาในโครงการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม เพื่อไปศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมของทั้งสองประเทศ ซึ่งเป็นการดีที่ผู้ที่ได้รับทุนจะได้หาโอกาสทางการเรียนรู้ การศึกษาตลอดจนประสบการณ์ให้กับตนเอง ตลอดจนการนำสิ่งที่ได้รับนำมาสานสัมพันธ์ ถ่ายทอด แลกเปลี่ยนให้กับเยาวชนรุ่นต่อไป ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการดำเนินโครงการแลกเปลี่ยน ผ่านทางภาครัฐที่จะเห็น

¹⁶สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย . Thailand – Malaysia Think Tanks and Scholar Network [ออนไลน์] . แหล่งที่มา :http://www.trf.or.th/index.php?option=com_content&view=article&id=3160:thailand-malaysia-think-tank-and-scholars-network [29 พฤษภาคม 2557]

โดยในปี 2550 ในโอกาสครบรอบ 50 ปี ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย รัฐบาลมาเลเซียได้ให้ทุนการศึกษาระดับมัธยมศึกษา Form 1-5 แก่นักเรียนไทยเพื่อมาเรียนในโรงเรียนสอนศาสนาควบวิชาสามัญของรัฐบาลมาเลเซียเป็นจำนวน 6 ปีๆ ละ 60 ทุนรวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 360 ทุน และในปี 2555 กระทรวงศึกษาธิการของไทยได้เห็นชอบให้ทุนการศึกษา 60 ทุนแก่นักเรียนและนักศึกษา มาเลเซียเพื่ออบรมและดูแลงานด้านอาชีวศึกษาในประเทศไทยเป็นเวลา 11 เดือน

สำหรับหน่วยงานภาครัฐและองค์กรรวมทั้งสถาบันต่างๆของไทย ได้ให้ทุนการศึกษาและทุกฝั่กอบรมในสาขาต่างๆแก่นักเรียนและนักศึกษามาเลเซียอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี อาทิ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาต่างๆ และหน่วยงานภาครัฐหลายแห่งได้ให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาไทย เพื่อมาศึกษาในมาเลเซีย เช่น กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ(ทุน ODOS) และศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีสมาคมไทย-มาเลเซีย (Thai-Malaysian Association) ได้มอบทุนการศึกษาจำนวน 112 ทุน แก่นักเรียน นักศึกษาในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส) ในระดับมัธยม ศึกษาตอนปลาย อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ซึ่งทุนการศึกษาดังกล่าวจัดสรรจากกองทุนเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในภาคใต้ของไทยและภาคเหนือของมาเลเซีย (Human Resource Development Fund) ประจำปี 2550 ของสมาคมไทย-มาเลเซียโดยกระทรวงการต่างประเทศ ได้ขอความอนุเคราะห์ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้(ศอ. บต.) ประสานกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่คัดเลือกผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมเพื่อรับทุนการศึกษาดังกล่าว โดยพิจารณาจากผู้มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี มีความประพฤติดี ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษา และมีความตั้งใจจะทำงานในภูมิภาคนี้หลังจบการศึกษา โดยที่ประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุนฯ ได้ให้ความเห็นชอบให้ได้รับทุน การศึกษา จำนวน 112 ทุน ซึ่งประกอบด้วยค่าเล่าเรียนตลอดปีการศึกษาและค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 1,753,740 บาท พิธีมอบทุนการศึกษาจะจัดขึ้น ณ ศาลากลางจังหวัดสงขลา โดยมี นายนิสสัย เวชชาชีวะ นายกสมาคมไทย-มาเลเซีย นายจริยวัฒน์ สันตะบุตร รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศและอุปนายกสมาคมฯ รวมทั้งคณะกรรมการสมาคมฯ ที่อยู่ในภาคใต้ และผู้มีบทบาทสำคัญในวงการศึกษากของภาคใต้เป็นผู้มอบทุนการศึกษาในครั้งนี้¹⁷

¹⁷ สมาคมไทย-มาเลเซีย กระทรวงการต่างประเทศ . ความร่วมมือด้านทุนการศึกษาไทย-มาเลเซีย [ออนไลน์] . แหล่งที่มา : <http://test.phraviham.org/main/th/media-center/.html>

สมาคมไทย-มาเลเซียจัดตั้งขึ้นเมื่อปี 2541 ตามดำริของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไทยและมาเลเซียในขณะนั้น (ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ และดาโต๊ะ अबดุลลาห์ อาหมัด บัดดาวิ) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นช่องทางในการส่งเสริมความเข้าใจ การเรียนรู้ และความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างไทยกับมาเลเซียนอกเหนือจากช่องทางภาครัฐที่มีอยู่แล้ว ผ่านการสนับสนุนและกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือ การศึกษา และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ การค้า สังคม และกีฬาระหว่างกัน

2.11 ความพยายามผลักดันความเข้าใจและการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมผ่านเยาวชน

การพยายามส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซียในหลายมิติ ทั้งมิติทางด้านเศรษฐกิจ มิติทางด้านสังคม มิติทางการศึกษา และโดยเฉพาะมิติทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นหนึ่งในมิติที่มีความสำคัญในยุคปัจจุบัน ตลอดจนส่งผลกำหนดไปยังอนาคตด้วย นั้น ซึ่งได้กล่าวมาแล้วเบื้องต้น เป็นการชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของทุกมิติที่มีความสอดคล้องกัน โดยมิติด้านวัฒนธรรมก็จะสอดแทรกการเรียนรู้ไปในมิติอื่นๆด้วย ทั้งมิติทางการศึกษา มิติด้านสังคม เช่นนี้เราจึงเห็นความสำคัญในการที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย จึงได้พยายามจะผลักดันให้เกิดความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมของประเทศทั้งสองผ่านกรอบทางการศึกษาวัฒนธรรม ในกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมต่างๆ ผ่านนักศึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการแสดงออกซึ่งปฏิสัมพันธ์ ที่จะช่วยในการพัฒนา ด้านวัฒนธรรมในปัจจุบัน โดยมีกิจกรรมแลกเปลี่ยนที่สำคัญซึ่งประเทศไทยกับประเทศมาเลเซียได้ ดำเนินร่วมกันดังนี้

1. โครงการ Thailand-Malaysia University Student Forum (TMUSF) ซึ่งในเดือนตุลาคมปี 2555 สถานเอกอัครราชทูต ฯ ได้ดำเนินโครงการผู้นำนักศึกษามาเลเซียและผู้นำนักศึกษาไทยในมาเลเซียไปเยือนไทยและพบปะเพื่อสร้างเครือข่ายกับผู้นำนักศึกษาไทย ซึ่งได้มีการจัดตั้ง Thailand-Malaysia University Forum (TMUSF) และมีการจัดประชุมครั้งที่ 1 ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าการประชุมครั้งต่อไปควรจะเชิญนักศึกษาไทยในมาเลเซียเข้าร่วมด้วยและขยายจำนวนมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมให้มากขึ้นรวมทั้งในอนาคต หาก TMUSF พัฒนาต่อไปได้ดีอาจจะเชิญนักศึกษาจากประเทศอาเซียนอื่นๆ เข้าร่วมเพื่อเป็นเครือข่ายและ Forum ในระดับอาเซียนในอนาคต

2. การดูแลและสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษาไทยในมาเลเซีย สถานเอกอัครราชทูตไทยประจำมาเลเซีย ได้สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสมาคมนักศึกษาไทยในมาเลเซียโดยมีชมรม

นักศึกษาไทยในมหาวิทยาลัย 8 แห่งในมาเลเซียเป็นสมาชิกซึ่งเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2556 สมาคมนักศึกษาไทยในมาเลเซียได้จัดการประชุมคณะกรรมการชุดที่ 3 ขึ้นที่สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ โดยได้หารือเกี่ยวกับแนวทางแก้ปัญหาที่สำคัญของนักศึกษาไทยในมาเลเซีย และการจัดกิจกรรมระหว่างชมรมนักศึกษาไทยในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในปี 2557 โดยได้รับเกียรติจากนายกฤต ไกรจิตติ เอกอัครราชทูต ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ บรรยายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ไทย-มาเลเซีย รับฟังสภาพปัญหาของนักศึกษาไทย และให้โอวาทเกี่ยวกับการบทบาทของ นักศึกษาไทยในฐานะผู้แทนประเทศ¹⁸

นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งชมรมนักศึกษาไทยในรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย ซึ่งการจัดตั้ง ขึ้นมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างนักศึกษา ทำกิจกรรมที่เกิดประโยชน์กับ นักศึกษา ส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษามีความก้าวหน้าในการเรียน โดยการสนับสนุนของสถาน กงสุลใหญ่ ณ เมืองโกตาบารู มีสมาชิกประมาณ 120 คน โดยศึกษาในสถานศึกษา 2 แห่งในรัฐกลันตัน คือ KOLEJ ISLAM ANTARABANGSA SULTAN ISMAIL PETRA (KIAS) และ UNIVERSITY MALAYSIA KELATAN (UMK) และเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2557 ที่ห้องประชุม 1 ชั้น 3 อาคารอเนกประสงค์ ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผศ.ปิยะ กิจถาวร รอง เลขาธิการศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นประธานให้การต้อนรับและประชุม หารือ นายเปายี แวสะแม ผู้แทนสถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองโกตาบารู รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย พร้อมด้วย ชมรมนักศึกษาไทยรัฐกลันตัน จำนวนกว่า 50 คน โดยมี ผู้อำนวยการสำนัก /กอง ที่ เกี่ยวข้องเข้าร่วม ¹⁹

3. การสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มนักศึกษาได้แก่

- 1) กิจกรรมทางวัฒนธรรม เพื่อสร้างความภาคภูมิใจ ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของ สังคมไทย และส่งเสริมให้ชมรมนักศึกษาไทยเป็นกระบอกเสียงของประเทศไทยในการบอกเล่าถึง การอยู่ร่วมกันอย่างสันติในสังคมพหุวัฒนธรรม
- 2) กิจกรรมทางสังคม เพื่อสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อชุมชนสังคมท้องถิ่น อาทิ กิจกรรมค่ายอาสาสอนภาษาอังกฤษของ International Islamic University Malaysia (IIUM) และ

¹⁸ สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ . สมาคมนักเรียนไทยในมาเลเซีย [ออนไลน์] . แหล่งที่มา :

<http://www.thaiembassy.org/kualalumpur/> [30 พฤษภาคม 2557]

¹⁹ ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ . สมาคมนักศึกษาไทยในมาเลเซีย [ออนไลน์] . แหล่งที่มา :

http://www.sbpac.go.th/index.php?option=com_k2&view=item&id=1524:2014-02-27-14-13-00&lang=en [30 พฤษภาคม 2557]

University Technology PETRONAS(UTP) การมอบเงินช่วยเหลือจังหวัดที่ ประสบอุทกภัยในประเทศไทย

3) กิจกรรมทางศาสนา การเลี้ยงอาหารช่วงละศีลอดในเดือนรอมฎอนของชมรมนักศึกษาไทยในมหาวิทยาลัยต่างๆ โดยมอบเงินผ่านสมาคมนักศึกษาไทยในมาเลเซียและส่งผู้แทนสถานเอกอัครราชทูตฯเข้าร่วมงาน

4) กิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพ อาทิ การฝึกงานที่สถานเอกอัครราชทูตฯ และหน่วยงานที่ประเทศไทย ซึ่งช่วยสร้างความใกล้ชิด ความเข้าใจ และทัศนคติที่ดีต่อหน่วยราชการไทย

5) กิจกรรมสร้างเครือข่ายและความเข้าใจระหว่างประเทศ อาทิ ค่ายเชื่อมความสัมพันธ์นักศึกษาไทย-มาเลเซีย-อินโดนีเซีย IIUM

6) กิจกรรมประชาสัมพันธ์สมาคมฯ อาทิ Website และการจัดทำหนังสือประจำปีสมาคมฯ

4. ความร่วมมือในการที่สถาบันการศึกษาและองค์กรสมาคมต่างๆ ได้มีการแลกเปลี่ยนคณะผู้แทนด้านการแสดงวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการจัดการแสดงดนตรีร่วมระหว่างเยาวชนไทยและมาเลเซีย

ในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนทางด้านการศึกษาและวัฒนธรรมผ่านเยาวชนที่ได้นำเสนอข้อมูลมานั้นมีประเด็นที่น่าสนใจ กล่าวคือ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนทางด้านวัฒนธรรมในระดับเยาวชน พบว่าประเทศไทยจะมีการส่งเสริมโครงการ ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ทางด้านวัฒนธรรมมากกว่าทางมาเลเซีย ซึ่งหากพิจารณาในแง่ข้อมูลของไทยที่ค่อนข้างจะหาหรือ ศึกษาขอข้อมูลได้ง่ายกว่า ทางมาเลเซีย ตลอดจนการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ฝ่ายข่าวสารของสถานทูตมาเลเซียของทางผู้วิจัยได้พบข้อมูลว่า ทางสถานเอกอัครราชทูตมาเลเซียประจำกรุงเทพฯ ไม่มีฝ่ายการศึกษาหรือฝ่ายวัฒนธรรมที่ดูแลเฉพาะด้านโครงการแลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรม การศึกษาส่วนใหญ่จะดำเนินการผ่านทางกระทรวงศึกษาธิการของมาเลเซียและกระทรวงศึกษาธิการของไทยโดยตรงหรือหน่วยงานไทยกับหน่วยงานมาเลเซียโดยตรง เช่น การให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาไทยไปมาเลเซียของ เป็นต้น ซึ่งสถานเอกอัครราชทูตจะทำหน้าที่เป็นตัวประสานงานเท่านั้น²⁰

กิจกรรมการแลกเปลี่ยนที่กล่าวไปถือความพยายามผลักดันความเข้าใจและการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมผ่านเยาวชนซึ่งไม่ได้มองเพียงแค่ด้านการศึกษา แต่หากต้องมองด้านการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการใช้ชีวิตประจำวันของนักศึกษาทั้งสองประเทศที่

²⁰ สัมภาษณ์ นฤมล ยินดีสุข , เจ้าหน้าที่ฝ่ายข่าว สถานทูตมาเลเซียประจำประเทศไทย, 26 พฤษภาคม 2557

อาศัยอยู่ในต่างประเทศ โดยมีความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม ทั้งนักศึกษาไทยที่อยู่ในประเทศ มาเลเซีย หรือนักศึกษามาเลเซียที่อยู่ในประเทศไทย เป็นประเด็นที่ท้าทายและมีความจำเป็นที่ นักศึกษาจะต้องปรับตัว เรียนรู้วัฒนธรรมต่างกัน ซึ่งการที่จะปรับตัวและอาศัยอยู่ได้นั้น ยังจำเป็นต้องมี การสนับสนุนการทำกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมที่หลากหลาย รวมถึงเป็นกิจกรรมส่งเสริมการ เรียนรู้แบบกลุ่ม โดยไม่ได้มองที่ตัวปัจเจกบุคคล กิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมเหล่านี้จะทำให้ นักศึกษาสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับสังคม วัฒนธรรมที่แตกต่างได้อย่างมีความสุข

จากข้อมูลเบื้องต้นที่กล่าวไปทั้งหมดถือเป็นส่วนหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าไทยกับมาเลเซีย ใน ฐานะประเทศเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดกันมีความสัมพันธ์ซึ่งประชาชนของทั้งสองประเทศมีความ ใกล้เคียงกัน มี การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างทั้งสองประเทศ เป็นเครื่องมือหนึ่งที่ประสาน ความสัมพันธ์อันดีระหว่างประชาชนทั้งสองประเทศโดยเฉพาะความร่วมมือในการส่งเสริมกิจกรรม ให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาของไทยกับมาเลเซีย เพื่อให้นักศึกษาเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ การสืบทอด การถ่ายทอดวัฒนธรรมของทั้งสองชาติ ให้มีความสัมพันธ์ที่ดียิ่งขึ้นไป

บทที่ 3

ผลการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของเยาวชนกับการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมไทย-มาเลเซีย : ศึกษากิจกรรมและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของนักศึกษาระหว่างประเทศ คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษารวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีวิจัย โดยจากการสนทนากลุ่ม 4 ครั้ง ที่ประกอบด้วยกลุ่มผู้เข้าร่วมและผู้ให้ข้อมูลหลักคือ คณะกรรมการสมาคมนักศึกษาไทยในประเทศมาเลเซีย นักศึกษาไทยในมาเลเซียจากมหาวิทยาลัยต่างๆ และตัวแทนจากภูมิปัญญาและศาสนา อดีตนักศึกษาไทยในประเทศมาเลเซีย (ศิษย์เก่าในไทย) นักศึกษามาเลเซียในประเทศไทย โดยสาระสำคัญหรือข้อมูลที่ได้รับตามแนวคำถามและการสนทนาที่ตั้งไว้ สามารถแยกออกได้ดังต่อไปนี้

3.1 สภาพแวดล้อมสังคมของนักศึกษาระหว่างประเทศ

ปัจจุบันมีนักศึกษาไทยในมาเลเซียประมาณ 1500 คน กระจายกันอยู่ตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ของมาเลเซีย เป็นนักศึกษาจากภาคใต้ของไทยประมาณ (70%) ภาคกลาง (29%) และภาคอื่นๆ (1%) ส่วนใหญ่ไปด้วยทุนส่วนตัว มหาวิทยาลัยที่นิยมไปเรียนได้แก่ International Islamic University of Malaysia (IIUM) Multimedia University (MMU) University Utara Malaysia (UUM) University Teknologi PETRONAS (UTP) University Malaya (UM) University Sains Malaysia (USM) Kolej University Islam Antarabangsa Selangor (KUIS) Kolej University Insaniah (KUIN) มีการประสานงานกันผ่านสมาคมนักศึกษาไทยในมาเลเซียขึ้นมา (TSAM)

TSAM เป็นการริเริ่มของนักศึกษาไทยในมาเลเซีย และได้รับการผลักดันอย่างเป็นรูปธรรม โดยการสนับสนุนของสถานเอกอัครราชทูตไทยในมาเลเซีย ทั้งนี้ ก่อนหน้านั้นนักศึกษาไทยไม่มีศูนย์กลางในการประสานงานระหว่างกัน มีเพียงชมรมนักศึกษาไทยในแต่ละมหาวิทยาลัยที่กระจายกันอยู่ตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ของมาเลเซีย หลังจากก่อตั้งสมาคมขึ้นมา ก็ได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง

ปัจจุบันมีนักศึกษาต่างชาติหลังไหลเข้าไปศึกษาในมาเลเซียจำนวนเกือบ 100,000 คน จากทั่วโลก เพราะความก้าวหน้าและคุณภาพการศึกษาของมาเลเซีย โดยรัฐบาลให้ความสำคัญมากกับสวัสดิการและการให้การศึกษากับทุกระดับชั้น เพราะรัฐบาลมาเลเซียมุ่งพัฒนาตัวเองให้เป็นศูนย์กลางความเป็นเลิศด้านการศึกษาของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

มาเลเซียมีความพยายามในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความหลากหลายเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ในราคาที่ไม่สูงมาก มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษามากกว่า 600 แห่ง โดยแบ่งออกเป็น มหาวิทยาลัยของรัฐบาล (Public universities) จำนวน 20 แห่ง โพลีเทคนิค 24 แห่ง วิทยาลัยของรัฐ 37 แห่ง มหาวิทยาลัยเอกชน 33 แห่ง วิทยาเขตของมหาวิทยาลัยนานาชาติ 4 แห่ง และวิทยาลัยเอกชน อีกมากมาย รวมทั้งสถาบันการศึกษาของต่างประเทศโดยเฉพาะอเมริกาและยุโรปภายใต้ความร่วมมือกับมาเลเซีย

นักศึกษาไทยจำนวนไม่น้อยที่ศึกษาอยู่นอกเมืองหลวงและในเขตที่ไม่ห่างกับชายแดนไทยมากนัก เช่น Utara University of Malaysia (UUM) อยู่ในรัฐเคดาห์ ทางตอนเหนือของมาเลเซีย ห่างจาก อ.สะเดา จ.สงขลา เพียง 20 กิโลเมตร มีนักศึกษาทั้งหมดกว่า 25,000 คน จากทั่วโลก แต่ส่วนใหญ่จะมาจากประเทศแถบตะวันออกกลาง เช่น ซาอุดีอาระเบีย จอร์แดน อิหร่าน เป็นต้น ส่วนนักศึกษาของไทยที่มาเรียนที่นี่ ในระดับปริญญาตรี มีประมาณ 100 คน ปริญญาโท ประมาณ 80 คน ระดับปริญญาเอก ประมาณ 30 คน มหาวิทยาลัยนี้ค่อนข้างมีชื่อเสียงด้านบริหารธุรกิจ (COB) นักศึกษาไทยให้ความสนใจเป็นจำนวนมากพอสมควรไปศึกษาที่ UUM ส่วนหนึ่งเพราะอยู่ใกล้ประเทศไทยมาก อีกมหาวิทยาลัยหนึ่งคือ University Sains Malaysia (USM) อยู่ในรัฐปีนัง ห่างจาก อ.สะเดา จ.สงขลา ระยะทาง 160 กิโลเมตร มีนักศึกษาทั้งหมดกว่า 20,000 คน จากทั่วโลก นักศึกษาไทยที่ไปศึกษาที่ USM รวมๆ ประมาณ 250 คน และเนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่ Segi University (SEGI) เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน สถานที่ตั้งอยู่ใน รัฐ Selangor ห่างจาก Kuala Lumpur 30 กิโลเมตร อยู่ห่างจาก อ.สะเดา จ.สงขลา 510 กิโลเมตรมีนักศึกษากว่า 20,000 คน และมีนักศึกษาจากทั่วโลกกว่า 65 ประเทศเข้ามาศึกษา โดยเฉพาะจากประเทศจีน สิงคโปร์ SEGI University เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน มีนักศึกษาไทยไม่มากนัก

ส่วนนักศึกษามาเลเซียในไทย ปัจจุบันมีไม่มากนัก ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาโครงการแลกเปลี่ยน เช่น โครงการ ASEAN INTERNATIONAL MOBILITY FOR STUDENTS PROGRAMME (AIMS) โดยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา มีนักศึกษามาเลเซียในโครงการนี้ที่มาเรียนในไทยประมาณ 86 คน ในปี 2010 มี 6 คน ปี 2011 มี 27 คน ปี 2012 มี 19 คน ปี 2013 มี 24 คน และปี 2014 มี 10 คน ซึ่งจะเห็นได้ว่าจำนวนนั้นขึ้นๆลงๆ และล่าสุดลดลงไปเกือบครึ่ง นักเรียนมาเลเซียที่มาศึกษาในประเทศไทย มาจากหลากหลายภูมิภาคได้แก่ Kedah, Kuala Lumpur, Negeri Sembilan, Penang, Selangor, Tumpat Kalantan ในขณะที่นักเรียนไทยภายใต้โครงการนี้ในรอบ 5 ปีไปเรียนมาเลเซีย 97 คน

ด้านองค์กรและเครือข่ายนักศึกษา พบว่า ชมรมและสมาคมของนักศึกษาไทยในมาเลเซีย ไทยมีการดำเนินกิจกรรมต่างๆในการช่วยสนับสนุน ดูแลนักศึกษาไทยในมาเลเซีย เช่น กิจกรรมการรับน้อง กิจกรรมการสอนภาษาอาหรับ และส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม โดยได้รับการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆจากสถานทูตไทยในมาเลเซียเป็นอย่างดี อีกทั้งในประเทศไทยยังมีการจัดตั้งสมาคมศิษย์เก่านักศึกษาไทยในมาเลเซีย ตั้งอยู่ที่ปัตตานี โดยมี รศ.ดร. อิบรอฮีม ณรงค์รักษาเขต เป็นนายกสมาคม ทำหน้าที่ประสานงานกับ TSAM ในด้านต่างๆ ซึ่งองค์เหล่านี้ อาจจะพัฒนาและผลักดันให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซียในหมู่นักศึกษาได้ไม่ยากนัก

นักศึกษามีความเห็นหน่วยงานภาครัฐควรสนับสนุนโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาให้มากขึ้นในฐานะที่ไทยกับมาเลเซียเป็นเพื่อนบ้านกัน และส่งเสริมให้นักศึกษาไทยจากส่วนกลางหรือส่วนอื่นๆ ของประเทศ ได้มีโอกาสไปศึกษาที่มาเลเซียเพราะอยู่ไม่ไกลจากบ้านเรา ค่าใช้จ่ายก็ไม่แพงมาก คุณภาพการศึกษาและภาษาก็ดี ที่สำคัญคือเด็กไทยส่วนใหญ่จะได้รู้จักมาเลเซียในมุมมองใหม่ๆ และเพื่อเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีและความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมระหว่างกันอย่างยิ่งย่น นักศึกษายังเห็นว่ารัฐบาลของทั้ง 2 ประเทศควรเพิ่มการร่วมทุนระหว่างกัน ในการสนับสนุนให้เกิดโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษามากขึ้น อยากให้มีการผลักดันให้เกิดโครงการเรือเยาวชนไทย-มาเลเซียขึ้น โดยใช้เครือข่ายนักศึกษาของทั้งสองประเทศผลักดันเป็นเจ้าภาพ ภายใต้การสนับสนุนของหน่วยงานต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอันดีในหมู่นักศึกษาด้วยกัน ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมในช่วงปิดภาคเรียนของทั้งสองฝ่าย

3.1.1. ข้อมูลนักศึกษาระหว่างประเทศกลุ่มเป้าหมาย

แบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 2 ชุด สำหรับกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม คือ นักศึกษาไทยในมาเลเซียและนักศึกษามาเลเซียในไทย โดยประกอบไปด้วยคำถามแบบปลายปิดและคำถามปลายเปิด เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มเป้าหมายและความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ซึ่งสามารถนำเสนอตามลำดับดังนี้

1) นักศึกษาไทยในมาเลเซีย

ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาไทยในมาเลเซีย

นักศึกษาไทยที่ศึกษาในมาเลเซียที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 50 คน มีสัญชาติไทย และนับถือศาสนาอิสลาม ส่วนใหญ่ร้อยละ 68 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 32 เป็นเพศชาย ส่วนมากมีอายุ

ระหว่าง 19 – 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมา ร้อยละ 36 อายุระหว่าง 25 -30 ปี และร้อยละ 24 อายุมากกว่า 30 ปี ตามลำดับ

นักศึกษาส่วนมากศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมา ร้อยละ 36 ศึกษาในระดับปริญญาโท และร้อยละ 4 ศึกษาในระดับปริญญาเอก ตามลำดับ ซึ่งนักศึกษาส่วนมาก ร้อยละ 32 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดกรุงเทพฯ รองลงมา ร้อยละ 8 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนนทบุรี และปัตตานี ตามลำดับ โดยส่วนมาก ร้อยละ 48 ศึกษาอยู่ในมาเลเซียมากกว่า 4 ปี รองลงมา ร้อยละ 32 ศึกษาอยู่ในมาเลเซีย 3 – 4 ปี และร้อยละ 8 ศึกษาอยู่ในมาเลเซีย 2 – 3 ปี ตามลำดับ

ด้านสถาบันที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 68 ศึกษาที่ International Islamic University Malaysia รองลงมา ร้อยละ 16 ศึกษาที่ Kolej Universiti Insaniah และร้อยละ 8 ศึกษาที่ University of Malaysia ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มาศึกษาต่อโดยทุนส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 80 ที่เหลือมาด้วยทุนรัฐบาลมาเลเซีย ทุนรัฐบาลไทย และโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาตามลำดับ

สำหรับความสามารถทางภาษา พบว่า นักศึกษาไทยที่ไปศึกษาในมาเลเซียทั้งหมดสามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารได้ รองลงมา ร้อยละ 93 สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ และร้อยละ 59.5 สามารถใช้ภาษามาเลเซียในการติดต่อสื่อสารได้ ตามลำดับ ทั้งนี้ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 92 ถือว่าภาษาไม่ปัญหาในการสื่อสารกับเพื่อนชาวมาเลเซีย ส่วนที่คิดว่าภาษาเป็นปัญหาในการสื่อสาร มีเพียง ร้อยละ 8 อีกทั้ง ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร นักศึกษาไทยยังคงใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ถึงร้อยละ 52 และมีเพียง ร้อยละ 32 ที่ใช้ภาษามาเลเซียในการสื่อสารกับชาวมาเลเซีย

นักศึกษาส่วนมาก ร้อยละ 60 ใช้เวลาในการทำกิจกรรมนอกเวลาเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 1 – 5 ชั่วโมง รองลงมา ร้อยละ 16 ใช้เวลาในการทำกิจกรรมนอกเวลาเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 6 – 10 ชั่วโมง และ ร้อยละ 2 ใช้เวลาในการทำกิจกรรมนอกเวลาเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 11 – 15 ชั่วโมง ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 52 ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนสนิทชาวมาเลเซีย 1 – 5 คน รองลงมา ร้อยละ 32 ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนสนิทชาวมาเลเซีย 6 – 10 คน และร้อยละ 16 ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนสนิทชาวมาเลเซีย 15 คนขึ้นไป

นักศึกษาส่วนมาก ร้อยละ 76 พักในหอพักมหาวิทยาลัย รองลงมา ร้อยละ 20 อยู่บ้านเช่า และร้อยละ 4 พักนอกมหาวิทยาลัย ตามลำดับ โดยนักศึกษา ร้อยละ 36 พักอยู่กับคนต่างชาติดัง

ไม่ใช่ชาวมาเลเซีย รองลงมา ร้อยละ 32 พักอยู่กับคนไทยด้วยกัน และร้อยละ 24 พักอยู่กับชาวมาเลเซีย ตามลำดับ ดังตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 ข้อมูลของนักศึกษาไทยในมาเลเซีย

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (n = 50)	ร้อยละ
ข้อมูลพื้นฐาน		
1. สัญชาติ		
ไทย	50	100.0
มาเลเซีย	-	-
2. ศาสนา		
อิสลาม	50	100.0
พุทธ	-	-
3. เพศ		
ชาย	16	32.0
หญิง	34	68.0
4. อายุ		
ระหว่าง 19 – 24 ปี	20	40.0
ระหว่าง 25 – 30 ปี	18	36.0
มากกว่า 30 ปี	12	24.0
5. ระดับการศึกษา		
ปริญญาเอก	2	4.0
ปริญญาโท	18	36.0
ปริญญาตรี	30	60.0
6. ภูมิลำเนาเดิม (จังหวัด)		
กระบี่	2	4.0
กรุงเทพฯ	16	32.0
ฉะเชิงเทรา	2	4.0
ตรัง	4	8.0
นนทบุรี	6	12.0
นราธิวาส	4	8.0
ปทุมธานี	2	4.0
ปัตตานี	6	12.0
ยะลา	4	8.0

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (n = 50)	ร้อยละ
สงขลา	2	4.0
สตูล	2	4.0
7. ระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในมาเลเซีย		
น้อยกว่า 1 ปี	4	8.0
1 – 2 ปี	2	4.0
2 – 3 ปี	4	8.0
3 – 4 ปี	16	32.0
มากกว่า 4 ปี	24	48.0
8. สถาบันที่ศึกษา		
International Islamic University Malaysia	34	68.0
Kolej Universiti Insaniah	8	16.0
University of Malaysia	4	8.0
University Technology Pretonas	2	4.0
Sunway University	2	4.0
9. ทุนการศึกษา		
ทุนส่วนตัว	40	80.0
โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา	2	4.0
ทุนรัฐบาลไทย	2	4.0
ทุนรัฐบาลมาเลเซีย	6	12.0
อื่นๆ (ทุนปิโตรนาส)	2	4.0
ความสามารถด้านภาษา		
1. การใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสาร		
ไทย		100.0
อ่าน	50	100.0
เขียน	50	100.0
ฟัง	50	100.0

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (n = 50)	ร้อยละ
พูด	50	100.0
มาเลเซีย		59.5
อ่าน	36	72.0
เขียน	30	60.0
ฟัง	44	22.0
พูด	42	84.0
มลายูท้องถิ่น		57.0
อ่าน	22	44.0
เขียน	22	44.0
ฟัง	36	72.0
พูด	34	68.0
อังกฤษ		93.0
อ่าน	48	96.0
เขียน	44	88.0
ฟัง	46	92.0
พูด	48	96.0
2. ปัญหาด้านการสื่อสาร		
เป็นปัญหา	4	8.0
ไม่เป็นปัญหา	46	92.0
3. ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารกับคนมาเลเซีย		
ภาษาอังกฤษ (อันดับ 1)	26	52.0
ภาษามลายู (อันดับ 1)	16	32.0
จำนวนเพื่อนสนิทชาวมาเลเซียที่ทำกิจกรรมร่วมกัน		
5 คน	26	52.0
6 – 10 คน	16	32.0
11 – 15 คน	-	-
15 คนขึ้นไป	8	16.0

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (n = 50)	ร้อยละ
จำนวนชั่วโมงที่ทำกิจกรรมร่วมกับชาวมาเลเซีย		
ไม่มีกิจกรรม	4	8.0
1 – 5 ชั่วโมง	30	60.0
6 – 10 ชั่วโมง	8	16.0
11 – 15 ชั่วโมง	4	8.0
มากกว่า 16 ชั่วโมง	4	8.0
สถานที่พักอาศัยระหว่างการศึกษ		
หอพักมหาวิทยาลัย	38	76.0
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	2	4.0
บ้านเช่า	10	20.0
อยู่กับครอบครัวมาเลเซีย	-	-
บุคคลที่นักศึกษาพักอาศัยด้วยระหว่างการศึกษ		
อยู่คนเดียว	4	8.0
คนไทยด้วยกัน	16	32.0
คนมาเลเซีย	12	24.0
คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย	18	36.0
อื่นๆ (ครอบครัว)	2	4.0

กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

ด้านกิจกรรมที่นักศึกษาได้ทำแล้วก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม สามารถจัดลำดับความสำคัญได้ดังนี้ (กิจกรรมที่นักศึกษาทำมากที่สุด)

อันดับที่ 1 งานแสดงวัฒนธรรมประจำปีของมหาวิทยาลัย (96%) สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.60)

อันดับที่ 2 การพักอาศัยห้องเดียวกัน / หอเดียวกัน (90.9%) สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.00)

อันดับที่ 3 การเรียนหนังสือร่วมกันในชั้นเรียนหรือทำรายงานร่วมกัน (100%) สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.84)

อันดับที่ 4 การไปทานอาหารด้วยกัน (95.8%) สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.78)

อันดับที่ 5 การไปเที่ยวด้วยกันในวันหยุด / ตอนเย็น / ตอนว่างจากการเรียน (86.4%) สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.73)

อันดับที่ 6 กิจกรรมกลุ่มที่ไม่เป็นทางการเช่น การจัดงานสังสรรค์หรือปาร์ตี้ในโอกาสสำคัญต่างๆ เช่น งานวันเกิด งานเลี้ยงแสดงความยินดี (90.5%) สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.68)

อันดับที่ 7 การเล่นเกมกีฬายามว่าง สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.63)

อันดับที่ 8 การทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันการศึกษา เช่น การแข่งกีฬา การแข่งขันทางวิชาการ การแสดงศิลปวัฒนธรรม (87%) สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.6)

อันดับที่ 9 กิจกรรมกลุ่มที่เป็นทางการ เช่น การเข้าร่วมงานแสดงวัฒนธรรมนานาชาติ (96%) สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.40) ดังตารางที่ 4-2

ตารางที่ 3-2 กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

รายการกิจกรรม	การทำกิจกรรม		ระดับความเข้าใจอันดีระหว่างกัน					ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	ทำ	ไม่ทำ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1.งานแสดงวัฒนธรรมประจำปีของมหาวิทยาลัย	48 (96.%)	-	16 (32%)	24 (48%)	8 (16.0%)	-	-	4.60	มากที่สุด
	-	2 (4 %)	-	2 (4%)	-	-	-		
2.การพักอาศัยหอเดียวกัน (roommate)	40 (90.9%)	-	14 (31.8%)	14 (31.8%)	10 (22.7%)	2 (4.5%)	-	4.00	มาก
	-	4 (9.1%)	-	2 (4.5%)	-	2 (4.5%)	-		
3.การเรียนหนังสือร่วมกันในชั้นเรียนหรือทำรายงานร่วมกัน	50 (100%)	-	10 (20%)	22 (44%)	18 (36%)	-	-	3.84	มาก
	-	-	-	-	-	-	-		

ตารางที่ 3-2 (ต่อ)

รายการกิจกรรม	การทำการกิจกรรม		ระดับความเข้าใจอันดีระหว่างกัน					ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	ทำ	ไม่ทำ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
4. การไปทานอาหารด้วยกัน	46 (95.8%)	-	12 (25%)	16 (33.3%)	14 (29.2%)	4 (8.3%)	-	3.78	มาก
	-	2 (4.2%)	-	-	-	2 (4.2%)	-		
5. การไปเที่ยวด้วยกันในวันหยุด / ตอนเย็น / ตอนว่างจากการเรียน	38 (86.4%)	-	8 (18.2%)	12 (27.3%)	12 (27.3%)	6 (13.6%)	-	3.73	มาก
	-	6 (13.6%)	-	2 (4.5%)	2 (4.5%)	2 (4.5%)	-		
6. กิจกรรมกลุ่มที่ไม่เป็นทางการ เช่น การจัดงานสังสรรค์หรือปาร์ตี้ในโอกาสสำคัญต่างๆ เช่น งานวันเกิด งานเลี้ยงแสดงความยินดี เป็นต้น	38 (90.5%)	-	6 (14.3%)	16 (38.1%)	14 (33.3%)	2 (4.8%)	-	3.68	มาก
	-	4 (9.5%)	-	4 (9.5%)	-	-	-		
7. การเล่นกีฬายามว่าง	38 (86.4%)	-	6 (13.6%)	16 (36.4%)	12 (27.3%)	4 (9.1%)	-	3.63	มาก
	-	6 (13.6%)	-	-	-	6 (13.6%)	-		
8. การทำการกิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันการศึกษา เช่น การแข่งกีฬา การแข่งขันทางวิชาการ การแสดงศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ	40 (87.0%)	-	6 (13.0%)	12 (26.1%)	22 (47.8%)	-	3.6	3.60	มาก
	-	6 (13.0%)	-	2 (4.3%)	-	4 (8.7%)	-		
9. กิจกรรมกลุ่มที่เป็นทางการเช่น การเข้าร่วมงานแสดงวัฒนธรรมนานาชาติ	46 (100%)	-	2 (4.3%)	22 (47.8%)	18 (39.1%)	2 (4.3%)	2 (4.3%)	3.40	ปานกลาง

ความสำคัญของการเรียนรู้วัฒนธรรมมาเลเซีย

ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญในการเรียนรู้วัฒนธรรมของคนมาเลเซีย นักศึกษามีความคิดเห็น สามารถจัดลำดับความสำคัญได้ดังนี้

อันดับที่ 1 การเข้าใจวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ ทำให้เข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน และมีมุมมองความคิดใหม่ๆ มากขึ้น โดยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.16)

อันดับ 2 การสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.00)

อันดับ 3 สร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย และสามารถนำความรู้ที่ได้ เผยแพร่ให้สังคมไทยได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซียมากขึ้น อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.96)

อันดับท้าย ได้แก่ เสริมสร้างประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ค่าเฉลี่ย 3.88) สร้างโอกาสในการทำงานในประเทศมาเลเซีย (ค่าเฉลี่ย 3.84) และ กระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน (ค่าเฉลี่ย 3.80) ทั้งหมดอยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 4-3

ตารางที่ 3-3 ความสำคัญของการเรียนรู้วัฒนธรรมมาเลเซีย

ความสำคัญ	ระดับความเข้าใจอันดีระหว่างกัน						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	แปลผล
1. การเข้าใจวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ	12 (24%)	34 (68%)	4 (8%)	-	-	4.16	มาก
2. ทำให้เข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน	16 (32%)	26 (52%)	8 (16%)	-	-	4.16	มาก
3. มีมุมมองความคิดใหม่ๆมากขึ้น	14 (28%)	32 (64%)	2 (4%)	2 (4%)	-	4.16	มาก
4. การสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย	12 (24%)	26 (52%)	12 (24%)	-	-	4.00	มาก
5. สร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย	10 (20%)	28 (56%)	12 (24%)	-	-	3.96	มาก

ตารางที่ 3-3 (ต่อ)

ความสำคัญ	ระดับความเข้าใจอันดีระหว่างกัน						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	แปลผล
6. สามารถนำความรู้ที่ได้ เผยแพร่ให้สังคมไทยได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซียมากขึ้น	6 (12%)	38 (76%)	4 (8%)	2 (4%)	-	3.92	มาก
7. เสริมสร้างประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	10 (20%)	24 (48%)	16 (32%)	-	-	3.88	มาก
8. สร้างโอกาสในการทำงานในประเทศมาเลเซีย	12 (24%)	20 (40%)	16 (32%)	2 (4%)	-	3.84	มาก
9. กระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน	8 (16%)	28 (56%)	10 (20%)	4 (8%)	-	3.80	มาก

ด้านคำถามปลายเปิดในท้ายแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมของนักศึกษาไทยกับมาเลเซียอย่างยั่งยืน โดยสามารถสรุปข้อมูลได้ดังนี้

1. จัดให้มีการกิจกรรมระหว่างกันมากขึ้น ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
2. ควรมีการจัดโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างกันมากขึ้น
3. เปิดใจเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของมุสลิมไทยในประเทศไทยเป็นสิ่งที่ชาวมาเลเซียสนใจ
4. นักศึกษาไทยควรเข้าหาคนมาเลเซียให้มากขึ้น โดยปกตินักศึกษาไทยจะชอบอยู่กับนักศึกษาไทยกันเอง ดังนั้นทั้งสองฝ่ายควรเปิดเพื่อทำความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศ
5. ควรให้มีการจัดตั้งการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย
6. การเสริมวิชาภาษามลายูในชั้นเรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานแรกในการนำไปสู่ความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมของนักศึกษาไทยกับมาเลเซีย เพราะการสื่อสารทำให้เข้าใจกันและเกิดมิตรภาพที่ดีต่อกัน
7. ต้องศึกษาลักษณะนิสัย วัฒนธรรม ประเพณี ของคนมาเลเซีย ให้เข้าใจเพื่อที่จะสามารถอยู่กับคนมาเลเซียได้อย่างมีความสุข

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของนักศึกษาไทยในมาเลเซีย (ดูภาคผนวก 1)

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของนักศึกษาไทยในมาเลเซีย	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
(1)อายุกับการเรียนรู้วัฒนธรรมของคนมาเลเซีย		
อายุกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน		✓
อายุกับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆ ของการเรียนรู้วัฒนธรรมคนมาเลเซีย		✓
อายุกับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย	✓	
อายุกับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย		✓
อายุกับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ		✓
อายุกับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน		✓
อายุกับการสร้างเครือข่ายทางสังคมวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย		✓
อายุกับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน	✓	
อายุกับความสามารถนำความรู้ที่ได้เผยแพร่วัฒนธรรมทางมาเลเซียให้ไทยได้ทราบมากขึ้น	✓	
(2) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการทำความเข้าใจเรียนรู้วัฒนธรรม		
เพศกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน		✓
เพศกับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนรู้วัฒนธรรมคนมาเลเซีย		✓
เพศกับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย		✓
เพศกับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย		✓
เพศกับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ		✓
เพศกับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน		✓
เพศกับการสร้างเครือข่ายทางสังคมวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย		✓
เพศกับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน		✓
เพศกับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย		✓
		☐
(3) ความสัมพันธ์ของความรู้ทางศาสนากับความความเข้าใจและเรียนรู้วัฒนธรรม		☐

ศาสนากับการทำให้เข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน	-	-
ศาสนากับการทำให้มีมุมมองความคิดใหม่ๆมากขึ้น	-	-
ศาสนากับการสร้างโอกาสการทำงานในประเทศมาเลเซีย	-	-
ศาสนากับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย	-	-
ศาสนากับการเข้าใจวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ	-	-
ศาสนากับการเสริมสร้างประชาคมและวัฒนธรรมอาเซียน	-	-
ศาสนากับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย	-	-
ศาสนากับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน	-	-
ศาสนากับความสามารถนำความรู้ที่ได้ เผยแพร่ให้สังคมไทยได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย	-	-
(4) ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิปัญญากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน		
ภูมิปัญญากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน		✓
ภูมิปัญญากับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนรู้อวัฒนธรรมคนมาเลเซีย		✓
ภูมิปัญญากับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย	✓	
ภูมิปัญญากับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย	✓	
ภูมิปัญญากับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ		✓
ภูมิปัญญากับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน		✓
ภูมิปัญญากับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย		✓
ภูมิปัญญากับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน		✓
ภูมิปัญญาความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย		✓
(5) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาการเรียนรู้อวัฒนธรรมของคนมาเลเซีย		
ระดับการศึกษากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน		✓
ระดับการศึกษากับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนรู้อ		✓

วัฒนธรรมคนมาเลเซีย		
ระดับการศึกษากับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย		✓
ระดับการศึกษากับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย	✓	
ระดับการศึกษากับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ		✓
ระดับการศึกษากับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน		✓
ระดับการศึกษากับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย		✓
ระดับการศึกษากับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน		✓
ระดับการศึกษาความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย		✓
(6) ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมของคนมาเลเซีย		
ภาษากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน		✓
ภาษากับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนเรียนวัฒนธรรมคนมาเลเซีย	✓	
ภาษากับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย		✓
ภาษากับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย	✓	
ภาษากับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ		✓
ภาษากับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน		✓
ภาษากับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย		✓
ภาษากับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน		✓
ภาษาความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย	✓	
(7) ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมของคนมาเลเซีย		
การพักอาศัยกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน		✓
การพักอาศัยกับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนเรียนวัฒนธรรม	✓	

คนมาเลเซีย		
การพักอาศัยกับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย	✓	
การพักอาศัยกับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย		✓
การพักอาศัยกับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ		✓
การพักอาศัยกับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	✓	
การพักอาศัยกับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย		✓
การพักอาศัยกับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน		✓
การพักอาศัยกับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย		✓
		☐
(8) ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมของคนมาเลเซีย		
ที่พักอาศัยกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน		✓
ที่พักอาศัยกับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนเรียนวัฒนธรรมคนมาเลเซีย		✓
ที่พักอาศัยกับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย		✓
ที่พักอาศัยกับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย	✓	
ที่พักอาศัยกับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ		✓
ที่พักอาศัยกับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน		✓
ที่พักอาศัยกับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย	✓	
ที่พักอาศัยกับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน		✓
ที่พักอาศัยกับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย		✓
(9) ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม		
การทำกิจกรรมกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม		
การพักอาศัยห้องเดียวกัน / หอเดียวกันกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม		✓

การทำกิจกรรมในการเรียนกีฬาขามว่างกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม		✓
การทำกิจกรรมในการไปทานอาหารด้วยกันกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม		✓
การทำกิจกรรมในการไปเที่ยวด้วยกันในวันหยุด/ตอนเย็น/ตอนว่างจากการเรียนกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม		✓
การทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันการศึกษากับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม		✓
การทำกิจกรรมกลุ่มที่ไม่เป็นทางการกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม		✓
การทำกิจกรรมงานแสดงวัฒนธรรมประจำปีของมหาวิทยาลัยระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม		✓

2) นักศึกษามาเลเซียในไทย

นักศึกษามาเลเซียที่ศึกษาในไทยที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 27 คน มีสัญชาติมาเลเซีย ส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.85 นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา ร้อยละ 33.33 นับถือศาสนาอิสลาม และ ร้อยละ 14.82 นับถือศาสนาคริสต์ ตามลำดับ ซึ่งเป็นเพศชายร้อยละ 51.85 รองลงมา ร้อยละ 48.15 เป็นเพศหญิง ส่วนมาก ร้อยละ 66.67 มีอายุระหว่าง 19 – 24 ปี รองลงมา ร้อยละ 25.92 มีอายุระหว่าง 25 – 30 ปี และร้อยละ 7.41 มีอายุมากกว่า 30 ปี ตามลำดับ 3

นักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.85 ศึกษาในระดับปริญญาตรี รองลงมา ร้อยละ 40.74 ศึกษาในระดับปริญญาโท และร้อยละ 7.41 ศึกษาในระดับปริญญาเอก ตามลำดับ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.33 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัด Kuala Lumpur รองลงมา ร้อยละ 18.52 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัด Kedah, Negeri Sembilan และร้อยละ 14.82 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัด Selangor ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.33 ศึกษาอยู่ในประเทศไทย น้อยกว่า 1 ปี, 1-2 ปี รองลงมา ร้อยละ 18.52 ศึกษาอยู่ในประเทศไทย 2 – 3 ปี และ 3 – 4 ปี ตามลำดับ

ด้านสถาบันที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนมาก ร้อยละ 74.07 ศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมา ร้อยละ 18.52 ศึกษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ ร้อยละ 7.41 ศึกษาที่ EDS ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.73 มาศึกษาต่อในโครงการแลกเปลี่ยน รองลงมา ร้อยละ 18.52 มาด้วยทุนรัฐบาลไทย และทุนส่วนตัว ตามลำดับ สำหรับความสามารถด้านภาษา พบว่า นักศึกษามาเลเซียที่มาศึกษาในประเทศไทยทั้งหมดสามารถใช้ภาษาอังกฤษ และภาษามาเลเซีย ในการติดต่อสื่อสารได้ รองลงมา ร้อยละ 92.59 สามารถใช้ภาษามลายูท้องถิ่นในการติดต่อสื่อสารได้ และร้อยละ 74.07 สามารถใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสารได้ ตามลำดับ ทั้งนี้ นักศึกษาส่วนมาก ร้อยละ 85.18 คิดว่าภาษาเป็นปัญหาในการสื่อสาร มีเพียง ร้อยละ 14.81 คิดว่าภาษาไม่ เป็นปัญหาในการสื่อสาร อีกทั้ง ภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร นักศึกษามาเลเซีย ร้อยละ 74.07 ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร มีเพียงส่วนน้อย ร้อยละ 25.92 ที่ใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

นักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.73 ใช้เวลาในการทำกิจกรรมนอกเวลาเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 1 – 5 ชั่วโมง รองลงมา ร้อยละ 33.33 ใช้เวลาในการทำกิจกรรมนอกเวลาเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 11 – 25 ชั่วโมง และ ร้อยละ 18.52 ใช้เวลาในการทำกิจกรรมนอกเวลาเรียนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 6 – 10 ชั่วโมง ตามลำดับ โดยส่วนมาก ร้อยละ 59.26 ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนสนิทชาวไทย 1 – 5 คน รองลงมา ร้อยละ 14.81 ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนสนิทชาวไทย 6 – 10 คน และ 15 คน ขึ้นไป ตามลำดับ

นักศึกษาส่วนมาก ร้อยละ 66.67 อยู่บ้านเช่า รองลงมาร้อยละ 14.81 พักในหอพักมหาวิทยาลัย และหอพักนอกมหาวิทยาลัย ตามลำดับ โดยนักศึกษา ร้อยละ 40.74 พักอยู่คนเดียว รองลงมา ร้อยละ 33.33 พักอยู่กับเพื่อนชาวมาเลเซีย และร้อยละ 25.93 พักอยู่กับเพื่อนชาวต่างชาติที่ไม่ใช่คนไทย ตามลำดับ ดังตารางที่ 3-83

ตารางที่ 3-83 ข้อมูลของนักศึกษามาเลเซียในไทย

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (n = 27)	ร้อยละ
ข้อมูลพื้นฐาน		
1. สัญชาติ		
ไทย	-	-
มาเลเซีย	27	100.0
2. ศาสนา		
อิสลาม	9	33.33
พุทธ	14	51.85
อื่นๆ (คริสต์, ไม่มีศาสนา)	4	14.82
3. เพศ		
ชาย	14	51.85
หญิง	13	48.15
4. อายุ		
ระหว่าง 19 – 24 ปี	18	66.67
ระหว่าง 25 – 30 ปี	7	25.92
มากกว่า 30 ปี	2	7.41

ตารางที่ 3.83 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (n = 27)	ร้อยละ
5. ระดับการศึกษา		
ปริญญาเอก	2	7.41
ปริญญาโท	11	40.74
ปริญญาตรี	14	51.85
6. ภูมิลำเนาเดิม (จังหวัด)		
Kedah	5	18.51
Kuala Lumpur	9	33.34
Negeri Sembilan	5	18.51
Penang	2	7.41
Selangor	4	14.82
Tumpat Kalantan	2	7.41
7. ระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในไทย		
น้อยกว่า 1 ปี	9	33.33
1 – 2 ปี	9	33.33
2 – 3 ปี	5	18.52
3 – 4 ปี	4	14.82
มากกว่า 4 ปี	-	-
8. สถาบันที่ศึกษา		
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	20	74.07
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	5	18.52
อื่นๆ (EDS)	2	7.41
9. แหล่งการศึกษา		
ทุนส่วนตัว	5	18.52
โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา	11	40.73
ทุนรัฐบาลไทย	5	18.52
ทุนรัฐบาลมาเลเซีย	2	7.41
อื่นๆ (ทุนEU, ทุนองค์กรระหว่างประเทศ)	4	14.82

ตารางที่ 3-83 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (n = 27)	ร้อยละ
ความสามารถด้านภาษา		
1. การใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสาร		
ไทย		50.0
อ่าน	7	25.92
เขียน	7	25.92
ฟัง	20	74.07
พูด	20	74.07
มาเลเซีย		100.0
อ่าน	27	100.0
เขียน	27	100.0
ฟัง	27	100.0
พูด	27	100.0
มลายูท้องถิ่น		91.7
อ่าน	25	92.59
เขียน	25	92.59
ฟัง	25	92.59
พูด	25	92.59
อังกฤษ		100.0
อ่าน	27	100.0
เขียน	27	100.0
ฟัง	27	100.0
พูด	27	100.0
อื่นๆ (จีน)		74.07
อ่าน	20	74.07
เขียน	20	74.07
ฟัง	20	74.07

ตารางที่ 3-83

(ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (n = 27)	ร้อยละ
พูด	20	74.07
2. ปัญหาด้านการสื่อสาร		
เป็นปัญหา	23	85.18
ไม่เป็นปัญหา	4	14.81
3. ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารกับคนมาเลเซีย		
ภาษาอังกฤษ (อันดับ 1)	20	74.07
ภาษาไทย (อันดับ 1)	7	25.92
จำนวนเพื่อนสนิทชาวมาเลเซียที่ทำกิจกรรมร่วมกัน		
5 คน	16	59.25
6 – 10 คน	4	14.81
11 – 15 คน	2	7.41
15 คนขึ้นไป	5	18.52
จำนวนชั่วโมงที่ทำกิจกรรมร่วมกับชาวมาเลเซีย		
ไม่มีกิจกรรม	-	-
1 – 5 ชั่วโมง	11	40.73
6 – 10 ชั่วโมง	5	18.52
11 – 15 ชั่วโมง	9	33.33
มากกว่า 16 ชั่วโมง	2	7.41
สถานที่พักอาศัยระหว่างการศึกษา		
หอพักมหาวิทยาลัย	4	14.81
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	5	18.52
บ้านเช่า	18	66.67
อยู่กับครอบครัวมาเลเซีย	-	-
บุคคลที่นักศึกษาพักอาศัยด้วยระหว่างการศึกษา		
อยู่คนเดียว	11	40.74
คนไทย	-	-
คนมาเลเซียด้วยกัน	9	33.33
คนต่างชาติที่ไม่ใช่คนไทย	7	25.93

กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

ในด้านกิจกรรมที่นักศึกษาได้ทำแล้วก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม สามารถจัดลำดับความสำคัญได้ดังนี้ (กิจกรรมที่นักศึกษาทำมากที่สุด)

อันดับที่ 1 การไปเที่ยวด้วยกันในวันหยุด / ตอนเย็น / ตอนว่างจากการเรียน (89.9%) สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.75)

อันดับที่ 2 การไปทานอาหารด้วยกัน (100%) สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.55)

อันดับที่ 3 การพักอาศัยหอเดียวกัน / หอเดียวกัน (50%) สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.5)

อันดับที่ 4 การทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันการศึกษา เช่น การแข่งกีฬา การแข่งขันทางวิชาการ การแสดงศิลปวัฒนธรรม (89.9%) สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.42)

อันดับที่ 5 งานแสดงวัฒนธรรมประจำปีของมหาวิทยาลัย (62.5%) และกิจกรรมกลุ่มที่เป็นทางการ เช่น การเข้าร่วมงานแสดงวัฒนธรรมนานาชาติ (62.5%) โดยสร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.4)

อันดับที่ 6 การเรียนหนังสือร่วมกันในชั้นเรียนหรือทำรายงานร่วมกัน (100%) สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.33)

อันดับที่ 7 กิจกรรมกลุ่มที่ไม่เป็นทางการเช่น การจัดงานสังสรรค์หรือปาร์ตี้ในโอกาสสำคัญต่างๆ เช่น งานวันเกิด งานเลี้ยงแสดงความยินดี (88.9%) สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.25)

อันดับ 8 การเล่นกีฬายามว่าง (87.5%) สร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.14) ดังตารางที่ 3-84

รายการกิจกรรม	การทำกิจกรรม		ระดับความเข้าใจอันดีระหว่างกัน					ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	ทำ	ไม่ทำ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. การไปเที่ยวด้วยกันในวันหยุด / ตอนเย็น / ตอนว่างจากการเรียน	24 (88.9)	-	18 (66.7%)	6 (22.2%)	-	-	-	4.75	มากที่สุด
		3 (11.1%)		3 (11.1%)	-	-	-		
2. การไปทานอาหารด้วยกัน	27 (100%)		15 (55.0%)	12 (44.4%)	-	-	-	4.55	มากที่สุด
		-	-	-	-	-	-		
3. การพักอาศัยหอเดียวกัน (roommate)	12 (50%)	-	6 (25.0%)	6 (25.0%)	-	-	-	4.50	มากที่สุด
		12 (50%)	9 (37.5)	3 (12.5%)	-	-	-		
4. การทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันการศึกษา เช่น การแข่งกีฬา การแข่งขันทางวิชาการ การแสดง ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ	21 (77.8%)		12 (44.4%)	6 (22.2%)	3 (11.1%)	-	-	4.42	มาก
		6 (22.2%)	3 (11.1%)	3 (11.1%)	0.00	-	-		
5. งานแสดงวัฒนธรรมประจำปีของมหาวิทยาลัย	15 (62.5%)		9 (37.5%)	3 (12.5%)	3 (12.5%)	-	-	4.40	มาก
		9 (37.5 %)	3 (12.5%)	3 (12.5%)	3 (12.5%)	-	-		
6. กิจกรรมกลุ่มที่เป็นทางการเช่น การเข้าร่วมงานแสดงวัฒนธรรมนานาชาติ	15 (62.5%)		9 (37.5%)	3 (12.5%)	3 (12.5%)	-	-	4.40	มาก
		9 (37.5%)	3 (12.5%)	3 (12.5%)	3 (12.5%)	-	-		
7. การเรียนหนังสือร่วมกันในชั้นเรียนหรือทำรายงานร่วมกัน	27 (100%)	-	9 (33.3%)	18 (66.7%)	-	-	-	4.33	มาก
	-	-	-	-	-	-	-		

รายการกิจกรรม	การทํากิจกรรม		ระดับความเข้าใจอันดีระหว่างกัน					ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	ทำ	ไม่ทำ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
8. กิจกรรมกลุ่มที่ไม่เป็นทางการ เช่น การจัดงานสังสรรค์หรือปาร์ตี้ในโอกาสสำคัญต่างๆ เช่น งานวันเกิด งานเลี้ยงแสดงความยินดี เป็นต้น	24 (88.9%)		9 (33.3%)	12 (44.4%)	3 (11.1%)	-	-	4.25	มาก
		3 (11.1%)	-	-	3 (11.1%)	-	-		
9. การเล่นเกมฟ้ายามว่าง	21 (87.5%)	-	3 (12.5%)	18 (75.0%)	-	-	-	4.14	มาก
		3 (12.5%)	-	3 (12.5%)	-	-	-		

ความสำคัญของการเรียนรู้วัฒนธรรมไทย

ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญในการเรียนรู้วัฒนธรรมของคนมาเลเซีย นักศึกษามีความคิดเห็น สามารถจัดลำดับความสำคัญได้ดังนี้

อันดับที่ 1 สามารถนำความรู้ที่ได้ เผยแพร่ให้สังคมมาเลเซียได้เข้าใจวัฒนธรรมไทยมากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.81)

อันดับ 2 กระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.45)

อันดับ 3 ทำให้เข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน และมีมุมมองความคิดใหม่ๆ มากขึ้น โดยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.0)

อันดับที่ 4 เสริมสร้างประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน และการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.81)

อันดับที่ 5 การเข้าใจวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.7)

อันดับที่ 6 สร้างโอกาสในการทำงานในประเทศไทย อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.3)

อันดับสุดท้าย สร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในมาเลเซียที่เกี่ยวข้องกับไทย อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.1) ดังตารางที่ 3-85

ตารางที่ 3-85 ความสำคัญของการเรียนรู้วัฒนธรรมไทย

ความสำคัญ	ระดับความเข้าใจอันดีระหว่างกัน						
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ยรายข้อ	แปลผล
1. สามารถนำความรู้ที่ได้เผยแพร่ให้สังคมไทยได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซียมากขึ้น	15 (45.5%)	15 (45.5%)	3 (9.1%)	-	-	4.81	มากที่สุด
2. กระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน	15 (45.5%)	18 (54.5%)	-	-	-	4.45	มาก
3. ทำให้เข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน	12 (40.0%)	12 (40.0%)	-	6 (20.0%)	-	4.0	มาก
4. มีมุมมองความคิดใหม่ๆมากขึ้น	12 (40.0%)	12 (40.0%)	-	6 (20.0%)	-	4.0	มาก
5. เสริมสร้างประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	15 (45.5%)	9 (27.3%)	3 (9.1%)	-	6 (18.2%)	3.81	มาก
6. การสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย	15 (45.5%)	9 (27.3%)	3 (9.1%)	-	6 (18.2%)	3.81	มาก
7. การเข้าใจวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ	12 (40.0%)	9 (30.0%)	3 (10.0%)	-	6 (20.0%)	3.7	มาก
8. สร้างโอกาสในการทำงานในประเทศมาเลเซีย	6 (20.0%)	9 (30.0%)	9 (30.0%)	-	6 (20.0%)	3.3	ปานกลาง
9. สร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย	3 (10.0%)	9 (30.0%)	12 (40.0%)	6 (20.0%)	-	3.1	ปานกลาง

ด้านคำถามปลายเปิดในท้ายแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมของนักศึกษาไทยกับมาเลเซียอย่างยั่งยืน โดยสามารถสรุปข้อมูลได้ดังนี้

1. สร้างความเป็นหุ้นส่วนระหว่างกันของมหาวิทยาลัยในมาเลเซียและไทย เพื่อขยายโอกาสสำหรับโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา

2. ควรมีสโมสรนักศึกษาไทย-มาเลเซียในมหาวิทยาลัยของทั้งสองฝั่ง (Thai-Malaysian Student Union)

3. ให้ทุนแลกเปลี่ยนมากขึ้น

4. จัดโครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์มหาวิทยาลัย

5. สนับสนุนให้มีการจัดงาน Cultural Night สำหรับนักศึกษาระหว่างประเทศ

6. จัดโครงการศึกษาภาคฤดูร้อน

7. โครงการสอนภาษาอย่างเข้มข้น

8. ใช้หรือสร้างช่องทางการสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ระหว่างกันเพื่อส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม เช่น กลุ่ม Facebook, BlogSpot หรือ Linkedin

9. จัด Cultural Night ระหว่าง 2 ประเทศ และส่งเสริมโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษามากขึ้น

10. ให้มีการบูรณาการกันมากขึ้นระหว่างนักศึกษาไทยกับนักศึกษาระหว่างประเทศ

11. จัดให้มีการเรียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษามาเลเซียและนักศึกษาที่มาจากอาเซียนทั้งหมด เพราะภาษาเป็นปัญหาในการสื่อสารและการทำความเข้าใจกัน

12. จัดให้มีกิจกรรมสันตนาการและวัฒนธรรมร่วมกัน โดยเฉพาะกีฬา

13. ให้มีโครงการแลกเปลี่ยนมากขึ้น

14. ส่งเสริมให้มีการเยือนกันระหว่างนักศึกษาของทั้งสองประเทศ ควรผลักดันให้มีการทำ MOU ระหว่างกันมากขึ้น

15. จัดค่ายวัฒนธรรม จัดชั้นเรียนวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาไทยและมาเลเซีย

16. เพิ่มโครงการแลกเปลี่ยน และกิจกรรมระหว่างนักศึกษาในทุกระดับ จัดโครงการกิจกรรมแลกเปลี่ยนโดยชุมชนมีส่วนร่วมไม่เฉพาะนักศึกษาเท่านั้น

17. ทำไมเราดูเหมือนไม่ใกล้ชิดกันเช่นที่เพื่อนบ้านควรจะเป็น เราควรมีการติดต่อสัมพันธ์กันให้มากขึ้นในหลายๆด้าน

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของนักศึกษา馬來เซียในไทย (ดูภาคผนวก 1)

	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
(1) ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการเรียนรู้วัฒนธรรมไทย		
อายุกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน		✓
อายุกับการเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมคนไทย		✓
อายุกับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศไทย	✓	
อายุกับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย	✓	
อายุกับการเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ		✓
อายุกับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	✓	
อายุกับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างมาเลเซียกับไทย	✓	
อายุกับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน		✓
อายุกับการสามารถนำความรู้ที่ได้เผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย		✓
(2) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการทำความเข้าใจเรียนรู้วัฒนธรรม		
เพศกับการเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้าน	✓	
เพศกับการเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมคนไทย	✓	
เพศกับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศไทย	-	-
เพศกับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศมาเลเซียที่เกี่ยวข้องกับไทย	✓	
เพศกับการเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ	✓	
เพศกับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	✓	
เพศกับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างมาเลเซียกับไทย	✓	
เพศกับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน		✓
เพศกับการสามารถนำความรู้ที่ได้เผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย		✓
(3) ความสัมพันธ์ของความสำคัญทางศาสนากับความเข้าใจและเรียนรู้		

วัฒนธรรม		
ศาสนากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน	✓	
ศาสนากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของไทย	✓	
ศาสนากับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศไทย	✓	
ศาสนากับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศมาเลเซียที่เกี่ยวข้องกับไทย	✓	
ศาสนากับการเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ	✓	
ศาสนากับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน		✓
ศาสนากับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างมาเลเซียกับไทย	✓	
ศาสนากับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน	✓	
ศาสนากับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย	✓	
(4) ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิปัญญากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน		
ภูมิปัญญากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน	✓	
ภูมิปัญญากับการเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของไทย	✓	
ภูมิปัญญากับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศไทย	✓	
ภูมิปัญญากับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศมาเลเซียที่เกี่ยวข้องกับไทย	✓	
ภูมิปัญญากับการเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ	✓	
ภูมิปัญญากับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	✓	
ภูมิปัญญากับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างมาเลเซียกับไทย	✓	
ภูมิปัญญากับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน	✓	
ภูมิปัญญากับการสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย	✓	
(5) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน		

การศึกษากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน	✓	
การศึกษากับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนเรียนวัฒนธรรมไทย	✓	
การศึกษากับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศไทย	✓	
การศึกษากับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศมาเลเซียที่เกี่ยวข้องกับไทย	✓	
การศึกษากับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ	✓	
การศึกษากับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	☐	
การศึกษากับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างมาเลเซียกับไทย	✓	
การศึกษากับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน	✓	
การศึกษาความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย		✓
(6) ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมของไทย		
ภาษากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน		✓
ภาษากับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนเรียนวัฒนธรรมคนไทย		✓
ภาษากับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศไทย		✓
ภาษากับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศมาเลเซียที่เกี่ยวข้องกับไทย	✓	
ภาษากับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ	✓	☐
ภาษากับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	✓	
ภาษากับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างมาเลเซียกับไทย	✓	
ภาษากับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน	✓	
ภาษาความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย	✓	
(7) ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมของคนมาเลเซีย		
การพักอาศัยกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน	✓	
การพักอาศัยกับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรม	✓	

การพักอาศัยกับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศไทย	✓	
การพักอาศัยกับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรประเทศมาเลเซียที่เกี่ยวข้องกับไทย	✓	
การพักอาศัยกับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ	✓	
การพักอาศัยกับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	✓	
การพักอาศัยกับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างมาเลเซียกับไทย	✓	
การพักอาศัยกับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน	✓	
การพักอาศัยกับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย	✓	
(8) ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมไทย		
ที่พักอาศัยกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน	✓	
ที่พักอาศัยกับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนรู้วัฒนธรรม	✓	
ที่พักอาศัยกับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศไทย	✓	
ที่พักอาศัยกับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรประเทศมาเลเซียที่เกี่ยวข้องกับไทย	✓	
ที่พักอาศัยกับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ	✓	
ที่พักอาศัยกับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน	✓	
ที่พักอาศัยกับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างมาเลเซียกับไทย	✓	
ที่พักอาศัยกับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน	✓	
ที่พักอาศัยกับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย	✓	
(9) ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม		
การพักอาศัยห้องเดียวกัน/หอเดียวกันกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม		✓
การเล่นกีฬาขามว่างกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม		✓
กิจกรรมการไปเที่ยวด้วยกันในวันหยุด/ตอนเย็น/ตอนว่างจากการเรียนกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม		✓

การทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันการศึกษากับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม		✓
การทำกิจกรรมที่ไม่เป็นทางการกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม		✓
กิจกรรมกลุ่มที่เป็นทางการกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม		✓
กิจกรรมงานแสดงวัฒนธรรมประจำปีของมหาวิทยาลัยกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม		✓

3.2 ทศนคติของนักศึกษาระหว่างประเทศ ก่อนและหลังการรับรู้เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมด้านการศึกษานักศึกษาระหว่างประเทศ หลายคนได้เสนอความคิดเห็นพอสรุปได้ดังนี้

- ประธาน AIESEC สมาพันธ์เครือข่ายนักศึกษานานาชาติประจำประเทศไทย มองว่า AIESEC เชื่อใน ศักยภาพและพลังของนักศึกษาไทยในการบอกเล่า ส่งเสริมความเข้าใจและประชาสัมพันธ์ข้อมูลของประเทศไทยในด้านต่างๆ อาทิเช่น วัฒนธรรม การใช้ชีวิตประจำวัน เศรษฐกิจ
- นายกสมาคมศิษย์เก่ามาเลเซีย มอง นักศึกษามาเลเซีย มักจะเรียกคนจังหวัดชายแดนใต้ที่พูดมาลายู ว่าเป็นคนปัตตานี ยะลา หรือนราธิวาส มากกว่าที่จะรู้จักในฐานะที่เป็นคนไทย ส่วนนักศึกษาไทยจาก 3 จังหวัดที่ไปเรียนมาเลิกไม่ได้รู้สึกจะไปต่างประเทศเลย รู้สึกว่าเป็นเหมือนบ้านตัวเองด้วย กล่าวคือไม่รู้ลึกแปลกแยก คนมาเลเซียมีความชื่นชอบในวัฒนธรรมการเลี้ยงการต้อนรับของคนไทยมาก ชอบอาหารไทย โดยเฉพาะคนมาเลเซียจากรัฐกลันตัน เคดา ตรังกาฐ คนพวกนี้จะใกล้ชิดสนิทสนมกับคนสามจังหวัดของไทยมากกว่าคนมาเลเซียทั่วไป เนื่องจากมีภาษาวัฒนธรรมคล้ายๆกัน ส่วนภาพลักษณ์ของไทยด้านการศึกษา แน่แน่นอนว่าคนมาเลเซียมองว่าการศึกษาของเขามีคุณภาพที่ดีกว่าบ้านเรา แต่ก็ไม่ได้มองการศึกษาไทยในแง่ลบ
- ภูซงค์ เสนานุช อาจารย์ประจำคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หัวหน้าโครงการแลกเปลี่ยนการฝึกภาคปฏิบัติงานระหว่างนักศึกษาไทยและมาเลเซีย กล่าวว่า นักศึกษาไทยที่แสดงความจำนงจะไปฝึกปฏิบัติงานในมาเลเซีย ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาอยู่ในสาม

จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีวัฒนธรรม ความเชื่อศาสนา ภาษาและวิถีชีวิตไม่แตกต่างกันมากนัก จึงง่ายต่อการปรับตัวและเรียนรู้

- ผู้รับผิดชอบโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาอาเซียน AIMS, สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กล่าวว่า นักศึกษาไทยที่ไปเรียนที่มาเลเซีย เมื่อกลับมาก็มีการแนะนำให้เพื่อนไปศึกษาที่มาเลเซียเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ นักศึกษาที่ไปเรียนที่มาเลเซียมีจำนวนน้อยอาจเป็นเพราะไม่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกของมหาวิทยาลัยต้นสังกัดในไทย
- นิพนธ์ โชะเฮง กล่าวว่า นักศึกษาไทยมองว่า มาเลเซียเป็นประเทศที่มีระบบการศึกษาที่ดี มีการบังคับใช้กฎหมายเคร่งครัด คนมาเลเซีย ยังติดเรียกประเทศไทยหรือคนไทยทั่วไปว่าเป็นคน “Siam” ยกเว้นคนที่มาจาก 3 จังหวัดจะเรียกคนปัตตานี ยะลา นราธิวาส คนมาเลเซียจะเป็นพลเมืองหลักของประเทศ ชาวมาเลเซียจะหยิ่งในศักดิ์ศรีของเขา โดยเฉพาะชาวมาเลเซียที่เป็นคนมุสลิม ซึ่งจะได้รับการคุ้มครองใน
- นายอับดุลฮาติม ฮามะ กล่าวว่า นักศึกษาที่มาส่วนใหญ่อีกจะเป็นนักศึกษาจากภาคใต้ 3 จังหวัดชายแดน ซึ่งมีรับรู้เกี่ยวกับมาเลเซียพอสมควร หลายคนมีญาติอยู่ที่นี่ มองว่าประเทศมาเลเซียมีความทันสมัยและพัฒนาในแง่ของวิทยาการความก้าวหน้าและเป็นประเทศที่มีความสงบเรียบร้อย เหมาะกับการศึกษา

การศึกษาทัศนคติและการรับรู้ของนักศึกษาก่อนและหลังจากที่ได้สัมผัสประสบการณ์การศึกษาในต่างแดนและการได้มีโอกาสศึกษาในสถาบันเดียวกันทำให้เขาใจุมมองความคิดของนักศึกษาระหว่างประเทศมากขึ้น ในส่วนของนักศึกษาไทยที่ไปศึกษาในมาเลเซียนั้นไปจากภูมิลาเนาที่ต่างกัน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษามุสลิมจากภาคใต้และภาคกลาง พบว่า นักศึกษาจากภาคใต้ 3 จังหวัดชายแดน จะมีการรับรู้เกี่ยวกับมาเลเซียมากกว่านักศึกษาจากที่อื่นด้วยความคล้ายคลึงกันในเรื่องของศาสนา ภาษาและวัฒนธรรม โดยเฉพาะบางส่วนมีสายสัมพันธ์เครือญาติ กลุ่มนี้จะมีความเข้าใจเกี่ยวกับมาเลเซียมากกว่ากลุ่มอื่นๆ และมองว่ามาเลเซียเป็นประเทศที่มีความก้าวหน้ากว่าไทย โดยเฉพาะเรื่องของการศึกษา อีกทั้งยังมีความสงบสุขและปลอดภัยมากกว่าเมื่อเทียบกับไทยใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ มองว่าการศึกษาในมาเลเซียนั้นจะสร้างโอกาสในการทำงานในอนาคตให้พวกเขามากกว่า ในขณะที่นักศึกษาจากภาคใต้ตอนบนและภาคกลางซึ่งส่วนใหญ่มุสลิม มองว่ามาเลเซียเป็นประเทศมุสลิม มีความปลอดภัยสูง ไม่ค่อยมีปัญหาอาชญากรรม ไม่มีเรื่องขี้สาด แต่ในความเข้าใจเกี่ยวกับภาพลักษณ์ด้านอื่นมองว่า มาเลเซียไม่น่าอยู่ ถ้าหลังประเทศไทยในหลายๆด้าน ที่ไปเพราะผู้ปกครองต้องการให้ไปศึกษาเล่าเรียนในประเทศมุสลิมที่ใกล้บ้านและต้องการให้ได้ภาษาที่สองและสามกลับมา ส่วนนักศึกษาไทยพุทธจะ

รับรู้ว่ามาเลเซียเป็นประเทศมุสลิมและมีความกังวลบ้างที่จะต้องอยู่ในสังคมต่างวัฒนธรรม แต่พอได้ไปอยู่ก็สามารถปรับตัวได้และมีความประทับใจในระบบการศึกษาและความปลอดภัยของประเทศมาเลเซีย

อย่างไรก็ตาม พอได้ไปศึกษาและใช้ชีวิตอยู่ที่มาเลเซีย กลุ่มนักศึกษาเหล่านี้ส่วนใหญ่ได้เปลี่ยนมุมมองความคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์มาเลเซีย โดยเฉพาะมองว่าจริงๆ แล้ว มาเลเซียเป็นประเทศชั้นนำของอาเซียนและมีความก้าวหน้ามากกว่าไทยในหลายๆ ด้าน มีความพร้อมกว่าไทยในการเข้าสู่ AEC และมีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาที่ดีกว่าไทย มองว่าไทยไม่ควรมองข้ามมาเลเซีย ควรส่งเสริมให้นักศึกษาไทยได้มีโอกาสไปศึกษาที่มาเลเซียมากขึ้น เพราะนักศึกษาไทยและคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจมาเลเซียอย่างแท้จริง มาเลเซียเป็นอีกเป้าหมายหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับนักศึกษาไทยที่ต้องการไปศึกษาต่างประเทศ

ในส่วนของนักศึกษามาเลเซีย เองก็มีความเข้าใจประเทศไทยและคนไทยอย่างผิวเผิน ส่วนใหญ่รับรู้เกี่ยวกับไทยผ่านละครไทย จึงทำให้บางครั้งเข้าใจสังคมไทยตามการนำเสนอของละคร คนมาเลเซียยังคงเรียกคนไทยหรือนักศึกษาที่ไม่ใช่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ ว่า “คนสยาม” ที่ติดภาพลักษณ์ของความเป็นไทยในอดีต พอได้รู้จักกับนักศึกษาไทยก็มีความเข้าใจสังคมไทยมากขึ้น โดยเฉพาะวัฒนธรรมและอุปนิสัยใจคอของคนไทย

ด้านนักศึกษามาเลเซียที่มาศึกษาอยู่ในประเทศไทย โดยรวมพบว่า มีทัศนคติที่ค่อนข้างดีและได้รับรู้ภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทยตั้งแต่ก่อนจะเดินทางมาศึกษา และเมื่อได้มาศึกษาใช้ชีวิตในสังคมไทยก็มีความเข้าใจประทับใจประเทศไทยและคนไทยมากขึ้น นักศึกษาบางส่วนรับรู้เกี่ยวกับประเทศไทยผ่านสื่อและข่าวสารในสังคมทั่วไป แต่ไม่ค่อยมีความรู้มากนักเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนไทย ตัวอย่าง ความเข้าใจทั้งก่อนและหลังเดินทางมาประเทศไทยแบบรายคน (ที่แสดงความคิดเห็น) อาทิ

- 1) สกูลบาทไทยมีค่าอ่อนกว่าสกุลเงินมาเลเซียหรือริงกิต คนไทยมีความเป็นมิตร ใจรักภักดีต่อภักษัตริย์ ยึดมั่นในศาสนา พอได้มาสัมผัสก็เห็นภาพเช่นนั้นจริงๆ
- 2) คนไทยมีความเคารพในวัฒนธรรมผู้อื่น ส่วนตัวมีความกังวลว่าจะปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมคนไทยได้หรือไม่ พอมาอยู่ก็สามารถปรับตัวได้ มีความกังวลว่าจะหาอาหารฮาลาลทานไม่ได้ แต่ก็พอมีแม้จะไม่มากนัก
- 3) ไม่ค่อยมีความเข้าใจเกี่ยวกับไทยมาก่อน แต่รู้มาว่าคนไทยเป็นมิตร มีความเมตตา พอได้มาศึกษาได้รู้จักมากขึ้นและประทับใจขึ้น
- 4) คนไทยมีความเป็นมิตรและมีเมตตา

- 5) ประเทศไทยสวย ผู้คนอัธยาศัยดี อาหารอร่อย มองคนไทยเหมือนญาติพี่น้องเพราะเป็นเพื่อนบ้านกัน
- 6) ก่อนมามีความกังวลใจเรื่องความปลอดภัยและสถานการณ์ทางการเมือง ครอบครัวยังไม่สนับสนุนให้มาเลย อยากให้ไปเรียนทางยุโรปที่เจริญกว่า พอได้มาเรียนเมืองไทยช่วงแรกก็รู้สึกแปลกๆ สิ่งแวดล้อมรอบตัวมีแต่ภาษาไทย ป้ายประชาสัมพันธ์ต่างๆ ก็เป็นภาษาไทย บางครั้งก็หงุดหงิดในชั้นเรียนในระหว่างการอภิปรายกลุ่มเพราะนักเรียนไทยจะพูดแต่ภาษาไทยเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามก็มีเพื่อนคนไทยหลายคนและพวกเขาก็มีความเป็นมิตรและจริงใจ
- 7) คนมาเลเซียมุสลิมมีวัฒนธรรมการกินที่ต่างกับคนไทย บางครั้งไปกินอาหารกับเพื่อนคนไทย พวกเขาจะไปกินร้านอาหารที่ไม่ฮาลาลสำหรับมุสลิม เพื่อนคนไทยไม่ค่อยพูดภาษาอังกฤษด้วยเพราะพูดไม่ค่อยได้
- 8) เราเหมือนเป็นเพื่อนบ้านที่ใกล้ชิดกัน แต่ในความเป็นจริงแทบจะไม่รู้อะไรเกี่ยวกับเพื่อนเลย ผมรู้จักแค่ต้มยำกุ้ง มวยไทย นวดแผนไทย คนไทยรักกษัตริย์ ผู้ชายก็หล่อ ผู้หญิงก็สวย มีอาหารหลากหลายและอร่อย พอได้มาศึกษาสัมผัสประสบการณ์ในไทย ยิ่งมีความชื่นชอบและรักคนไทยมากขึ้น คนไทยมีความเป็นมิตร ชอบช่วยเหลือ แม้ภาษาจะเป็นอุปสรรคก็ตาม ทำให้อยากอยู่ประเทศไทย
- 9) ไม่ค่อยรู้จักประเทศไทยแต่ก็รู้แค่เป็นเมืองยิ้ม ค่าครองชีพถูกกว่า อาหารอร่อย พอมาอยู่จริงเรื่องค่าครองชีพในกรุงเทพไม่ต่างกับมาเลเซียมากนัก สิ่งที่อัศจรรย์ใจมากคือคนไทยรักประเทศ รักกษัตริย์ คนไทยไม่มีปัญหาเรื่องเชื้อชาติ คนไทยเชื้อสายจีนก็อยู่ร่วมกับคนดั้งเดิมได้กลมกลืน
- 10) คนไทยมีมารยาทเรียบร้อย สุภาพและเป็นมิตร ไม่ค่อยพูดภาษาอังกฤษ พอมาสัมผัสจริง พบว่าคนไทยอัธยาศัยที่ดี เจอกันก็ทักทายด้วยการ “สวัสดี” เป็นการทักทายที่อบอุ่น วัฒนธรรมแบบนี้ไม่ค่อยมีในมาเลเซีย ภาษาอังกฤษของคนไทยก็ถือว่าใช้ได้เลยทีเดียว ภูมิใจที่มีเพื่อนคนไทย

3.3 การปฏิสัมพันธ์และกิจกรรมในกลุ่มนักศึกษาระหว่างประเทศที่ส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมด้านการศึกษาของนักศึกษาระหว่างประเทศ หลายท่านได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมและการปฏิสัมพันธ์ของนักศึกษา พอสรุปได้ดังนี้

- ประธาน AIESEC สมาพันธ์เครือข่ายศึกษานานาชาติประจำประเทศไทย มองว่า ในการดำเนินงานของ AIESEC นั้นอยู่ภายใต้ปรัชญาการเสริมสร้างประสิทธิภาพของเยาวชนเพื่อนำไปสู่สันติภาพโดยการดำเนินงาน กิจกรรมหลักคือการแลกเปลี่ยน นักศึกษาฝึกงานระหว่างประเทศ AIESEC มีโครงการอาสาสมัครจากต่างประเทศเป็นครูสอนภาษาอังกฤษให้กับโรงเรียนในชนบทของประเทศไทย เพื่อเป็นการเรียนรู้และเข้าใจความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของประเทศไทยจากประสบการณ์ใช้ชีวิตจริงที่ประเทศไทย
- อิบรอฮีม ณรงค์รักษาเขต นายกสมาคมศิษย์เก่ามาเลเซีย มองว่า นักศึกษาไทยในมาเลเซียมีการปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษาในมาเลเซีย มีกิจกรรมร่วมกันอยู่บ้างทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ แต่ส่วนใหญ่ก็จะเป็นกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น นอกจากนั้นก็จะเป็นกิจกรรมในยามว่างอื่นๆ เช่น ไปเล่นกีฬาด้วยกัน ไปทานอาหารด้วยกัน นักศึกษาไทยกับนักศึกษามาเลเซียจากกลันตัน ตรังกานุ เคดา ที่มีความสนิทสนมกันมาก ก็จะมี เขาก็จะชวนกันไปเที่ยวที่บ้านในรัฐของตัวเอง บางครั้งก็ข้ามมาเที่ยวบ้านเพื่อนในฝั่งไทย 3 จังหวัด เพราะไม่ไกลกันมาก แต่เพื่อนมาเลเซียก็มีความรู้สึกกลัวต่อสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดของเรามาก
- ภูษงค์ เสนานุช อาจารย์ประจำคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หัวหน้าโครงการแลกเปลี่ยนการฝึกภาคปฏิบัติงานระหว่างนักศึกษาไทยและมาเลเซีย ให้ข้อมูลว่า ในปี 2556 คณะผู้บริหาร คณาจารย์และนักศึกษาของ University Utara Malaysia ก็ได้มาศึกษาดูงานและพัฒนาแนวทางความร่วมมือระหว่าง 2 สถาบัน โดยจะมีความร่วมมือกันทางวิชาการ คือ 1) การแลกเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร 2) ความร่วมมือด้านการวิจัยร่วมกัน 3) การแลกเปลี่ยนและพัฒนาการศึกษา
- ผู้รับผิดชอบโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาอาเซียน AIMS, สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ชี้ว่า สกอ.มีหน้าที่บริหารโครงการระดับนโยบายแต่การดูแลนักศึกษาทั้ง การศึกษาและสภาพความเป็นอยู่เป็นภารกิจของมหาวิทยาลัยทั้งสองที่ตกลงแลกเปลี่ยนนักศึกษา การแลกเปลี่ยนระดับมหาวิทยาลัยของทุกประเทศใน ASEAN จัดทำรายการให้เลือกทั้งชื่อมหาวิทยาลัยและสาขาวิชาในประเทศต่างๆ ให้มหาวิทยาลัยในประเทศไทยเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกส่งนักศึกษาไปในโครงการแลกเปลี่ยน สกอ.สนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอตามความจำเป็น และไม่ขัดข้อง

หากนักศึกษาจะเดินทางไปประเทศใกล้เคียงมาเลเซีย เช่น สิงคโปร์ บรูไน อินโดนีเซีย ซึ่งจะทำให้มีประสบการณ์มากขึ้น

- นิพนธ์ โชะเฮง มองว่า แบบแผนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล คือ มีเพื่อนเป็นนักศึกษามาเลเซียที่สนิทกัน มีการรับประทานอาหารร่วมกัน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ไม่เป็นทางการ
- อับดุลฮาติม ฮามะ มองว่า กิจกรรมทางการที่เกี่ยวกับเรื่องของการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกันนั้น โดยปกติที่ก็มีไม่มากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นแล้วก็เชิญนักศึกษาจากต่างประเทศเข้าร่วมแสดงวัฒนธรรมของชาติตัวเอง เราไม่ได้จัดกันเอง ทั้งนี้เพราะการเรียนที่นี้ก็ค่อนข้างหนักและนักศึกษามาเลเซียเองก็ค่อนข้างมุ่งมั่นกับการเรียนมากกว่าการทำกิจกรรมอื่นๆ แต่อย่างไรก็ตามกิจกรรมที่ไม่เป็นทางการกิจกรรมในชีวิตประจำวันก็ทำให้ได้เรียนรู้วัฒนธรรมระหว่างกันได้พอสมควรในฐานะที่เป็นเพื่อนกัน

โดยภาพรวม กิจกรรมและปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาระหว่างประเทศทั้งในมาเลเซียและในไทย พบว่า ส่วนใหญ่กิจกรรมระหว่างกันจะเป็นในลักษณะที่ไม่เป็นทางการ ไม่ค่อยมีกิจกรรมที่ทำร่วมกันมากนัก กิจกรรมส่วนใหญ่ที่ร่วมกันจะเป็นกิจกรรมของมหาวิทยาลัย หรือกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดร่วมกับนักศึกษาระหว่างประเทศงานประจำปีที่มีการแสดงวัฒนธรรมของแต่ละชาติ ส่วนโครงการแลกเปลี่ยนส่วนใหญ่ก็ไม่ได้ออกแบบมาให้มีกิจกรรมร่วมกันหรือมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกันแต่จะเน้นเรื่องอื่นมากกว่า ในการใช้ชีวิตที่มาเลเซีย นักเรียนไทยในมาเลเซียรวมถึงนักศึกษาต่างชาติจากประเทศอื่นๆ ส่วนใหญ่ยังเห็นว่ามีความห่างเหินกันระหว่างนักศึกษามาเลเซียเจ้าถิ่นกับนักศึกษาต่างชาติ เป็นเพราะมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน และความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันของนักศึกษาต่างชาติที่มาอยู่ร่วมกันในสังคมต่างถิ่นเหมือนกันจึงทำให้เกิดความใกล้ชิดกันมากกว่า และกลายเป็นความรู้สึกที่แบ่งระหว่าง “เด็กถิ่น” กับ “เด็กต่างถิ่น” ที่ทำให้เกิดความห่างเหินกันพอสมควร แต่ก็ไม่ถึงกับมีปัญหาขัดแย้งกัน นอกจากนี้ความแตกต่างทางวัฒนธรรมท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ของคนมาเลเซีย ยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างกัน โดยนักศึกษามาเลเซียในเมืองหลวงกับในภาคอื่นก็มีวัฒนธรรมต่างกัน เช่น นักศึกษา KL กับ นักศึกษาจากรัฐกลันตัน และนักศึกษาไทยส่วนใหญ่จะมีความใกล้ชิดกับนักศึกษากลันตันมากกว่านักศึกษามาเลเซียใน KL เนื่องจากมีวัฒนธรรมคล้ายกัน ด้านนักศึกษามาเลเซียที่มาศึกษาในไทย พบว่า การมีกิจกรรมทางการร่วมกันกับเพื่อนคนไทยนั้นยังน้อยมาก ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ไม่เป็นทางการนอกชั้นเรียนและในยามว่าง มีปัญหาเนื่องจากการสื่อสาร

เพราะคนไทยมักไม่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร นักศึกษามาเลเซียบางส่วนอยากให้ชั้นเรียนสำหรับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมและต้องการเรียนภาษาไทย

3.4 การแสดงบทบาททั้งในแง่ของการเผยแพร่วัฒนธรรมและการเรียนรู้วัฒนธรรมเจ้าบ้าน

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมด้านการศึกษานักศึกษาระหว่างประเทศ หลายท่านได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้และทำความเข้าใจวัฒนธรรมระหว่างกันของนักศึกษา พอสรุปได้ดังนี้

- ประธาน AIESEC สมาพันธ์เครือข่ายนักศึกษานานาชาติประจำประเทศไทย มองว่า โครงการอาสาสมัครจากต่างประเทศเป็นครูสอนภาษาอังกฤษให้กับโรงเรียนในชนบทของประเทศไทย เพื่อเป็นการเรียนรู้และเข้าใจความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของประเทศไทยจากประสบการณ์ใช้ชีวิตจริงที่ประเทศไทย
- อิบรอฮีม ณรงค์รักษาเขต มองว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ไปเรียนมาเลเซียเป็นคนได้จาก 3 จังหวัดภาคใต้ ซึ่งมีความใกล้ชิดทางภาษาและวัฒนธรรมของเขาอยู่แล้ว การเข้าไปศึกษาในมาเลเซียก็ทำให้ได้เพื่อนได้เครือข่ายมากขึ้น
- ภูซังค์ เสนานุช อาจารย์ประจำคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หัวหน้าโครงการแลกเปลี่ยนการฝึกภาคปฏิบัติงานระหว่างนักศึกษาไทยและมาเลเซีย กล่าวว่า นักศึกษาไทยที่แสดงความจำนงจะไปฝึกปฏิบัติงานในมาเลเซีย ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีวัฒนธรรม ความเชื่อศาสนา ภาษาและวิถีชีวิตไม่แตกต่างกันมากนัก จึงง่ายต่อการปรับตัวและเรียนรู้
- ผู้รับผิดชอบโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาอาเซียน AIMS, สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กล่าวว่า จากการรายงานผลการศึกษาและ Review meeting ของคณะกรรมการ AIMS สกอ. ไม่พบว่านักศึกษาไทยมีปัญหาอุปสรรคในการปรับตัวสามารถเข้าใจวัฒนธรรมระหว่างกัน ซึ่งนักศึกษาที่ไปในโครงการแลกเปลี่ยนจะเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมที่ใช้ในมาเลเซีย
- นิพนธ์ โชะเฮง มองว่า นักศึกษาไทยที่มาจากสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชาวมาเลเซียและนักศึกษาชาวมาเลเซียเชื้อสายกัลลันตัน เพราะเนื่องจากมีญาติเป็นชาวมาเลเซีย นอกจากนี้เมื่อเข้าไปศึกษาในระดับปริญญาตรี

นักศึกษาชาวไทยก็จะปรับตัวเข้าได้ดีกับนักศึกษาเชื้อสายกลันตันมากกว่านักศึกษา มาเลเซียเชื้อสายกัวลาลัมเปอร์ การปฏิสัมพันธ์ การทำกิจกรรมระหว่างนักศึกษาของ นักศึกษาทั้งสองชาติยังมีน้อยมาก ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมระหว่างเพื่อนชาวไทยกับ มาเลเซียที่รู้จักสนิทกัน เป็นความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ส่วนกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัด ให้ก็จะเป็นกิจกรรมที่ไม่ได้บังคับ นักศึกษาจึงเข้าร่วมน้อย แต่เป็นโอกาสที่จะเข้าไป เรียนรู้ร่วมกัน เป็นกิจกรรมที่ดี ควรมีการจัดกิจกรรมให้มากขึ้นกว่านี้

ในแง่ของการเรียนรู้และทำความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม แม้ศึกษาระหว่างประเทศทั้ง ไทยและมาเลเซียจะไม่ค่อยได้มีกิจกรรมที่เป็นทางการระหว่างกันมากนักในมิติทางวัฒนธรรม แต่ การใช้ชีวิตประจำวันในสังคมเดียวกัน ก็ทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกันในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น วิถีชีวิต การเรียนรู้สังคมและวัฒนธรรมในภาพรวม เรียนรู้ธรรมชาติและ ความแตกต่างทาง วัฒนธรรมของกันและกัน โดยเฉพาะในมุมมองความคิดที่แต่ละฝ่ายมีให้กันและอาจเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ทำให้ไม่ค่อยได้มีกิจกรรมปฏิสัมพันธ์กันทั้งในแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการมากนัก กล่าวคือ นักศึกษามาเลเซียส่วนใหญ่จะมองว่านักศึกษาไทย รวมทั้งนักศึกษาต่างชาติมีวัฒนธรรม ที่รักสนุก เฮฮา ไลดเเฟน เป็นต้น ส่วนนักศึกษาต่างชาติรวมทั้งไทย จะมองว่านักศึกษามาเลเซีย ค่อนข้างเป็นคนรักสงบ เงียบเรียบง่าย ไม่ชอบความวุ่นวาย ตั้งหน้าตั้งตาเรียนอย่างเอาจริงเอาจัง และไม่ค่อยสูงส่งกับใครมากนัก มีลักษณะชอบเกรงใจ และ ขี้กลัว เป็นต้น ด้วยลักษณะนิสัยและ มุมมองดังกล่าว ทำให้นักศึกษาห่างเหินกันพอสมควร โดยเฉพาะลักษณะรักสนุกเฮฮาของ นักศึกษาต่างชาติ บางครั้งทำให้เกิดความรำคาญหรือความรู้สึกอึดอัดต่อนักศึกษามาเลเซียที่ชอบ อยู่อย่างเงียบสงบ

3.5. การส่งเสริมเครือข่ายของนักศึกษาในการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ที่เกี่ยวข้องในกิจกรรมด้านการศึกษาของนักศึกษาระหว่าง ประเทศ หลายท่านได้เสนอแนวทางการส่งเสริมเครือข่ายของนักศึกษาระหว่างประเทศ พอสรุปได้ ดังนี้

- จารุณี จรัสเรืองชัย ประธาน AIESEC สมาพันธ์เครือข่ายศึกษานานาชาติ ประจำประเทศไทย มองว่า AIESEC เชื้อใน ศักยภาพและพลังของนักศึกษาไทยในการ บอกเล่า ส่งเสริมความเข้าใจและประชาสัมพันธ์ข้อมูลของประเทศไทยในด้านต่างๆ อาทิเช่น วัฒนธรรม การใช้ชีวิตประจำวัน เศรษฐกิจ หากได้รับการสนับสนุนที่ดี

- อิบรอฮีม ณรงค์รักษาเขต นายกสมาคมศิษย์เก่ามาเลเซีย กล่าวว่า เราควรผลักดันให้มี MOU ระหว่างกันให้มากขึ้นทั้งระดับโรงเรียนไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะสถานศึกษาที่อยู่ตามแนวชายแดนระหว่างกัน แต่ที่ผ่านมาเรื่องพวกนี้ไม่ค่อยมีการผลักดันมากนัก อาจเพราะรัฐมองประเด็นความมั่นคงมากเกินไป ซึ่งจริงๆ ไม่ได้อะไรเลย เราควรสนใจนักศึกษาไทยเราที่ไปศึกษาที่นั่นให้มาก สนับสนุนกิจกรรมของเขา การสร้างเครือข่ายระหว่างนักศึกษา ปัจจุบันไทยมีสมาคมศิษย์เก่านักศึกษาไทยในมาเลเซีย ตั้งอยู่ที่ปัตตานี มีสมาชิกกว่า 2 พันคน แต่สำหรับนักศึกษามาเลเซียที่มาเรียนในไทยนั้นคิดว่าไม่น่าจะมีการรวมกลุ่มหรือมีสมาคมศิษย์เก่าเหมือนเรา เพราะมีจำนวนไม่มากนัก แต่ถ้าเป็นมหาวิทยาลัยในมาเลเซียเขาจะให้ความสำคัญกับนักศึกษาต่างชาติมาก จะมีการตั้งเป้าไว้ชัดเจนในแต่ละปีว่าเขาจะต้องมีนักศึกษาต่างชาติมากเท่าไร ที่สำคัญคือเขาสนับสนุนให้นักศึกษาต่างชาติมีชมรมหรือศูนย์ประสานงานของตัวเองในมหาวิทยาลัย และสามารถใช้ประโยชน์จากกลุ่มนักศึกษาเหล่านี้ในการกลับไปแนะแนวการศึกษาหรือประชาสัมพันธ์การศึกษา มาเลเซียหรือเรื่องดีๆ ของมาเลเซียในต่างประเทศ รวมทั้งนักศึกษาไทยด้วยที่เขาให้การสนับสนุน แล้วนักศึกษาไทยเราก็จะประชาสัมพันธ์ประเทศให้กับเขา มากกว่าที่เราจะประชาสัมพันธ์ประเทศเราให้กับเขาแน่นอนว่าเรื่องการศึกษาเราอาจสู้เขาไม่ได้ หากจะประชาสัมพันธ์ แต่อย่างน้อยเราน่าจะสนับสนุนนักศึกษาเราในการประชาสัมพันธ์ประเทศไทยในด้านอื่นได้ด้วย เช่น การท่องเที่ยว วัฒนธรรม อาหาร เป็นต้น เราควรผลักดันให้มีเครือข่ายนักศึกษาระหว่างกันของทั้งสองประเทศ โดยทุกภาคส่วนต้องช่วยกัน อาจจะมีเริ่มจากฝั่งเราโดยภาครัฐเข้ามาสนับสนุน
- ภูซังค์ เสนานุช อาจารย์ประจำคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หัวหน้าโครงการแลกเปลี่ยนการฝึกภาคปฏิบัติงานระหว่างนักศึกษาไทยและมาเลเซีย กล่าวว่า การสร้างความร่วมมือทางวิชาการ ทำ MOU ระหว่างกันเป็นแนวทางหนึ่งที่จะเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างนักศึกษา
- ผู้รับผิดชอบโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาอาเซียน AIMS, สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กล่าวว่า ควรส่งเสริมกิจกรรมระหว่างนักศึกษา เช่น จัดโครงการรื้อเยวชนหรือค่ายนักศึกษานานาชาติ เป็นกิจกรรมระยะสั้นเพียง 1-2 สัปดาห์

- นิพนธ์ โชะเฮง ประธานชมรมกล่าวว่า สถาบันการศึกษาควรเป็นตัวหลัก ในการร่างแผนโครงการต่างๆให้มีความชัดเจนมากกว่านี้ โดยเฉพาะโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา นอกจากนี้นักศึกษาที่จบมาแล้วควรสร้างเครือข่ายสมาคมศิษย์เก่าให้มีความเข้มแข็ง

จากการศึกษา พบว่า มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในหลายระดับ ทั้งภายใต้กรอบโครงการระดับภูมิภาคของอาเซียน หรือ AIMS และผ่านกรอบความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยต่างๆ ของทั้งสองประเทศ โดยข้อสังเกตที่พบ คือ ในการกรอบอาเซียน แม้ว่าจะเป็นกรอบใหญ่ที่รวมประเทศสมาชิกทั้งสิบในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างกัน แต่ก็พบว่า มีจำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการไม่มากนัก หรือมีการให้สัดส่วนที่จำกัด นอกจากนี้เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนเองก็จำกัด ไม่ได้ครอบคลุมถึงมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ในอาเซียน โดยในจำนวนดังกล่าว มีการแลกเปลี่ยนอย่างไม่สมดุล กล่าวคือ นักศึกษาจากบางประเทศนิยมไปศึกษาในประเทศหนึ่ง และไม่นิยมไปศึกษาในอีกประเทศหนึ่ง ยกตัวอย่างกรณีนักศึกษาไทยภายใต้โครงการ AIMS ไปศึกษาแลกเปลี่ยนที่ประเทศมาเลเซียในสัดส่วนที่มาก เมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษามาเลเซียที่มาในไทย ในส่วนโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างมหาวิทยาลัยทั่วไปก็มีไม่มากนัก โดยจะเป็นในลักษณะของการแลกเปลี่ยนภายใต้โครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย และเฉพาะบางสาขาวิชา หรือบางคณะเท่านั้น เป็นความร่วมมือที่มหาวิทยาลัยต้องแสวงหาพันธมิตร จับคู่ความร่วมมือกันเอง ซึ่งบางครั้งทำให้เป็นอุปสรรคในการติดต่อประสานงาน และส่งผลให้การขยายตัวของโครงการแลกเปลี่ยนเป็นไปได้ยาก ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมหรืออำนวยความสะดวกให้สถาบันการศึกษาได้พัฒนาโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศให้กว้างและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น รัฐควรสนับสนุนทั้งงบประมาณ และข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างไทยกับมาเลเซีย ทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน รัฐบาลไทยและรัฐบาลมาเลเซียอาจหารีหรือร่วมทุนกันเพื่อสนับสนุนให้เกิดโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างกันในระดับทวิภาคีของทั้งสองประเทศ

โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาควรออกแบบโดยให้ความสำคัญกับกิจกรรมและให้พื้นที่กับการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น ทั้งในกิจกรรมที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ หรืออาจบูรณาการให้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การจัดชั้นเรียนพิเศษร่วมกันระหว่างนักศึกษาไทย – มาเลเซียว่าด้วยเรื่องวัฒนธรรม การเทียบโอนหน่วยกิต หรือกิจกรรมภาคปฏิบัติที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการเรียนรู้ เป็นต้น

3.6. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ควรมีการติดต่อ ส่งเสริม การกระชับความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์เก่าที่เคยไปแลกเปลี่ยนยังประเทศมาเลเซียมาแล้ว
2. ควรส่งเสริมโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างนักศึกษาไทยกับมาเลเซียให้มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเรายังมีโครงการแลกเปลี่ยนน้อยอยู่ เมื่อเปรียบเทียบกับโครงการแลกเปลี่ยนกับประเทศอื่นๆ เช่น ลาว กัมพูชา เป็นต้น
3. ถ้าอยากเพิ่มความเข้าใจกัน เมื่อมีโครงการแลกเปลี่ยน รัฐควรจะสนับสนุนเด็กจากภาคอื่นๆของไทยไปแลกเปลี่ยนกับคนมาเลเซีย ซึ่งคนภาคใต้คุ้นเคยกับมาเลเซียอยู่แล้ว
4. ควรส่งเสริมให้มีความแน่นแฟ้นทางวัฒนธรรม โดยใช้นโยบายเชิงรุก นำคนที่ไม่รู้วัฒนธรรมของมาเลเซียไปเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้น
5. หากจะมีการกระชับความสัมพันธ์ ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน เรื่องสมาคมศิษย์เก่านักศึกษาไทยในมาเลเซียทางฝั่งไทยมีการดำเนินการอยู่แล้ว แต่ทางฝั่งมาเลเซียยังมิได้มีการก่อตั้งสมาคมศิษย์เก่าแต่อย่างใด ซึ่งเราควรเร่งทางฝั่งมาเลเซียให้มีการดำเนินการ
6. ควรส่งเสริม ประชาสัมพันธ์โครงการแลกเปลี่ยนให้มากกว่านี้
7. เสนอให้มีโครงการเรือเยาวชนแลกเปลี่ยนระหว่างไทย-มาเลเซีย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมระหว่างกันสองประเทศ
8. เนื่องจากนักศึกษามาเลเซีย ไม่ค่อยเดินทางมาแลกเปลี่ยนในประเทศไทย เราจึงควรดูสาขาที่ประเทศไทยมีศักยภาพ เช่น การเกษตร เป็นต้น ก็จะเป็นการดึงดูดให้นักศึกษามาเลเซียมาแลกเปลี่ยนในประเทศไทยมากขึ้น

บทที่ 4

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

4.1 สรุป และอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของเยาวชนกับการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมไทย - มาเลเซีย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อประเทศที่เข้ารับการศึกษาก่อน และหลังสำเร็จการศึกษา เพื่อศึกษากิจกรรมและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของนักศึกษาระหว่างประเทศ และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม ผลกระทบและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม และแนวทางในการส่งเสริมเครือข่ายของนักศึกษาระหว่างประเทศเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม ตลอดจนการส่งเสริมการขยายโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนามกับกลุ่มนักศึกษาไทยที่ศึกษาอยู่ในมาเลเซีย และนักศึกษามาเลเซียที่ศึกษาอยู่ในไทย โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึกและการสนทนากลุ่มกับผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น นายกสมาคมนักศึกษาไทยในมาเลเซีย อัครราชทูตที่ปรึกษาของไทยประจำมาเลเซีย ผู้รับผิดชอบโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) กลุ่มนักศึกษาไทยในมาเลเซีย กลุ่มนักศึกษามาเลเซียในไทย นายกสมาคมศิษย์เก่านักศึกษาไทยในมาเลเซีย ศิษย์เก่านักศึกษาไทยในมาเลเซีย หลังจากที่ได้ดำเนินการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยขอเสนอการสรุปและอภิปรายเชิงพรรณนาเป็นรายประเด็น ดังต่อไปนี้

4.1.1 ทัศนคติและการรับรู้เกี่ยวกับประเทศและวัฒนธรรมเพื่อนบ้านของนักศึกษาระหว่างประเทศ

นักศึกษาระหว่างประเทศในกลุ่มตัวอย่างจากทั้งสองฝั่งมีทัศนคติและการรับรู้เกี่ยวกับประเทศและวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านในหลากหลายมุมมองขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ โดยเฉพาะภูมิลำเนาและความใกล้ชิดกันในพื้นที่และวัฒนธรรมของนักศึกษานั้นๆ ข้อสังเกตประการหนึ่งของนักศึกษาจากทั้งสองฝั่งคือ แม้ว่าจะก่อนเดินทางไปเข้ารับการศึกษานอกประเทศหนึ่ง จะมีการรับรู้หรือความเข้าใจในภาพลักษณ์ของสังคมในอีกประเทศหนึ่งมากบ้างน้อยบ้าง ไม่รู้อะไรเลยบ้าง แต่หลังจากได้มาศึกษาหรือได้มาสัมผัสประสบการณ์ตรงได้ทำให้เกิดความเข้าใจและการรับรู้ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะทำให้เกิดทัศนคติเชิงบวกและความประทับใจประเทศเพื่อนบ้านในหลายๆ ด้าน

ในกรณีนักศึกษาไทยที่ไปศึกษาในมาเลเซียซึ่งแบ่งออกได้เป็นกลุ่มตามภูมิลำเนาและศาสนา จะเห็นได้ชัดถึงความเข้าใจและการรับรู้เกี่ยวกับมาเลเซียที่ต่างกัน กลุ่มนักศึกษามุสลิมไทยจาก 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่ที่ไปเรียนมาเลเซีย (โดยทุนส่วนตัว) พูดภาษามลายู มีสายสัมพันธ์ใกล้ชิดกับมาเลเซียทั้งในทางศาสนา เชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรม จะมีการรับรู้เข้าใจมาเลเซียมากกว่ากลุ่มอื่นและมองมาเลเซียเป็นประเทศที่ก้าวหน้ากว่าไทย โดยเฉพาะเรื่องการศึกษา ในขณะที่กลุ่มภาคใต้ตอนบนและภาคกลางจะเข้าใจและรับรู้เกี่ยวกับมาเลเซียว่าเป็นประเทศมุสลิม เศรษฐกิจในกฎหมาย แต่มีความเจริญน้อยกว่าไทย (ก่อนไปศึกษา) ส่วนนักศึกษาไทยพุทธจะรู้ว่ามาเลเซียเป็นประเทศมุสลิมและมีความกังวลบ้างที่จะต้องอยู่ในสังคมต่างวัฒนธรรม แต่พอได้ไปอยู่ก็สามารถปรับตัวได้และมีความประทับใจในระบบการศึกษาและความปลอดภัยของประเทศมาเลเซีย

โดยรวมก็รับรู้เกี่ยวกับบริบทและวัฒนธรรมของประเทศมาเลเซียพอสมควร เช่น การใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาที่เป็นแรงจูงใจชักนำให้เข้ามาศึกษา ซึ่งนักศึกษาไทยส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามเช่นกัน สามารถเข้าร่วมกิจกรรมตามประเพณีของสังคมมาเลเซียที่ทางสถาบันการศึกษาจัดขึ้นหรือกระทำร่วมกับเพื่อนนักศึกษามาเลเซียอย่างไม่เป็นทางการ ทำให้เกิดความเข้าใจในรายละเอียดมากขึ้น ทั้งด้านภาษา วัฒนธรรม การใช้ชีวิตประจำวัน การพักผ่อนหย่อนใจ การเข้าถึงระบบการศึกษา เป็นต้น

ส่วนนักศึกษามาเลเซียในไทยซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก แต่ก็มาจากหลายภูมิลำเนาและเชื้อชาติศาสนา มีการรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับประเทศไทยผ่านสื่อต่างๆมาพอสมควร มองประเทศไทยและคนไทยในเชิงบวก มีมิตรไมตรีที่ดี อาหารอร่อย สถานที่ท่องเที่ยวมากมาย ฯลฯ สำหรับนักศึกษาที่เป็นมุสลิมก็มีความกังวลเล็กน้อยเกี่ยวกับอาหารการกิน ซึ่งกลัวว่าจะหาอาหารฮาลาลยาก แต่ก็ไม่มีความกังวลในความแตกต่างทางวัฒนธรรมด้านอื่นๆ เมื่อได้มาสัมผัสและใช้ชีวิตในสังคมไทยได้เข้าใจวิถีชีวิตคนไทยมากขึ้นและมีความประทับใจประเทศไทยและเพื่อนชาวไทยในหลายๆด้าน แม้ว่าภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยจะเป็นอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างกันก็ตาม

โดยรวมพบว่านักศึกษาระหว่างประเทศทั้งนักศึกษาไทยที่ไปเรียนมาเลเซียและนักศึกษามาเลเซียที่มาเรียนในไทย มีทัศนคติที่ดีและการรับรู้เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านในมุมที่สร้างสรรค์ ทั้งก่อนและหลังเดินทางมาับการศึกษา อันเป็นคุณลักษณะที่สำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคมและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันข้ามวัฒนธรรม ตามแนวคิดของ Deardorff ที่เชื่อว่าทัศนคติคือปัจจัยสำคัญที่สุดเพราะเป็นจุดเริ่มต้นของวงจรการปรับตัวให้เข้ากันระหว่างวัฒนธรรม โดยทัศนคติ

ดังกล่าวที่พึงมีในเบื้องต้นคือ ความใจกว้าง การเคารพและให้คุณค่ากับความต่างทางวัฒนธรรม ความเฝ้ารู้ด้วยความสนใจในการค้นพบคุณค่าใหม่ๆ ซึ่งโดยส่วนใหญ่ นักศึกษาระหว่างประเทศจะมีทัศนคติดังกล่าวอันเอื้อต่อการปรับตัวและเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรม

4.1.2 กิจกรรม การปฏิสัมพันธ์ และการเรียนรู้วัฒนธรรมระหว่างกันของนักศึกษา ระหว่างประเทศ

ในด้านการทำกิจกรรมและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาระหว่างประเทศ ส่วนใหญ่จะเป็นในลักษณะที่ไม่เป็นทางการ ไม่ค่อยมีกิจกรรมที่จัดหรือร่วมกันมากนัก กิจกรรมส่วนใหญ่ที่ร่วมกันจะเป็นกิจกรรมของมหาวิทยาลัย หรือกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดร่วมกับนักศึกษาระหว่างประเทศในงานประจำปีที่มีการแสดงวัฒนธรรมของแต่ละชาติ โครงการแลกเปลี่ยนส่วนใหญ่ก็ไม่ได้ออกแบบมาให้มีกิจกรรมร่วมกันหรือมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกันมากนัก

นักเรียนไทยในมาเลเซียและนักศึกษาต่างชาติจากที่อื่นๆ จะมีความสนิทสนมและมีกิจกรรมร่วมกันมากกว่าที่จะกับนักศึกษามาเลเซีย เป็นความห่างเหินกันระหว่างนักศึกษามาเลเซีย เจ้าถิ่นกับนักศึกษาต่างชาติโดยรวม ในสังคมของนักศึกษาต่างชาติจะมีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน ในสังคมต่างถิ่นเหมือนกันจึงทำให้เกิดความใกล้ชิดกันมากกว่า และกลายเป็นความรู้สึกที่แบ่งระหว่าง “เด็กถิ่น” กับ “เด็กต่างถิ่น” แต่ก็ไม่ได้มีปัญหาขัดแย้งกันและสามารถปรับตัวเข้าหากันได้ นอกจากนี้ความแตกต่างทางวัฒนธรรมท้องถิ่นในแต่ละพื้นที่ของนักศึกษามาเลเซียและคนไทย ยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดความใกล้ชิดสนิทสนมและการมีกิจกรรมร่วมกัน โดยนักศึกษามาเลเซียในเมืองหลวงกับในภาคอื่นก็มีวัฒนธรรมต่างกัน เช่น นักศึกษา KL กับ นักศึกษาจากรัฐกลันตัน เคดาห์ ตรังกานู นักศึกษาไทยส่วนใหญ่จะมีความใกล้ชิดกับกลุ่มหลังมากกว่านักศึกษามาเลเซียใน KL เนื่องจากมีวัฒนธรรมคล้ายกัน ส่วนนักศึกษาไทยพุทธก็สามารถปรับตัวและมีกิจกรรมร่วมกับเพื่อนชาวมลายูได้ปกติแต่จะสนิทสนมและมีความใกล้ชิดกับมาเลย์จีนมากกว่าเนื่องจากมีวัฒนธรรมหลายอย่างที่คล้ายกัน

ส่วนนักศึกษามาเลเซียที่มาเรียนในไทย กิจกรรมส่วนใหญ่ที่มีร่วมกับนักศึกษาไทยจะเป็นกิจกรรมในลักษณะที่ไม่เป็นทางการและเป็นการเรียนรู้วัฒนธรรมผ่านความสัมพันธ์แบบเพื่อนฝูง หรือความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมากกว่า (interpersonal intercultural relations) อย่างไรก็ตาม หากมองจากผลการศึกษาจะพบว่าในกรณีนักเรียนไทยที่ไปเรียนมาเลเซียนั้นส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจาก 3 จังหวัดชายแดนใต้ที่พูดภาษามลายู เมื่อไปเรียนมาเลเซียจึงไม่มีปัญหามากนัก เรื่องการใช้ภาษาในการสื่อสาร อาจจะใช้เวลาไม่มากนักในการปรับตัวกับภาษามลายูท้องถิ่น แต่นักศึกษามาเลเซียที่มาเรียนในไทยส่วนใหญ่จะสะท้อนว่าภาษาเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งในการ

สื่อสารกับเพื่อนคนไทย เนื่องจากไม่ค่อยพูดภาษาอังกฤษกัน ซึ่งตรงนี้ ทางสถาบันและหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลในส่วนของไทยควรให้ความสำคัญในแง่ของการพัฒนาภาษาอังกฤษ และโดยเฉพาะจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของการใช้ภาษาอังกฤษที่เอื้อต่อนักศึกษามาเลเซียในไทยด้วย เพราะหากปล่อยไปเช่นนี้จำนวนนักศึกษามาเลเซียที่มาเรียนในไทยอาจลดลงเรื่อยๆ และจากสถิติก็จะพบว่าลดลงพอสมควร นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่านักศึกษามาเลเซียที่มาศึกษาในไทยจะมีความพยายามที่จะเข้าถึงคนไทยและสังคมไทยให้ได้มากที่สุด แต่ก็ติดปัญหาเรื่องของภาษาและโครงการแลกเปลี่ยนที่ไม่ได้เน้นกิจกรรมทางการการเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมมากนัก

ในการเรียนรู้และทำความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม แม้นักศึกษาระหว่างประเทศทั้งไทยและมาเลเซียจะไม่ค่อยมีกิจกรรมที่เป็นทางการระหว่างกันมากนัก แต่การใช้ชีวิตประจำวันในสังคมเดียวกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกันในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นวิถีชีวิต การเรียนรู้สังคม และวัฒนธรรมในภาพรวม เรียนรู้ธรรมชาติและความแตกต่างทางวัฒนธรรมของกันและกัน โดยเฉพาะในมุมมองความคิดที่แต่ละฝ่ายมีให้กันและอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ไม่ค่อยได้มีกิจกรรมปฏิสัมพันธ์กันทั้งในแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการมากนัก กล่าวคือ นักศึกษามาเลเซียส่วนใหญ่จะมองว่านักศึกษาไทย รวมทั้งนักศึกษาต่างชาติมีวัฒนธรรมที่รักสนุก เฮฮา ไลดเอน เป็นต้น ส่วนนักศึกษาต่างชาติรวมทั้งไทย จะมองว่านักศึกษามาเลเซียค่อนข้างเป็นคนรักสงบ เงียบเรียบร้อย ไม่ชอบความวุ่นวาย ตั้งหน้าตั้งตาเรียนอย่างเอาจริงเอาจังและไม่ค่อยสูงส่งกับใครมากนัก มีลักษณะชอบเกรงใจ และขี้กลัว เป็นต้น ด้วยลักษณะนิสัยและมุมมองดังกล่าวทำให้นักศึกษาห่างเหินกันพอสมควร โดยเฉพาะลักษณะรักสนุกเฮฮาของนักศึกษาต่างชาติบางครั้งทำให้เกิดความรำคาญหรือความรู้สึกก่อกวนต่อนักศึกษามาเลเซียที่ชอบอยู่อย่างเงียบสงบ

เหตุผลอีกประการเกี่ยวกับปริมาณกิจกรรมที่เป็นทางการซึ่งมีไม่บ่อยครั้งนัก และไม่ใช่วิจัยแบบ 2 ฝ่ายกล่าวคือจัดขึ้นระหว่างนักศึกษาไทยกับมาเลเซีย แต่เป็นลักษณะกิจกรรมประจำปีที่มีมหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพจัด นักศึกษาไม่ได้มีบทบาทในการจัดกิจกรรมประเภทนี้เพราะมีภาระหน้าที่ต้องรับผิดชอบเรื่องเรียนที่ค่อนข้างหนักและเข้มข้น แต่ยินดีเข้าร่วมเสมอหากมหาวิทยาลัยหรือองค์กรใดจัดกิจกรรมที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม

ในด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมของนักศึกษาระหว่างประเทศนั้น นักศึกษาระหว่างประเทศได้ถ่ายทอดและเรียนรู้ไม่เฉพาะวัฒนธรรมหลักของความเป็นไทย หรือวัฒนธรรมหลักของความเป็นมาเลเซียเพียงอย่างเดียว แต่จากการศึกษาพบว่า ด้วยลักษณะของการกระจายตัวตามภูมิภานาของนักศึกษาระหว่างประเทศจากทั้งสองฝ่าย ที่มาจากการภูมิภานาซึ่ง

หลากหลาย กล่าวคือ มีความเป็นตัวแทนทางวัฒนธรรมย่อยตามแต่ละภูมิภาคของตนเองด้วย และเป็นการนำเสนอและเรียนรู้ระหว่างกันทั้งวัฒนธรรมหลักและวัฒนธรรมย่อยท้องถิ่นของแต่ละฝั่ง ไปพร้อมๆ กัน และทำให้เกิดความเข้าใจที่กว้างและลึกซึ่งข้ามวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น ทำให้เห็นลักษณะของความสัมพันธ์ของนักศึกษาระหว่างประเทศ (ความใกล้ชิดและความเห็นต่าง) ที่กำหนดโดยความคล้ายคลึงทางวัฒนธรรมอีกด้วย

กรณีของนักศึกษา馬來เซียที่มาศึกษาในไทย ก็จะมาจากรากฐานภูมิปัญญาและวัฒนธรรมถิ่น ตลอดจนลักษณะเชื้อชาติและศาสนาที่เป็นตัวแทนความหลากหลาย โดยในเชิงพื้นที่จะพบว่า มีทั้งที่มาจาก KL กลันตัน ตรังกานุ เคดาห์ เป็นต้น ในแง่ของเชื้อชาติก็จะมีทั้งมาเลย์ – มาเลย์ มาเลย์-จีน มาเลย์-อินเดีย ในแง่ศาสนาก็มีทั้งอิสลาม พุทธ ฮินดู ซึ่งการได้มาศึกษาในไทยนอกจากจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยแล้ว นักศึกษาเหล่านี้ยังได้เผยแพร่วัฒนธรรมหลักของ馬來เซีย และวัฒนธรรมถิ่นของตนเอง ทำให้นักศึกษาไทยหรือเพื่อนคนไทยได้เข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมของ馬來เซียมากยิ่งขึ้น

กรณีของนักศึกษาไทยที่ไปเรียนที่馬來เซียก็เช่นกัน จะมีไปจากรากฐานภูมิปัญญาและวัฒนธรรมถิ่น ตลอดจนลักษณะทางเชื้อชาติและศาสนาที่เป็นตัวแทนความหลากหลายของสังคมไทย โดยในเชิงพื้นที่ก็พบว่า มีทั้งนักศึกษาที่ไปจากภาคกลาง ภาคใต้ตอนบน ภาคใต้ตอนล่าง และภาคอื่นๆ ซึ่งมีลักษณะวัฒนธรรมถิ่นที่ต่างกัน ในแง่ศาสนาก็มีทั้งอิสลามและพุทธ (ในแบบไทย) กลุ่มนักศึกษาเหล่านี้เอง นอกจากจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมของ馬來เซียแล้ว ยังนำเสนอวัฒนธรรมของไทยในบริบทที่หลากหลายให้คน馬來เซียได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

ส่วนรูปแบบในการเรียนรู้และถ่ายทอดความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม จะเกิดขึ้นในลักษณะที่เป็นธรรมชาติของวิถีชีวิตประจำวันของนักศึกษามากกว่ารูปแบบกิจกรรมที่เป็นทางการ

ในขณะที่นักศึกษาระหว่างประเทศของทั้งสองฝั่ง แม้ว่าจะมีกิจกรรมที่เป็นทางการไม่มากนัก แต่นักศึกษาก็เห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้าน ทั้งนี้ โดยมีข้อสังเกตว่าการให้ความสำคัญในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านของนักศึกษาระหว่างประเทศมีเหตุผลและมุมมองความคิดเห็นที่ตรงหรือสอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐาน และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ กล่าวคือ นักศึกษาไทยใน馬來เซียจะให้ความสำคัญกับการเรียนรู้วัฒนธรรมของ馬來เซียด้วยเหตุผลของโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศเป็นสำคัญซึ่งอยู่ในระดับเดียวกันกับเหตุผลเพื่อทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้านและการเปิดมุมมองความคิดใหม่ๆ โดยไม่ได้มองหรือให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมกับ馬來เซียมากนัก ทั้งนี้ อาจเนื่องจากว่า สังคมภาคใต้ของไทยกับ馬來เซียมีลักษณะความสัมพันธ์ทางสังคมที่เหนียวแน่น

โดยเฉพาะในเรื่องของเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และเครือญาติกันอยู่แล้ว ทำให้เห็นว่านักศึกษาไทยในมาเลเซียซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากภาคใต้ 3 จังหวัดชายแดน มองว่า การเข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซียจะเปิดโอกาสทางธุรกิจที่ดีกว่าในอนาคต

ส่วนนักศึกษามาเลเซียมองเหตุผลด้านโอกาสทางธุรกิจอยู่ในความสำคัญลำดับท้ายๆ ซึ่งสะท้อนถึงโอกาสและสภาพทางเศรษฐกิจของมาเลเซียที่ดีกว่าไทย ทั้งนี้ นักศึกษามาเลเซียส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้าน หรือวัฒนธรรมไทย เพราะเห็นถึงประโยชน์ในแง่ของการเผยแพร่ให้สังคมมาเลเซียได้เข้าใจวัฒนธรรมไทยมากขึ้น รองลงมาคือ เหตุผลของความสำคัญในการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า แม้ว่ามาเลเซียจะเป็นเพื่อนบ้านที่ใกล้ชิดกับไทย แต่ในความเข้าใจและการรับรู้เกี่ยวกับประเทศไทยที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันยังมีไม่มากนัก ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเบื้องต้นที่พบว่า มาเลเซียยังมีการรับรู้เกี่ยวกับประเทศไทยในภาพลักษณ์เดิมของความเป็นสยามประเทศมากกว่าความเป็นไทยสมัยใหม่ หรือไม่ก็รับรู้เกี่ยวกับไทยที่สะท้อนผ่านละครไทย ทั้งนี้เมื่อนักศึกษาได้มีโอกาสสัมผัสสัมผัสจึงเข้าใจมากขึ้น และเห็นถึงความสำคัญในการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยเพื่อนำกลับไปเผยแพร่ความเข้าใจที่ดีและถูกต้องยังประเทศของตนเอง

โดยสรุปพบว่า นักศึกษาระหว่างประเทศ มีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจข้ามวัฒนธรรม ซึ่งนอกจากจะสะท้อนวัฒนธรรมหลักของประเทศแล้วยังส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลาย มีบทบาททั้งในแง่ของการเผยแพร่วัฒนธรรมของตนและเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านในเวลาเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความสามารถในการทำความเข้าใจและปรับตัวกับสภาพแวดล้อมบนความต่างทางวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม นักศึกษาระหว่างประเทศต่างให้ความสำคัญกับการเรียนรู้วัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ตลอดจนตระหนักถึงผลดีในระยะยาวที่จะเกิดขึ้นทั้งต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติในฐานะเพื่อนบ้าน

บทบาทดังกล่าวของนักศึกษาตั้งอยู่บนทัศนคติเชิงบวกของการยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรม อันเป็นการก้าวข้ามความรู้สึกเอกราชชาติพันธุ์ของตนเองเป็นใหญ่หรือ ethnocentrism ไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างชาติพันธุ์หรือ ethnorelativism ซึ่งเกิดจากกระบวนการยอมรับ ปรับตัว และบูรณาการระหว่างวัฒนธรรมตามมุมมองของ Bennet ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าความสำคัญของทัศนคติที่เป็นปัจจัยตั้งต้นของการสร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมของนักศึกษาระหว่างประเทศ ในกรอบของ Deardorff มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ไปกำหนดพฤติกรรมความเชื่อ และการมองเห็นในคุณค่าของความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่สะท้อนภาพความคิดเห็นของนักศึกษาระหว่างประเทศ ทำให้สัมพันธภาพเชิงชาติพันธุ์หรือข้ามวัฒนธรรมในกระบวนการ

ยอมรับความต่างทางวัฒนธรรมของ Bennet ซึ่งในผลของมันนั้นทำให้เกิดการเรียนรู้เข้าใจระหว่างวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ทำให้บทบาทของนักศึกษามีความสำคัญไม่เฉพาะการศึกษาในชั้นเรียน และการทำหน้าที่นักศึกษาเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่เผยแพร่วัฒนธรรมของตน และเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้าน เพื่อประโยชน์ในระยะยาวของทั้งต่อตัวเอง สังคม ประเทศชาติและความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนบ้าน อันเป็นบทบาทที่ควรได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจัง

4.1.3 การสร้างเครือข่ายนักศึกษาไทย - มาเลเซียเพื่อการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม

จากผลการศึกษา กล่าวได้ว่า นักศึกษาระหว่างประเทศ ทั้งนักศึกษาไทย - มาเลเซียเห็นถึงความสำคัญและได้ประโยชน์จากการเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน โดยมีบทบาทที่สำคัญในการส่งเสริมความเข้าใจซึ่งเป็นประโยชน์ต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในระยะยาวในฐานะเพื่อนบ้าน อย่างไรก็ตาม บทบาทของนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นบทบาทที่ไม่เป็นทางการหรือเป็นกิจกรรมการปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน ส่วนกิจกรรมที่เป็นทางการจะมีไม่มากนัก ด้วยข้อจำกัดและสภาพแวดล้อมบางประการ การเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์กันส่วนใหญ่เกิดขึ้นในลักษณะของความสัมพันธ์ส่วนบุคคลมากกว่าความสัมพันธ์ในลักษณะเครือข่ายนักศึกษาด้วยกันเอง ทั้งนี้มีหลายข้อเสนอแนะจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันว่า 1) แนวทางหนึ่ง ที่ควรส่งเสริม คือ การสร้างเครือข่ายนักศึกษาไทย - มาเลเซีย เพื่อส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมที่เป็นทางการและครอบคลุมนักศึกษาหรือเครือข่ายนักศึกษาของทั้งสองประเทศ เพื่อส่งเสริมการทำงานร่วมกันด้านการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม กิจกรรม และการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ที่ดีของทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะการส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นทางการระหว่างนักศึกษาเพื่อเติมเต็มแบบแผนการปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบที่เป็นทางการมากยิ่งขึ้น หรือ 2) เพิ่มบทบาทของเครือข่ายนักศึกษาที่มีอยู่แล้วในการผลักดันกิจกรรมข้างต้น

ทั้งนี้ เพราะองค์กร หน่วยงาน และกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนนักศึกษามุ่งตรงเฉพาะกิจกรรมเฉพาะกิจกรรมด้านการศึกษา โดยไม่คาดหวังผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นด้านความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมที่บังเกิดควบคู่ไประหว่างการศึกษา กล่าวคือ ให้ความสำคัญกับมิติของการศึกษาเป็นหลัก โดยไม่ได้มองมิติอื่น หรือมิติทางวัฒนธรรม โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาต่างๆ ก็ไม่ได้ออกแบบมาเพื่อเน้นสรรค์สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมในหมู่นักศึกษา เห็นได้จากการสะท้อนของนักศึกษามาเลเซียในไทยที่ต้องการให้โครงการแลกเปลี่ยนให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมระหว่างกัน ในอีกด้านหนึ่ง การส่งเสริมกิจกรรมและการกิจดังกล่าวผ่านเครือข่ายฯ นอกจากจะช่วยสนับสนุนและอำนวยความสะดวกด้าน

การศึกษาและการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมแล้ว ยังสามารถช่วยส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ความเข้าใจในด้านอื่นๆ หรือการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ที่ดีของกันและกัน โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวซึ่งจะส่งผลดีต่อความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างกันอีกด้วย นอกจากนี้ ยังช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนผ่านบทบาทของนักศึกษาด้วย

4.1.4 การเพิ่มขยายโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา

จากการศึกษา พบว่า มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในหลายระดับ ทั้งภายใต้กรอบโครงการระดับภูมิภาคของอาเซียน หรือ AIMS และผ่านกรอบความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยต่างๆ ของทั้งสองประเทศ โดยข้อสังเกตที่พบ คือ ในการกรอบอาเซียน แม้ว่าจะเป็นกรอบใหญ่ที่รวมประเทศสมาชิกทั้งสิบในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างกัน แต่ก็พบว่า มีจำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการไม่มากนัก หรือมีการให้สัดส่วนที่จำกัด นอกจากนี้เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนเองก็จำกัด ไม่ได้ครอบคลุมถึงมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ในอาเซียน โดยในจำนวนดังกล่าว มีการแลกเปลี่ยนอย่างไม่สมดุล กล่าวคือ นักศึกษาจากบางประเทศนิยมไปศึกษาในประเทศหนึ่ง และไม่นิยมไปศึกษาในอีกประเทศหนึ่ง ยกตัวอย่างกรณีนักศึกษาไทยภายใต้โครงการ AIMS ไปศึกษาแลกเปลี่ยนที่ประเทศมาเลเซียในสัดส่วนที่มาก เมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษามาเลเซียที่มาในไทย ในส่วนโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างมหาวิทยาลัยทั่วไปก็มีไม่มากนัก โดยจะเป็นในลักษณะของการแลกเปลี่ยนภายใต้โครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย และเฉพาะบางสาขาวิชา หรือบางคณะเท่านั้น เป็นความร่วมมือที่มหาวิทยาลัยต้องแสวงหาพันธมิตร จับคู่ความร่วมมือกันเอง ซึ่งบางครั้งทำให้เป็นอุปสรรคในการติดต่อประสานงาน และส่งผลให้การขยายตัวของโครงการแลกเปลี่ยนเป็นไปได้ยาก ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะหน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมหรืออำนวยความสะดวกให้สถาบันการศึกษาได้พัฒนาโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศให้กว้างและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น รัฐควรสนับสนุนทั้งงบประมาณ และข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างไทยกับมาเลเซีย ทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน รัฐบาลไทยและรัฐบาลมาเลเซียอาจหาร่วมทุนกันเพื่อสนับสนุนให้เกิดโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างกันในระดับทวิภาคีของทั้งสองประเทศ

โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาควรออกแบบโดยให้ความสำคัญกับกิจกรรมและให้พื้นที่กับการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น ทั้งในกิจกรรมที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ หรืออาจบูรณาการให้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การจัดชั้นเรียน

พิเศษร่วมกันระหว่างนักศึกษาไทย – มาเลเซียว่าด้วยเรื่องวัฒนธรรม การเทียบโอนหน่วยกิต หรือ กิจกรรมภาคปฏิบัติที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการเรียนรู้ เป็นต้น

4.2 ข้อเสนอแนะ

ไทยและมาเลเซียเป็นเพื่อนบ้านที่มีความใกล้ชิดกัน มีความเชื่อมโยงกันทางประวัติศาสตร์มาช้านาน มีวัฒนธรรมคล้ายคลึงกับวัฒนธรรมทางใต้ของประเทศไทย มีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ราบรื่น แต่กระนั้นการรับรู้และความเข้าใจระหว่างกันของภาคประชาชนยังต้องได้รับการส่งเสริมให้มากยิ่งขึ้น เพื่อความสัมพันธ์ที่ดีของทั้งสองประเทศในอนาคต และเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างกัน ประชาสัมพันธ์จุดแข็งของกันและกันเพื่อสร้างโอกาสของความก้าวหน้าไปพร้อมๆกันในฐานะเพื่อนบ้านที่เข้มแข็ง นักศึกษาระหว่างประเทศถือได้ว่าเป็นกลุ่มก้อนหนึ่งที่เป็นพลังสำคัญในการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศ โดยผลของการศึกษาวิจัย พบว่า นักศึกษาระหว่างประเทศมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม และควรผลักดันบทบาทนี้ให้มากขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตัวนักศึกษาเอง สังคมและประเทศชาติโดยรวม จึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ภาครัฐและส่งเสริมบทบาทเยาวชนนักศึกษาระหว่างประเทศของไทยกับมาเลเซียและในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านให้เห็นถึงคุณค่าของการเรียนรู้เข้าใจวัฒนธรรมระหว่างกัน และการส่งเสริมภาพลักษณ์ซึ่งกันและกันด้วยความเข้าใจให้สมกับความเป็นเพื่อนบ้านที่ดีต่อกัน ทั้งนี้เนื่องจากพบว่า นักศึกษาระหว่างประเทศนั้นเดิมยังขาดการรับรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและคุณค่าที่ดีงามซึ่งกันและกันอย่างลึกซึ้ง การส่งเสริมบทบาทเยาวชนในฐานะทูตวัฒนธรรม จะช่วยให้เกิดความเข้าใจและความแน่นแฟ้นในความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนมากยิ่งขึ้นในกรอบของความเป็นเพื่อนบ้าน และเอื้อต่อความเป็นประชาคมอาเซียนในระยะยาว

2) หน่วยงานรัฐของทั้งสองประเทศควรเพิ่มการสนับสนุนบทบาทของนักศึกษาระหว่างประเทศในฐานะตัวแทนทางวัฒนธรรมระหว่างเพื่อนบ้าน มีการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในลักษณะบูรณาการ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมและการดำเนินการในการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม ทั้งในระยะก่อนเดินทางไปศึกษา ระหว่างการศึกษา และหลังจบการศึกษา ซึ่งจะช่วยต่อยอดให้เกิดประโยชน์และมูลค่าเพิ่มต่อตัวนักศึกษา สังคม และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในระยะยาว ทั้งนี้ ควรผลักดันให้เกิดเครือข่ายนักศึกษาไทย-มาเลเซีย

3) การสร้างเครือข่ายนักศึกษาไทย-มาเลเซีย เพื่อการประสานงานและการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างเพื่อนบ้าน ทั้งนี้ในปัจจุบัน ในฝั่งของไทยจะพบว่ามีกรรวมกลุ่มนักศึกษาในลักษณะของชมรม สมาคม เครือข่าย อยู่แล้วพอสมควร ทั้งในกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ และในกลุ่ม

ศิษย์เก่า ตลอดจนภาคีเครือข่ายวิชาการของนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยที่มีกิจกรรมร่วมกันตาม สาขาวิชา หากมีการผลักดันให้เกิดเครือข่ายนักศึกษาไทย-มาเลเซียฯ จะเป็นการช่วยส่งเสริมบทบาทที่ยั่งยืนของนักศึกษาระหว่างประเทศในการผลักดันให้เกิดกิจกรรมและภารกิจต่างๆ ที่ตอบโจทย์ การส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศและความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อน บ้านในระดับประชาชนกับประชาชน รวมทั้งการกระชับความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างกัน ที่สำคัญคือการส่งเสริมการทำงานร่วมกันด้านการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม กิจกรรม และการ ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ที่ดีของทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะการส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นทางการ ระหว่างนักศึกษาเพื่อเติมเต็มแบบแผนการปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบที่เป็นทางการมากยิ่งขึ้นและเพื่อ เพิ่มบทบาทของเครือข่ายนักศึกษาที่มีอยู่แล้วในการผลักดันกิจกรรมข้างต้น อีกทั้งยังทำหน้าที่ เชื้ออำนวยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมาเลเซียและสถานศึกษาต่างๆ แก่ผู้ที่สนใจจะศึกษาต่อใน มาเลเซีย ในขณะเดียวกันก็ประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษามาเลเซียรู้จักและสนใจที่จะมาศึกษาต่อใน ไทยในสาขาวิชาที่ประเทศไทยมีศักยภาพ เพราะนักศึกษามาเลเซียที่มาเรียนเมืองไทยยังมีจำนวน น้อยมากและน้อยลงเรื่อยๆ เครือข่ายดังกล่าวยังสามารถทำหน้าที่ประสานงานทางธุรกิจและการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อโอกาสทางการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ เครือข่ายดังกล่าวอาจ ริเริ่มดำเนินการโดยฝั่งไทยก่อนเนื่องจากมีเครือข่ายแล้วบ้างพอสมควรเป็นทุนเดิม โดยอาจ ประกอบไปด้วย สมาคมศิษย์เก่านักศึกษาไทยในมาเลเซีย สมาคมนักศึกษาไทยในมาเลเซีย ชมรม ศิษย์เก่านักศึกษาไทยมหาวิทยาลัยอิสลามนานาชาติมาเลเซีย คณะและหลักสูตรของ มหาวิทยาลัยต่างๆ ที่มีความร่วมมือและมีการแลกเปลี่ยนนักศึกษากับมาเลเซีย กลุ่มนักศึกษา มาเลเซียในประเทศไทย และนักศึกษาในโครงการแลกเปลี่ยน เป็นต้น โดยเชื่อมโยงกับกลุ่ม เครือข่ายนักศึกษาชาวมาเลเซียในมหาวิทยาลัยชั้นนำต่างๆ ของมาเลเซีย มีกิจกรรมร่วมกันเป็น ประจำภายใต้การสนับสนุนของหน่วยงานภาครัฐและสถาบันการศึกษาของทั้งสองประเทศ โดยมี เป้าหมายและภารกิจเพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม การแลกเปลี่ยนด้านการศึกษา และการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ที่ดีซึ่งกันและกัน

4) การสนับสนุนทุนการศึกษาและกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษา ไทยและนักศึกษามาเลเซีย รัฐบาลและหน่วยงานด้านการศึกษาของไทยและมาเลเซียควรจัดหา ทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาแลกเปลี่ยนมากขึ้น ทั้งให้ทุนที่ให้สำหรับนักศึกษาของตัวเอง หรือ ให้กับนักศึกษาของอีกประเทศหนึ่ง หรือร่วมทุนกันเพื่อโครงการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและ วัฒนธรรมเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ควรสนับสนุนทุนให้เกิดกิจกรรมต่อเนื่องระหว่างนักศึกษาของทั้ง สองประเทศผ่านเครือข่ายที่กล่าวมาข้างต้น เช่น กิจกรรมประชาสัมพันธ์วัฒนธรรม ข้อมูลข่าวสาร

การศึกษา กิจกรรมสานสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรม เรือเยาวชนไทย-มาเลเซีย การเยี่ยมเยือนประจำปี กิจกรรมวิชาการ ฯลฯ

5) รัฐและหน่วยงานการศึกษาควร 1) เพิ่มขยายโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา มาเลเซีย และนักศึกษาเพื่อนบ้าน เพราะปัจจุบันโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างไทยกับมาเลเซียยังมีไม่มากนัก นักศึกษาแลกเปลี่ยนของมาเลเซียส่วนใหญ่มาด้วยกรอบโครงการแลกเปลี่ยนระดับภูมิภาค อีกทั้งยังมีจำนวนไม่มากนักที่มาศึกษาในไทย โครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยก็ยังมีไม่มากนัก 2) โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาควรออกแบบโดยให้ความสำคัญกับกิจกรรมสานสัมพันธ์หรือการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ หรืออาจทำให้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาเลือกหรือกิจกรรมเสริมของโครงการและหลักสูตรการศึกษาภายใต้ข้อตกลงร่วมกันของสถาบันการศึกษา เช่น การจัดชั้นเรียนพิเศษร่วมกันระหว่างนักศึกษาไทย – มาเลเซียว่าด้วยเรื่องวัฒนธรรม การเทียบโอนหน่วยกิต หรือกิจกรรมภาคปฏิบัติที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการเรียนรู้ เป็นต้น

บรรณานุกรม

กระทรวงการต่างประเทศ. **โครงการไทยศึกษา**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :

<http://www.mfa.go.th/main/th/media-center.html> [28 พฤษภาคม 2557]

กระทรวงการต่างประเทศ. **ความสัมพันธ์กับมาเลเซีย**. แหล่งที่มา

: <http://www.mfa.go.th/main/th/world/.html> [26 พฤษภาคม 2557]

กึ่งกาญจน์ ตรีรงค์. 100 **เรื่องน่ารู้ในมาเลเซีย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อมรินทร์. 2556.

นิอัปดุลากิบ บินนิอัซซัน. **ความสัมพันธ์บริเวณชายแดนประเทศไทย – มาเลเซีย**. 2551.

ปรียาวรรณ สุวรรณสุนย์. **การสนับสนุนงานด้านวิจัยและด้านวิชาการต่อสมาชิกรัฐสภา กรณีศึกษา**

เปรียบรัฐสภาไทยกับรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการ สำนักงาน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (มปป.)

วิทย์ บัณฑิตกุล. คนมาเลเซีย. ใน กลศ เอี่ยมอรุณ (บรรณาธิการเล่ม), มาเลเซีย, หน้า106-107.

กรุงเทพมหานคร : บริษัทกวีพันธ์ (1991) จำกัด. 2555.

ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้. **สมาคมนักศึกษาไทยในมาเลเซีย**. แหล่งที่มา

: http://www.sbpac.go.th/index.php?option=com_k2&view=item&id=1524:2014-02-27-14-13-00&lang=en [30 พฤษภาคม 2557]

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์. **ความร่วมมือด้านวัฒนธรรม**. แหล่งที่มา

: <http://www.thaiembassy.org/kualalumpur/> [30 พฤษภาคม 2557]

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์. **สมาคมนักเรียนไทยในมาเลเซีย**. แหล่งที่มา

: <http://www.thaiembassy.org/kualalumpur/> [30 พฤษภาคม 2557]

สมาคมไทย-มาเลเซีย กระทรวงการต่างประเทศ. **ความร่วมมือด้านทุนการศึกษาไทย-มาเลเซีย**.

แหล่งที่มา : <http://test.phraviharn.org/main/th/media-center/.html> [30 พฤษภาคม 2557]

สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. AUN. แหล่งที่มา

: www.bic.moe.go.th [27 พฤษภาคม 2557]

สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. SEAMEO. แหล่งที่มา

: www.bic.moe.go.th/th/index.php?option=com_content&view=article&id=629&catid=50
[27 พฤษภาคม 2557]

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. **Thailand – Malaysia Thinks Tanks and Scholar Network**.

แหล่งที่มา

:http://www.trf.or.th/index.php?option=com_content&view=article&id=3160:thailand-malaysia-think-tank-and-scholars-network [29 พฤษภาคม 2557]

สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. **โครงการ MIT.**

แหล่งที่มา : <http://www.inter.mua.go.th/main2/article.php?id=210> [26 พฤษภาคม 2557]

Bennet CI. **Comprehensive multicultural education: theory and practice.** Boston: Allyn and Bacon. 2003

Campbell DE. **Choosing democracy: a practical guide to multicultural education.** New Jersey: Merrill Prentice Hall. 2004

Corinne Meier. Enhancing intercultural understanding using e-learning strategies. *South African Journal of Education.* Vol 27:655–671. 2007.

Deardorff, D, 'Identification and Assessment of Intercultural Competence as a Student Outcome of Internationalization', *Journal of Studies in International Education*, vol. 10, no. 3, pp. 241-266. 2006.

Gudykunst, William & Ting-Toomey, Stella. **Culture and interpersonal communication.** London: Sage. 1988.

Gudykunst, William. **Bridging differences: Effective intergroup communication** (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage. 1998.

Hall, Edward. **The silent language.** New York: Anchor Books. 1959.

Hoffman, David. Multiple methods, communicative preferences and the incremental interview approach protocol. *Forum Qualitative Sozialforschung / Forum: Qualitative Social Research*, 10(1), 2009, Art. 41, <http://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:0114-fqs0901419>.

Jiang, X. P. **Impacts of globalisation and the knowledge economy upon higher education in China and New Zealand: Interculturalisation in the making.** 2006

Joy De Leo. **Reorienting Teacher Education to Address Suitable Development: Guideline and Tools; Education for Intercultural Understanding.** UNESCO. Bangkok: UNESCO Bangkok. 2010.

Literature Review Intercultural Understanding and Competencies, Available

from: <http://deakin.edu.au/itl/assets/resources/pd/internationalisation/iuc-lit-review.doc>

Thai Student Association in Malaysia, Available from: <http://thai-tsam.com/index.php/about-tsam>

ภาคผนวก 1

ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของนักศึกษาไทยในมาเลเซีย

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการเรียนรู้วัฒนธรรมของคนมาเลเซีย

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	4 8.0%	10 20.0%	6 12.0%	20 40.0%	8.413	.078
25-29 ปี	4 8.0%	4 8.0%	2 4.0%	10 20.0%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.0%	12 24.0%	8 16.0%	20 40.0%		
รวม	8 16.0%	26 52.0%	16 32.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 1 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 8.413 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .078 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่า กลุ่มอายุมีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆ ของ
การเรียนรู้วัฒนธรรมคนมาเลเซีย

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	2 4.0%	0 0.0%	10 20.0%	8 16.0%	20 40.0%	15.982	.014
25-29 ปี	0 0.0%	2 4.0%	8 16.0%	0 0.0%	10 20.0%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.0%	0 0.0%	14 28.0%	6 12.0%	20 40.0%		
รวม	2 4.0%	2 4.0%	2 4.0%	32 64.0%	14 28.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 2 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 15.982 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .014 ซึ่งมีค่า มากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนรู้วัฒนธรรมของคนมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ทุกกลุ่มอายุมีความเข้าใจในการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศ
มาเลเซีย

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	2 4.0%	0 0.0%	10 20.0%	8 16.0%	20 40.0%	25.000	.000*
25-29 ปี	0 0.0%	2 4.0%	8 16.0%	0 0.0%	10 20.0%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.0%	0 0.0%	14 28.0%	6 12.0%	20 40.0%		
รวม	2 4.0%	2 4.0%	32 64.0%	14 28.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 3 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 25.000 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซียกล่าวได้ว่า ทุกกลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีการสร้างโอกาสในการทำงานที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	6 12.0%	10 20.0%	4 8.0%	20 40.0%	4.286	.369
25-29 ปี	0 0.0%	8 16.0%	2 4.0%	10 20.0%		

ตารางที่ 4 (ต่อ)

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
มากกว่า 30 ปี	6 12.0%	10 20.0%	4 8.0%	20 40.0%		
รวม	12 24.0%	28 56.0%	10 20.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 4 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 4.286 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .369 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่า ทุกกลุ่มอายุมีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	2 4.0%	12 24.0%	6 12.0%	20 40.0%	1.912	.752
25-29 ปี	0 0.0%	8 16.0%	2 4.0%	10 20.0%		
มากกว่า 30 ปี	2 4.0%	14 28.0%	4 8.0%	20 40.0%		
รวม	4 8.0%	34 68.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 5 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 1.912 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .752 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า ทุกกลุ่มอายุ มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	8 16.0%	8 16.0%	4 8.0%	20 40.0%	5.083	.279
25-29 ปี	4 8.0%	6 12.0%	0 0.0%	10 20.0%		
มากกว่า 30 ปี	4 8.0%	10 20.0%	6 12.0%	20 40.0%		
รวม	16 32.0%	24 48.0%	10 20.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 6 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 5.083 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .279 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน กล่าวได้ว่า ทุกกลุ่มอายุ มีความเข้าใจการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและ
วัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	8 16.0%	8 16.0%	4 8.0%	20 40.0%	5.526	.262
25-29 ปี	2 4.0%	6 12.0%	2 4.0%	10 20.0%		
มากกว่า 30 ปี	2 4.0%	12 24.0%	6 12.0%	20 40.0%		
รวม	12 24.0%	26 52.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 7 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 5.526 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .262 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศกล่าวได้ว่า ทุกกลุ่มอายุ มีเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	2 4.0%	8 16.0%	8 16.0%	2 4.0%	20 40.0%	15.500	.017
25-29 ปี	0 0.0%	2 4.0%	8 16.0%	0 0.0%	10 20.0%		

ตารางที่ 8 (ต่อ)

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
มากกว่า 30 ปี	2 4.0%	0 0.0%	12 24.0%	6 12.0%	20 40.0%		
รวม	4 8.0%	10 20.0%	28 56.0%	8 16.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 8 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 6.670 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .0017 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าอายุมีความสัมพันธ์กับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน กล่าวได้ว่า ทุกกลุ่มอายุมีความเข้าใจในการเรียนรู้กระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 9 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความสามารถนำความรู้ที่ได้ เผยแพร่ให้สังคมไทยได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซียมากขึ้น

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	2 4.0%	2 4.0%	16 32.0%	0 0.0%	20 40.0%	14.474	.015*
25-29 ปี	0 0.0%	0 0.0%	10 20.0%	0 0.0%	10 20.0%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.0%	2 4.0%	12 24.0%	6 12.0%	20 40.0%		
รวม	2 4.0%	4 8.0%	38 76.0%	6 12.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 9 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 14.474 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .015 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าอายุมีความสัมพันธ์กับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ทุกกลุ่มอายุที่แตกต่างกันทำให้ความเข้าใจในความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย มีความแตกต่างกัน

(2) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการทำความเข้าใจเรียนรู้วัฒนธรรม

ตารางที่ 10 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

เพศ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ชาย	0 0.0%	10 20.0%	6 12.0%	16 32.0%	4.486	.106
หญิง	8 16.0%	16 32.0%	10 20.0%	34 68.0%		
รวม	8 16.0%	26 52.0%	16 32.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 10 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 4.486 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .106 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนเรียนวัฒนธรรมคนมาเลเซีย

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ชาย	0 0.0%	0 0.0%	10 20.0%	6 12.0%	16 32.0%	2.649	.449
หญิง	2 4.0%	2 4.0%	22 44.0%	8 16.0%	34 68.0%		
รวม	2 4.0%	2 4.0%	32 64.0%	14 28.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 11 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 2.649 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .449 ซึ่งมีค่า มากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของคนมาเลเซีย กล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิงมีความเข้าใจในการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ชาย	0 0.0%	0 0.0%	10 20.0%	6 12.0%	16 32.0%	7.644	.054
หญิง	2 4.0%	2 4.0%	22 44.0%	8 16.0%	34 68.0%		
รวม	2 4.0%	2 4.0%	32 64.0%	14 28.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 12 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 7.644 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .054 ซึ่ง มีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อน บ้าน กล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่ไม่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์ใน ประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย

เพศ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ชาย	6 12.0%	8 16.0%	2 4.0%	16 32.0%	2.600	.273
หญิง	6 12.0%	20 40.0%	8 16.0%	34 68.0%		
รวม	12 24.0%	28 56.0%	10 20.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 13 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 2.600 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .273 ซึ่ง มีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อน บ้าน กล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่ไม่ แตกต่างกัน

ตารางที่ 14 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้าน
ทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

เพศ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ชาย	0 0.0%	14 28.0%	2 4.0%	16 32.0%	4.495	.106
หญิง	4 8.0%	20 40.0%	10 20.0%	34 68.0%		
รวม	4 8.0%	34 68.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 14 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 4.495 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .106 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

เพศ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ชาย	2 4.0%	10 20.0%	4 8.0%	16 32.0%	4.121	.127
หญิง	14 28.0%	14 28.0%	6 12.0%	34 68.0%		
รวม	16 32.0%	24 48.0%	10 20.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 15 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 4.121 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .127 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน กล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีความเข้าใจการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการสร้างเครือข่ายทางสังคมวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย

เพศ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ชาย	4 8.0%	8 16.0%	4 8.0%	16 32.0%	0.038	.981
หญิง	8 16.0%	18 36.0%	8 16.0%	34 68.0%		
รวม	12 24.0%	26 52.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 16 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 0.038 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .981 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศกล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ชาย	2 4.0%	0 0.0%	10 20.0%	4 8.0%	16 32.0%	6.670	.083
หญิง	2 4.0%	10 20.0%	18 36.0%	4 8.0%	34 68.0%		
รวม	4 8.0%	10 20.0%	28 56.0%	8 16.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 17 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 6.670 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .0.083 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน กล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีความเข้าใจในการเรียนรู้กระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 18 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ชาย	0 0.0%	2 4.0%	10 20.0%	4 8.0%	16 32.0%	5.415	.144
หญิง	2 4.0%	2 4.0%	28 56.0%	2 4.0%	34 68.0%		
รวม	2 4.0%	4 8.0%	38 76.0%	6 12.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 18 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 5.415 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .144 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย กล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีความเข้าใจในความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย ที่ไม่แตกต่างกัน

(3) ความสัมพันธ์ของความรู้ทางศาสนากับความความเข้าใจและเรียนรู้วัฒนธรรม

ตารางที่ 19 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับการทำให้เข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อิสลาม	8	26	16	50
	16.0%	52.0%	32.0%	100.0%
รวม	8	26	16	50
	16.0%	52.0%	32.0%	100.0%

จากตารางที่ 19 พบว่า นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในระดับมาก มากเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 52.0 รองลงมา เข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในระดับมากที่สุด ร้อยละ 32.0 และเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านปานกลาง ร้อยละ 16.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับการทำให้มีมุมมองความคิดใหม่ๆ มากขึ้น

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อิสลาม	2 4.0%	2 4.0%	32 64.0%	14 28.0%	50 100.0%
รวม	2 4.0%	2 4.0%	32 64.0%	14 28.0%	50 100.0%

จากตารางที่ 20 พบว่า นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามมีมุมมองความคิดใหม่ๆ มากขึ้นในระดับมาก มากเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 64.0 รองลงมา มีมุมมองความคิดใหม่ๆ มากขึ้นในระดับมากที่สุด ร้อยละ 28.0 และมีมุมมองความคิดใหม่ๆ มากขึ้นในระดับปานกลาง และน้อย น้อยละ 4.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 21 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อิสลาม	12 24.0%	28 56.0%	10 20.0%	50 100.0%
รวม	12 24.0%	28 56.0%	10 20.0%	50 100.0%

จากตารางที่ 21 พบว่า นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามเกิดการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซียในระดับมาก มากเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 56.0 รองลงมา เกิดการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซียในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.0 และเกิดการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซียในระดับมากที่สุด ร้อยละ 20.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับการเข้าใจวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อิสลาม	4 8.0%	34 68.0%	12 24.0%	50 100.0%
รวม	4 8.0%	34 68.0%	12 24.0%	50 100.0%

จากตารางที่ 22 พบว่า นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามเห็นว่าการเข้าใจวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศในระดับมาก มากเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 68.0 รองลงมาเห็นว่าการเข้าใจวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศในระดับมากที่สุด ร้อยละ 24.0 และเห็นว่าการเข้าใจวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศในระดับปานกลาง ร้อยละ 8.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 23 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับการเสริมสร้างประชาคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อิสลาม	16 32.0%	24 48.0%	10 20.0%	50 100.0%
รวม	16 32.0%	24 48.0%	10 20.0%	50 100.0%

จากตารางที่ 23 พบว่า นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างประชาคมและวัฒนธรรมอาเซียนในระดับมาก มากเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 48.0 รองลงมาเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างประชาคมและวัฒนธรรมอาเซียนในระดับปานกลาง ร้อยละ 32.0 และเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างประชาคมและวัฒนธรรมอาเซียนในระดับมากที่สุด ร้อยละ 20.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 24 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและ
วัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อิสลาม	12 24.0%	26 52.0%	12 24.0%	50 100.0%
รวม	12 24.0%	26 52.0%	12 24.0%	50 100.0%

จากตารางที่ 24 พบว่า นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายทางสังคม
และวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซียในระดับมาก มากเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 52.0 รองลงมา
เข้าใจเกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซียในระดับมาก
ที่สุด และปานกลาง ร้อยละ 24.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 25 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับการกระชับความสัมพันธ์ระดับ
ประชาชนกับประชาชน

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อิสลาม	4 8.0%	10 20.0%	28 56.0%	8 16.0%	50 100.0%
รวม	4 8.0%	10 20.0%	28 56.0%	8 16.0%	50 100.0%

จากตารางที่ 25 พบว่า นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามมีความเข้าใจเกี่ยวกับการกระชับ
ความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนในระดับมาก มากเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 56.0
รองลงมา มีความเข้าใจเกี่ยวกับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนในระดับ
ปานกลาง ร้อยละ 20.0 และมีความเข้าใจเกี่ยวกับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับ
ประชาชนในระดับมากที่สุด ร้อยละ 16.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 26 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับความสามารถนำความรู้ที่ได้ เผยแพร่ให้สังคมไทยได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อิสลาม	2 4.0%	4 8.0%	38 76.0%	6 12.0%	50 100.0%
รวม	2 4.0%	4 8.0%	38 76.0%	6 12.0%	50 100.0%

จากตารางที่ 26 พบว่า นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามสามารถนำความรู้ที่ได้ เผยแพร่ให้สังคมไทยได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซียในระดับมาก มากเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 76.0 รองลงมาสามารถนำความรู้ที่ได้ เผยแพร่ให้สังคมไทยได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซียในระดับมากที่สุด ร้อยละ 12.0 และสามารถนำความรู้ที่ได้ เผยแพร่ให้สังคมไทยได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซียในระดับปานกลาง ร้อยละ 8.0 ตามลำดับ

(4) ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

ตารางที่ 27 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

ภูมิภาค	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ภาคกลาง	2 4.0%	12 24.0%	10 20.0%	24 48.0%	5.048	.282
ภาคใต้	6 12.0%	12 24.0%	6 12.0%	24 48.0%		
ภาคตะวันออก	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	8 16.0%	26 52.0%	16 32.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 27 พบว่าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 5.048 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .282 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิฐานะไม่มีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่า ภูมิฐานะ มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 28 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะกับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนเรียนรู้วัฒนธรรมคนมาเลเซีย

ภูมิภาค	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ภาคกลาง	2 4.0%	0 0.0%	16 32.0%	6 12.0%	24 48.0%	5.766	.450
ภาคใต้	0 0.0%	2 4.0%	14 28.0%	8 16.0%	24 48.0%		
ภาคตะวันออก	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	2 4.0%	2 4.0%	32 64.0%	14 28.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 28 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 5.766 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .450 ซึ่งมีค่า มากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิฐานะไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนรู้วัฒนธรรมของคนมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ภูมิฐานะมีความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนรู้วัฒนธรรมของคนมาเลเซีย ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 29 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะกับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย

ภูมิภาค	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ภาคกลาง	0 0.0%	6 12.0%	14 28.0%	4 8.0%	24 48.0%	12.847	.046*
ภาคใต้	2 4.0%	10 20.0%	4 8.0%	8 16.0%	24 48.0%		

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ภูมิภาค	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ภาคตะวันออก	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	2 4.0%	16 32.0%	20 40.0%	12 24.0%	5 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 29 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 12.847 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .046 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิภาคเอนามีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ภูมิภาคเอนา มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซียที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 30 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคเอนากับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย

ภูมิภาค	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ภาคกลาง	8 16.0%	8 16.0%	8 16.0%	24 48.0%	10.496	.033*
ภาคใต้	4 8.0%	18 36.0%	2 4.0%	24 48.0%		
ภาคตะวันออก	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	12 24.0%	28 56.0%	10 20.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 30 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 10.496 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .033 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิล้านนามีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ภูมิล้านนามีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซียแตกต่างกัน

ตารางที่ 31 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิล้านนากับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

ภูมิภาค	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ภาคกลาง	2 4.0%	16 32.0%	6 12.0%	24 48.0%	0.98	.913
ภาคใต้	2 4.0%	16 32.0%	6 12.0%	24 48.0%		
ภาคตะวันออก	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	4 8.0%	34 68.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 31 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 0.98 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .913 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิล้านนาไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า ภูมิล้านนามีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 32 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำนากับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ภูมิภาค	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ภาคกลาง	6 12.0%	12 24.0%	6 12.0%	24 48.0%	3.889	.421
ภาคใต้	10 20.0%	10 20.0%	4 8.0%	24 48.0%		
ภาคตะวันออก	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	16 32.0%	24 48.0%	10 20.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 32 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 3.889 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .421 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิลำนามีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน กล่าวได้ว่า ภูมิลำนามีความเข้าใจการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 33 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำนากับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย

ภูมิภาค	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ภาคกลาง	6 12.0%	12 24.0%	6 12.0%	24 48.0%	1.923	.750
ภาคใต้	6 12.0%	12 24.0%	6 12.0%	24 48.0%		

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ภูมิภาค	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ภาคตะวันออก	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	12 24.0%	26 52.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 33 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 1.923 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .750 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศกล่าวได้ว่า ภูมิลำเนามีเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 34 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน

ภูมิภาค	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ภาคกลาง	2 4.0%	4 8.0%	12 24.0%	6 12.0%	24 48.0%	4.286	.638
ภาคใต้	2 4.0%	6 12.0%	14 28.0%	2 4.0%	24 48.0%		
ภาคตะวันออก	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	4 8.0%	10 20.0%	28 56.0%	8 16.0%	50 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 34 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 4.286 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .638 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน กล่าวได้ว่า ภูมิลำเนาไม่มีความเข้าใจในการเรียนรู้ระดับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 35 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนา กับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย

ภูมิภาค	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ภาคกลาง	2 4.0%	2 4.0%	16 32.0%	4 8.0%	24 48.0%	4.286	.638
ภาคใต้	0 0.0%	2 4.0%	20 40.0%	2 4.0%	24 48.0%		
ภาคตะวันออก	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	2 4.0%	4 8.0%	38 76.0%	6 12.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 35 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 4.286 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .638 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ภูมิลำเนาไม่มีความเข้าใจในความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย ที่ไม่แตกต่างกัน

(5) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการเรียนรู้วัฒนธรรมของคนมาเลเซีย

ตารางที่ 36 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	0 0.0%	2 4.0%	2 4.0%	4 8.0%	5.403	.248
ปริญญาโท	4 8.0%	6 12.0%	8 16.0%	18 36.0%		
ปริญญาตรี	4 8.0%	18 36.0%	6 12.0%	28 56.0%		
รวม	8 16.0%	26 52.0%	16 32.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 36 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 5.503 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .0248 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่า ระดับการศึกษา มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 37 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนเรียนรู้วัฒนธรรมคนมาเลเซีย

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%	2 4.0%	4 8.0%	6.179	.403

ตารางที่ 37 (ต่อ)

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาโท	0 0.0%	2 4.0%	12 24.0%	4 8.0%	18 36.0%		
ปริญญาตรี	2 4.0%	0 0.0%	18 36.0%	8 16.0%	28 56.0%		
รวม	2 4.0%	2 4.0%	32 64.0%	14 28.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 37 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 6.179 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .403 ซึ่งมีค่า มากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของคนมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ระดับการศึกษา มีความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของคนมาเลเซีย ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 38 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%	2 4.0%	4 8.0%	7.619	.287
ปริญญาโท	0 0.0%	4 8.0%	8 16.0%	6 12.0%	18 36.0%		
ปริญญาตรี	2 4.0%	12 24.0%	10 20.0%	4 8.0%	28 56.0%		
รวม	2 4.0%	16 32.0%	20 40.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 38 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 7.619 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .287 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซียกล่าวได้ว่า ระดับการศึกษา มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซียไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 39 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	0 0.0%	4 8.0%	0 0.0%	4 8.0%	14.898	.005*
ปริญญาโท	0 0.0%	12 24.0%	6 12.0%	18 36.0%		
ปริญญาตรี	12 24.0%	12 24.0%	4 8.0%	28 56.0%		
รวม	12 24.0%	28 56.0%	10 20.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 39 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 14.898 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .005 ซึ่งมีค่าเท่ากับค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซียกล่าวได้ว่า ทุกกลุ่มอายุมีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซียแตกต่างกัน

ตารางที่ 40 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	0 0.0%	4 8.0%	0 0.0%	4 8.0%	5.497	.240
ปริญญาโท	0 0.0%	12 24.0%	6 12.0%	18 36.0%		
ปริญญาตรี	4 8.0%	18 36.0%	6 12.0%	28 56.0%		
รวม	4 8.0%	34 68.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 40 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 5.497 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .240 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่าระดับการศึกษา มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 41 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	2 4.0%	2 4.0%	0 0.0%	4 8.0%	2.308	.679
ปริญญาโท	4 8.0%	10 20.0%	4 8.0%	18 36.0%		

ตารางที่ 41(ต่อ)

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาตรี	10 20.0%	12 24.0%	6 12.0%	28 56.0%		
รวม	16 32.0%	24 48.0%	10 20.0%	50 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 41 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 2.308 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .679 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน กล่าวได้ว่า ระดับการศึกษามีความเข้าใจการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 42 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	0 0.0%	4 8.0%	0 0.0%	4 8.0%	7.764	.101
ปริญญาโท	2 4.0%	10 20.0%	6 12.0%	18 36.0%		
ปริญญาตรี	10 20.0%	12 24.0%	6 12.0%	28 56.0%		
รวม	12 24.0%	26 52.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 42 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 7.764 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .101 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศกล่าวได้ว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 43 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	0 0.0%	2 4.0%	2 4.0%	0 0.0%	4 8.0%	7.381	.287
ปริญญาโท	0 0.0%	2 4.0%	12 24.0%	4 8.0%	18 36.0%		
ปริญญาตรี	4 8.0%	6 12.0%	14 28.0%	4 8.0%	28 56.0%		
รวม	4 8.0%	10 20.0%	28 56.0%	8 16.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 43 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 7.381 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .287 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน กล่าวได้ว่า ระดับการศึกษามีความเข้าใจในการเรียนรู้กระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 44 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	0 0.0%	0 0.0%	4 8.0%	0 0.0%	4 8.0%	7.706	.287
ปริญญาโท	0 0.0%	0 0.0%	14 28.0%	4 8.0%	18 36.0%		
ปริญญาตรี	2 4.0%	4 8.0%	20 40.0%	2 4.0%	28 56.0%		
รวม	2 4.0%	4 8.0%	38 76.0%	6 12.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 44 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 7.706 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .287 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ระดับการศึกษามีความเข้าใจในความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย ที่ไม่แตกต่างกัน

(6) ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมของคนมาเลเซีย

ตารางที่ 45 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

ภาษาเป็นปัญหา ในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	2 4.0%	2 4.0%	0 0.0%	4 8.0%	4.536	.104
ไม่เป็นปัญหา	6 12.0%	24 48.0%	16 32.0%	46 92.0%		
รวม	8 16.0%	26 52.0%	16 32.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 45 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 4.536 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .104 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภาษาไม่มีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่า ภาษา ทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 46 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆ ของการเรียนเรียนรู้วัฒนธรรมคนมาเลเซีย

ภาษาเป็นปัญหา ในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	4 8.0%	24.524	.000*
ไม่เป็นปัญหา	0 0.0%	2 4.0%	30 60.0%	14 28.0%	46 92.0%		
รวม	2 4.0%	2 4.0%	32 64.0%	14 28.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 46 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 24.524 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่า น้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิล้านนา มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของคนมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ภาษา ทำให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของคนมาเลเซียที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 47 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย

ภาษาเป็นปัญหา ในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	0 0.0%	4 8.0%	0 0.0%	0 0.0%	4 8.0%	9.239	.026*
ไม่เป็นปัญหา	2 4.0%	12 24.0%	20 40.0%	12 24.0%	46 92.0%		
รวม	2 4.0%	16 32.0%	20 40.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 47 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 9.239 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .026 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิล้านนา มีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ภาษาทำให้มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซียที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 48 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย

ภาษาเป็นปัญหา ในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	4 8.0%	0 0.0%	0 0.0%	4 8.0%	13.768	.001*
ไม่เป็นปัญหา	8 16.0%	28 56.0%	10 20.0%	46 92.0%		
รวม	12 24.0%	28 56.0%	10 20.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 48 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 13.768 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภาษามีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ภาษาทำให้มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซียที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 49 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

ภาษาเป็นปัญหา ในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	0 0.0%	4 8.0%	0 0.0%	4 8.0%	2.646	.360
ไม่เป็นปัญหา	4 8.0%	30 60.0%	12 24.0%	46 92.0%		
รวม	4 8.0%	34 68.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 49 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 2.646 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .360 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภาษาไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า ภาษาทำให้มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 50 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ภาษาเป็นปัญหาในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	2 4.0%	2 4.0%	0 0.0%	4 8.0%	1.313	.519
ไม่เป็นปัญหา	14 28.0%	22 44.0%	10 20.0%	46 92.0%		
รวม	16 32.0%	24 48.0%	10 20.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 50 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 1.313 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .519 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภาษาไม่มีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน กล่าวได้ว่า ภาษาไม่มีความเข้าใจการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 51 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้าน
ทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

ภาษาเป็นปัญหา ในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	2 4.0%	2 4.0%	0 0.0%	4 8.0%	2.271	.327
ไม่เป็นปัญหา	10 20.0%	24 48.0%	12 24.0%	46 92.0%		
รวม	12 24.0%	26 52.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 51 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 2.271 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .327 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภาษาไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศกล่าวได้ว่า ภาษาทำให้มีเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 52 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการกระชับความสัมพันธ์ระดับ
ประชาชนกับประชาชน

ภาษาเป็นปัญหา ในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	0 0.0%	2 4.0%	2 4.0%	0 0.0%	4 8.0%	3.028	.387
ไม่เป็นปัญหา	4 8.0%	8 16.0%	26 52.0%	8 16.0%	46 92.0%		
รวม	4 8.0%	10 20.0%	28 56.0%	8 16.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 52 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 3.028 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .387 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภาษาไม่มีความสัมพันธ์กับการกระชั้นความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน กล่าวได้ว่า ภาษาทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้กระชั้นความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 53 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย

ภาษาเป็นปัญหาในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	0 0.0%	2 4.0%	2 4.0%	0 0.0%	4 8.0%	10.669	.014*
ไม่เป็นปัญหา	2 4.0%	2 4.0%	36 72.0%	6 12.0%	46 92.0%		
รวม	2 4.0%	4 8.0%	38 76.0%	6 12.0%	50 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 53 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 10.669 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภาษามีความสัมพันธ์กับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ภาษาทำให้มีความเข้าใจในความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย ที่แตกต่างกัน

(7) ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมของคนมาเลเซีย

ตารางที่ 54 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	2 4.0%	2 4.0%	0 0.0%	4 8.0%	14.383	.072
คนไทยด้วยกัน	2 4.0%	8 16.0%	6 12.0%	16 32.0%		
คนมาเลเซีย	2 4.0%	4 8.0%	6 12.0%	12 24.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย	2 4.0%	12 24.0%	2 4.0%	16 32.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%	2 4.0%		
รวม	8 16.0%	26 52.0%	16 32.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 54 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 14.383 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .072 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า รูปแบบการพักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่า รูปแบบการพักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 55 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนเรียนวัฒนธรรมคนมาเลเซีย

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	0 0.0%	0 0.0%	4 8.0%	0 0.0%	4 8.0%	22.582	.031*
คนไทยด้วยกัน	0 0.0%	0 0.0%	10 20.0%	6 12.0%	16 32.0%		
คนมาเลเซีย	0 0.0%	2 4.0%	10 20.0%	0 0.0%	12 24.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย	2 4.0%	0 0.0%	6 12.0%	8 16.0%	16 32.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	2 4.0%	2 4.0%	32 64.0%	14 28.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 55 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 22.582 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .031 ซึ่งมีค่า น้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า รูปแบบการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของคนมาเลเซีย กล่าวได้ว่ารูปแบบการพักอาศัยทำให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของคนมาเลเซียที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 56 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับการสร้างโอกาสในการทำงาน
ประเทศมาเลเซีย

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	0 0.0%	2 4.0%	2 4.0%	0 0.0%	4 8.0%	11.753	.466***
คนไทยด้วยกัน	2 4.0%	6 12.0%	4 8.0%	4 8.0%	16 32.0%		
คนมาเลเซีย	0 0.0%	4 8.0%	6 12.0%	2 4.0%	12 24.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่ มาเลเซีย	0 0.0%	4 8.0%	6 12.0%	6 12.0%	16 32.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	2 4.0%	16 32.0%	20 40.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 56 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 11.753 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .046 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า การพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย กล่าวได้ว่า การพักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซียที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 57 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับการสร้างโอกาสในการทำงาน
กับองค์ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	0 0.0%	4 8.0%	0 0.0%	4 8.0%	13.829	.086
คนไทยด้วยกัน	4 8.0%	10 20.0%	2 4.0%	16 32.0%		
คนมาเลเซีย	2 4.0%	4 8.0%	6 12.0%	12 24.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย	6 12.0%	8 16.0%	2 4.0%	16 32.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	12 24.0%	28 56.0%	10 20.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 57 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 13.829 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .086 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า การพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย กล่าวได้ว่า การพักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซียที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 58 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	0 0.0%	4 8.0%	0 0.0%	4 8.0%	6.842	.554
คนไทยด้วยกัน	2 4.0%	10 20.0%	4 8.0%	16 32.0%		
คนมาเลเซีย	2 4.0%	6 12.0%	4 8.0%	12 24.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย	0 0.0%	12 24.0%	4 8.0%	16 32.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	4 8.0%	34 68.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 58 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 6.842 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .554 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า การพักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า การพักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 59 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	4 8.0%	0 0.0%	0 0.0%	4 8.0%	27.666	.001*
คนไทยด้วยกัน	10 20.0%	4 8.0%	2 4.0%	16 32.0%		
คนมาเลเซีย	2 4.0%	8 16.0%	2 4.0%	12 24.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย	0 0.0%	10 20.0%	6 12.0%	16 32.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	16 32.0%	24 48.0%	10 20.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 59 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 27.666 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .001 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า การพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน กล่าวได้ว่า การพักอาศัยมีความเข้าใจการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 60 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับการสร้างเครือข่ายทางสังคม
ระหว่างวัฒนธรรมไทยกับมาเลเซีย

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	2 4.0%	2 4.0%	0 0.0%	4 8.0%	8.868	0.351
คนไทยด้วยกัน	6 12.0%	8 16.0%	2 4.0%	16 32.0%		
คนมาเลเซีย	2 4.0%	6 12.0%	4 8.0%	12 24.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย	2 4.0%	8 16.0%	6 12.0%	16 32.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	12 24.0%	26 52.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 60 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 8.868 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .3251 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า การพักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศกล่าวได้ว่า การพักอาศัยทำให้มีเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 61 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับการกระชั้นความสัมพันธ์ระดับ
ประชาชนกับประชาชน

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	0 0.0%	2 4.0%	2 4.0%	0 0.0%	4 8.0%	14.114	0.256
คนไทยด้วยกัน	2 4.0%	6 12.0%	6 12.0%	2 4.0%	16 32.0%		
คนมาเลเซีย	2 4.0%	0 0.0%	8 16.0%	2 4.0%	12 24.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่ มาเลเซีย	0 0.0%	2 4.0%	10 20.0%	4 8.0%	16 32.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	4 8.0%	10 20.0%	28 56.0%	8 16.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 61 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 14.114 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .256
ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภาษาไม่มีความสัมพันธ์กับการกระชั้นความสัมพันธ์ระดับ
ประชาชนกับประชาชน กล่าวได้ว่า การพักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้กระชั้น
ความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 62 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	0 0.0%	0 0.0%	4 8.0%	0 0.0%	4 8.0%	10.124	0.605
คนไทยด้วยกัน	0 0.0%	2 4.0%	12 24.0%	2 4.0%	16 32.0%		
คนมาเลเซีย	2 4.0%	0 0.0%	8 16.0%	2 4.0%	12 24.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย	0 0.0%	2 4.0%	12 24.0%	2 4.0%	16 32.0%		
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	2 4.0%	4 8.0%	38 76.0%	6 12.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 62 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 10.124 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .605 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า การพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย กล่าวได้ว่า การพักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย ที่ไม่แตกต่างกัน

(8) ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมของคนมาเลเซีย

ตารางที่ 63 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

สถานที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	6 12.0%	22 44.0%	10 20.0%	38 76.0%	7.004	.136
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
บ้านเช่า	2 4.0%	2 4.0%	6 12.0%	10 20.0%		
รวม	8 16.0%	26 52.0%	16 32.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 63 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 7.004 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .136 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 64 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนเรียนวัฒนธรรมคนมาเลเซีย

สถานที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	2 4.0%	2 4.0%	24 48.0%	10 20.0%	38 76.0%	2.81	0.832
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
บ้านเช่า	0 0.0%	0 0.0%	6 12.0%	4 8.0%	10 20.0%		
รวม	2 4.0%	2 4.0%	32 64.0%	14 28.0%	50 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 64 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 2.810 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .832 ซึ่งมีค่า มากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของคนมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของคนมาเลเซียที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 65 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย

สถานที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	2 4.0%	10 20.0%	16 32.0%	10 20.0%	38 76.0%	5.579	0.472
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%		

ตารางที่ 65 (ต่อ)

สถานที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
บ้านเช่า	0 0.0%	4 8.0%	4 8.0%	2 4.0%	10 20.0%		
รวม	2 4.0%	16 32.0%	20 40.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 65 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 5.579 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .472 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงาน ประเทศมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงาน ประเทศมาเลเซียที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 66 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย

สถานที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	2 4.0%	26 52.0%	10 20.0%	38 76.0%	15.539	0.004*
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
บ้านเช่า	2 4.0%	6 12.0%	2 4.0%	10 20.0%		
รวม	4 8.0%	34 68.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 66 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 15.539 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซียที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 67 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

สถานที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	8 16.0%	20 40.0%	10 20.0%	38 76.0%	3.344	0.502
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	2 4.0%	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%		
บ้านเช่า	6 12.0%	4 8.0%	0 0.0%	10 20.0%		
รวม	16 32.0%	24 48.0%	10 20.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 67 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 3.344 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .502 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 68 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

สถานที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	8 16.0%	20 40.0%	10 20.0%	38 76.0%	11.154	0.025*
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	2 4.0%	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%		
บ้านเช่า	6 12.0%	4 8.0%	0 0.0%	10 20.0%		
รวม	16 32.0%	24 48.0%	10 20.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 68 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 11.154 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .025 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน กล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีความเข้าใจการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 69 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย

สถานที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	8 16.0%	18 36.0%	12 24.0%	38 76.0%	11.511	.021*
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	2 4.0%	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%		

ตารางที่ 69 (ต่อ)

สถานที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
บ้านเช่า	2 4.0%	8 16.0%	0 0.0%	10 20.0%		
รวม	12 24.0%	26 52.0%	12 24.0%	50 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 69 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 11.511 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .021 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศกล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 70 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน

สถานที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	4 8.0%	4 8.0%	22 44.0%	8 16.0%	38 76.0%	15.068	0.020*
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
บ้านเช่า	0 0.0%	6 12.0%	4 8.0%	0 0.0%	10 20.0%		
รวม	4 8.0%	10 20.0%	28 56.0%	8 16.0%	50 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 70 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 15.068 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .020 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการกระชั้นความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน กล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้กระชั้นความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 71 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจในวัฒนธรรมมาเลเซีย

สถานที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	2 4.0%	4 8.0%	26 52.0%	6 12.0%	38 76.0%	4.986	0.546
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	0 0.0%	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
บ้านเช่า	0 0.0%	0 0.0%	10 20.0%	0 0.0%	10 20.0%		
รวม	2 4.0%	4 8.0%	38 76.0%	6 12.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 71 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 4.986 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .546 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซียที่ไม่แตกต่างกัน

(9) ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

ตารางที่ 72 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกิจกรรมกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

การทำกิจกรรม	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ทำ	18 36.0%	22 44.0%	10 20.0%	50 100.0%
รวม	18 36.0%	22 44.0%	10 20.0%	50 100.0%

จากตาราง 72 พบว่า นักศึกษาที่ทำกิจกรรมระหว่างการศึกษา มีความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมมากเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ 44.0 รองลงมา มีความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมปานกลาง ร้อยละ 36.0 และมีความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมมากที่สุด ร้อยละ 20.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 73 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยห้องเดียวกัน / หอเดียวกันกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

การทำกิจกรรม	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ทำ	2 4.5%	10 22.7%	14 31.8%	14 31.8%	40 90.9%	10.725	0.013*
ไม่ทำ	2 4.5%	0 0.0%	2 4.5%	0 0.0%	4 9.1%		
รวม	4 9.1%	10 22.7%	16 36.4%	14 31.8%	44 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 73 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 10.725 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .013 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า กิจกรรมที่ทำในระหว่างเรียนในการพักอาศัยห้องเดียวกัน / หอเดียวกันมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม กล่าวได้ว่า กิจกรรมที่ทำในระหว่างเรียนในการพักอาศัยห้องเดียวกัน / หอเดียวกันทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 74 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกิจกรรมในการเรียนกีฬายามว่างกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

การทำกิจกรรม	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ทำ	4 9.1%	12 27.3%	16 36.4%	6 13.6%	38 86.4%	23.621	0.000*
ไม่ทำ	6 13.6%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	6 13.6%		
รวม	10 22.7%	12 27.3%	16 36.4%	6 13.6%	44 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 74 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 23.621 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า กิจกรรมที่ทำในระหว่างเรียนในการเรียนกีฬายามว่างมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม กล่าวได้ว่า กิจกรรมที่ทำในระหว่างเรียนในการเรียนกีฬายามว่างทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 75 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกิจกรรมในการไปทานอาหารด้วยกันกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

การทำกิจกรรม	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ทำ	4 8.3%	14 29.2%	16 33.3%	12 25.0%	46 95.8%	14.609	0.002*
ไม่ทำ	2 4.2%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	2 4.2%		
รวม	6 12.5%	14 29.2%	16 33.3%	12 25.0%	48 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 75 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 14.609 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า กิจกรรมที่ทำในระหว่างเรียนในไปทานอาหารด้วยกันมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม กล่าวได้ว่า กิจกรรมที่ทำในระหว่างเรียนในไปทานอาหารด้วยกันทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 76 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกิจกรรมในการไปเที่ยวด้วยกันในวันหยุด/ตอนเย็น/ตอนว่างจากการเรียนกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

การทำกิจกรรม	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ทำ	6 13.6%	12 27.3%	12 27.3%	8 18.2%	38 86.4%	2.150	0.542
ไม่ทำ	2 4.5%	2 4.5%	2 4.5%	0 0.0%	6 13.6%		
รวม	8 18.2%	14 31.8%	14 31.8%	8 18.2%	44 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 76 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 2.150 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .542 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า การทำกิจกรรมในการไปเที่ยวด้วยกันในวันหยุด/ตอนเย็น/ตอนว่างจากการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม กล่าวได้ว่า การทำกิจกรรมในการไปเที่ยวด้วยกันในวันหยุด/ตอนเย็น/ตอนว่างจากการเรียนทำให้มีความเข้าใจในระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 77 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันการศึกษากับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

การทำกิจกรรม	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ทำ	0 0.0%	22 47.8%	12 26.1%	6 13.0%	40 87.0%	30.886	0.000*
ไม่ทำ	4 8.7%	0 0.0%	2 4.3%	0 0.0%	6 13.0%		
รวม	4 8.7%	22 47.8%	14 30.4%	6 13.0%	46 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 77 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 30.886 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า กิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม กล่าวได้ว่า กิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันการศึกษาทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 78 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่มที่ไม่เป็นทางการกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

การทำกิจกรรม	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ทำ	2 4.8%	14 33.3%	16 38.1%	6 14.3%	38 90.5%	4.863	0.182
ไม่ทำ	0 0.0%	0 0.0%	4 9.5%	0 0.0%	4 9.5%		
รวม	2 4.8%	14 33.3%	20 47.6%	6 14.3%	42 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 78 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 4.863 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .182 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า การทำกิจกรรมกลุ่มที่ไม่เป็นทางการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม กล่าวได้ว่า การทำกิจกรรมกลุ่มที่ไม่เป็นทางการทำให้มีความเข้าใจในระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 79 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกิจกรรมงานแสดงวัฒนธรรมประจำปีของมหาวิทยาลัยระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

การทำกิจกรรม	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ทำ	8 16.0%	24 48.0%	16 32.0%	48 96.0%	1.923	0.382
ไม่ทำ	0 0.0%	2 4.0%	0 0.0%	2 4.0%		
รวม	8 16.0%	26 52.0%	16 32.0%	50 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 79 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 1.923 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .382 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า การทำกิจกรรมงานแสดงวัฒนธรรมประจำปีของมหาวิทยาลัยไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม กล่าวได้ว่า การทำกิจกรรมงานแสดงวัฒนธรรมประจำปีของมหาวิทยาลัยทำให้มีความเข้าใจในระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของนักศึกษา馬來เซียในไทย

(1) ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการเรียนรู้วัฒนธรรมไทย

ตารางที่ 80 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	6 18.2%	9 27.3%	6 18.2%	21 63.6%	8.957	.062
25-29 ปี	0 0.0%	3 9.1%	6 18.2%	9 27.3%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 80 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 8.957 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .062 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่า กลุ่มอายุมีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 81 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆ ของการเรียนเรียนรู้วัฒนธรรมคนไทย

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	6 18.2%	9 27.3%	6 18.2%	21 63.6%	8.957	.062

ตารางที่ 81 (ต่อ)

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
25-29 ปี	0 0.0%	3 9.1%	6 18.2%	9 27.3%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	15 45.5%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 81 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 8.957 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .062 ซึ่งมีค่า มากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของคนมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ทุกกลุ่มอายุมีความเข้าใจในการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 82 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการสร้างโอกาสในการทำงานในประเทศไทย

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	6 18.2%	3 9.1%	6 18.2%	6 18.2%	21 63.6%	19.905	.003*
25-29 ปี	0 0.0%	6 18.2%	3 9.1%	0 0.0%	9 27.3%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%		
รวม	6 18.2%	9 27.3%	9 27.3%	9 27.3%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 82 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 19.905 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานในประเทศไทย กล่าวได้ว่า ทุกกลุ่มอายุมีการสร้างโอกาสในการทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 83 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในมาเลเซียที่เกี่ยวข้องกับไทย

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	6 18.2%	6 18.2%	6 18.2%	3 9.1%	21 63.6%	20.952	.002*
25-29 ปี	0 0.0%	6 18.2%	3 9.1%	0 0.0%	9 27.3%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	9 27.3%	6 18.2%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 83 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 20.952 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับไทย กล่าวได้ว่า ทุกกลุ่มอายุมีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับไทยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 84 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้าน
ทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	6 18.2%	3 9.1%	6 18.2%	6 18.2%	21 63.6%	10.267	1.114
25-29 ปี	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	6 18.2%	9 27.3%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%		
รวม	6 18.2%	3 9.1%	9 27.3%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 84 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 10.267 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ 1.114 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า ทุกกลุ่มอายุ มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 85 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	6 18.2%	0 0.0%	12 36.4%	3 9.1%	21 63.6%	20.952	.002*

ตารางที่ 85 (ต่อ)

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
25-29 ปี	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	3 9.1%	9 27.3%	20.952	.002*
มากกว่า 30 ปี	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%		
รวม	6 18.2%	3 9.1%	15 45.5%	9 27.3%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 85 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 20.952 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน กล่าวได้ว่า ทุกกลุ่มอายุ มีความเข้าใจการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 86 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างมาเลเซียกับไทย

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	6 18.2%	9 27.3%	6 18.2%	21 63.6%	9.429	.051*
25-29 ปี	0 0.0%	6 18.2%	3 9.1%	9 27.3%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%		
รวม	6 18.2%	15 45.5%	12 36.4%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 86 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 9.429 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .051 ซึ่งมีค่าเท่ากับค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าอายุมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้าน ทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า ทุกกลุ่มอายุ มีเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 87 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	0 0.0%	12 36.4%	9 27.3%	21 63.6%	4.190	.123
25-29 ปี	0 0.0%	6 18.2%	3 9.1%	9 27.3%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%		
รวม	0 0.0%	18 54.5%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 87 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 4.190 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .123 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน กล่าวได้ว่า ทุกกลุ่มอายุมีความเข้าใจในการเรียนรู้การกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 88 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความสามารถนำความรู้ที่ได้เผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย

กลุ่มอายุ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
18-24 ปี	3 9.1%	9 27.3%	9 27.3%	21 63.6%	6.286	.179
25-29 ปี	0 0.0%	6 18.2%	3 9.1%	9 27.3%		
มากกว่า 30 ปี	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%		
รวม	3 9.1%	15 45.5%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 88 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 6.286 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .179 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย กล่าวได้ว่า ทุกกลุ่มอายุที่แตกต่างกันทำให้ความเข้าใจในความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทยที่ไม่ความแตกต่างกัน

(2) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการทำความเข้าใจเรียนรู้วัฒนธรรม

ตารางที่ 89 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้าน

เพศ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
ชาย	6 18.2%	6 18.2%	6 18.2%	18 54.5%	6.380	.041*

ตารางที่ 89 (ต่อ)

เพศ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
หญิง	0 0.0%	6 18.2%	9 27.3%	15 45.5%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 89 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 6.380 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .041 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 90 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆ ของ การเรียนเรียนรู้วัฒนธรรมคนไทย

เพศ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
ชาย	6 18.2%	6 18.2%	6 18.2%	18 54.5%	6.380	.041***
หญิง	0 0.0%	6 18.2%	9 27.3%	15 45.5%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 90 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 6.380 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .041 ซึ่งมีค่า น้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของคนไทย กล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีความเข้าใจในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 91 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย

เพศ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ชาย	6 18.2%	3 9.1%	6 18.2%	3 9.1%	18 54.5%	8.800	.032*
หญิง	0 0.0%	6 18.2%	3 9.1%	6 18.2%	15 45.5%		
รวม	6 18.2%	9 27.3%	9 27.3%	9 27.3%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 91 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 8.800 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .032 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศไทย กล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศไทย

ตารางที่ 92 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กร
ในประเทศมาเลเซียที่เกี่ยวข้องกับในไทย

เพศ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ชาย	6 18.2%	3 9.1%	6 18.2%	3 9.1%	18 54.5%	9.808	.020*
หญิง	0 0.0%	9 27.3%	3 9.1%	3 9.1%	15 45.5%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	9 27.3%	6 18.2%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 92 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 9.808 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .020 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับในไทยกล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับในไทยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 93 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้าน
ทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

เพศ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ชาย	6 18.2%	0 0.0%	3 9.1%	9 27.3%	18 54.5%	10.413	.015*
หญิง	0 0.0%	3 9.1%	6 18.2%	6 18.2%	15 45.5%		
รวม	6 18.2%	3 9.1%	9 27.3%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 93 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 10.413 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .015 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 94 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

เพศ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ชาย	6 18.2%	3 9.1%	6 18.2%	3 9.1%	18 54.5%	10.413	.015*
หญิง	0 0.0%	0 0.0%	9 27.3%	6 18.2%	15 45.5%		
รวม	6 18.2%	3 9.1%	15 45.5%	9 27.3%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 94 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 10.413 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .015 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน กล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีความเข้าใจการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 95 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและ
วัฒนธรรมระหว่างมาเลเซียกับไทย

เพศ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	มาก	มากที่สุด			
ชาย	6 18.2%	9 27.3%	3 9.1%	18 54.5%	9.405	.009*
หญิง	0 0.0%	6 18.2%	9 27.3%	15 45.5%		
รวม	6 18.2%	15 45.5%	12 36.4%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 95 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 9.405 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้าน ทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศกล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 96 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับ
ประชาชน

เพศ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	มาก	มากที่สุด			
ชาย	0 0.0%	9 27.3%	9 27.3%	18 54.5%	0.331	0.566
หญิง	0 0.0%	9 27.3%	6 18.2%	15 45.5%		
รวม	0 0.0%	18 54.5%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 96 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 0.331 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .0566 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน กล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีความเข้าใจในการเรียนรู้กระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 97 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความสามารถนำความรู้ที่ได้เผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซีย

เพศ	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ชาย	0 0.0%	15 45.5%	3 9.1%	18 54.5%	23.320	.000*
หญิง	3 9.1%	0 0.0%	12 36.4%	15 45.5%		
รวม	3 9.1%	15 45.5%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 97 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มี 23.320 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า เพศมีความสัมพันธ์กับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย กล่าวได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีความเข้าใจในความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทยไม่แตกต่างกัน

(3) ความสัมพันธ์ของความสำคัญทางศาสนากับความความเข้าใจและเรียนรู้วัฒนธรรม

ตารางที่ 97 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
อิสลาม	0 0.0%	0 0.0%	6 18.2%	6 18.2%	19.329	.001*
พุทธ	6 18.2%	6 18.2%	9 27.3%	21 63.6%		
อื่นๆ	0 0.0%	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 97 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 19.329 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ศาสนามีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่า ศาสนาทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 98 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของไทย

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
อิสลาม	0 0.0%	0 0.0%	6 18.2%	6 18.2%	19.329	.001*
พุทธ	6 18.2%	6 18.2%	9 27.3%	21 63.6%		
อื่นๆ	0 0.0%	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	15 45.5%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 98 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 19.329 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .001 ซึ่งมีค่า น้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ศาสนามีความสัมพันธ์กับความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของไทย กล่าวได้ว่า ศาสนา ทำให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของไทยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 99 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับการสร้างโอกาสในการทำงานในประเทศไทย

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อิสลาม	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	6 18.2%	6 18.2%	23.571	.001*
พุทธ	6 18.2%	6 18.2%	6 18.2%	3 9.1%	21 63.6%		
อื่นๆ	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	0 0.0%	6 18.2%		
รวม	6 18.2%	9 27.3%	9 27.3%	9 27.3%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 99 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 23.571 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ศาสนามีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานในประเทศไทย กล่าวได้ว่า ศาสนาทำให้มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานในประเทศไทยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 100 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศมาเลเซียที่เกี่ยวข้องกับไทย

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อิสลาม	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	6 18.2%	6 18.2%	35.946	.000*
พุทธ	6 18.2%	9 27.3%	6 18.2%	0 0.0%	21 63.6%		

ตารางที่ 100 (ต่อ)

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อื่นๆ	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	0 0.0%	6 18.2%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	9 27.3%	6 18.2%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 100 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 35.956 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ศาสนามีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ศาสนาทำให้มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซียที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 101 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อิสลาม	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	6 18.2%	6 18.2%	13.200	0.040*
พุทธ	6 18.2%	3 9.1%	6 18.2%	6 18.2%	21 63.6%		
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	6 18.2%		
รวม	6 18.2%	3 9.1%	9 27.3%	15 45.5%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 101 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 13.200 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .0.040 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ศาสนามีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า ศาสนาทำให้มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 102 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อิสลาม	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	6 18.2%	6 18.2%	26.400	.000***
พุทธ	6 18.2%	3 9.1%	9 27.3%	3 9.1%	21 63.6%		
อื่นๆ	0 0.0%	0 0.0%	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%		
รวม	6 18.2%	3 9.1%	15 45.5%	9 27.3%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 102 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 26.400 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ศาสนามีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน กล่าวได้ว่า ศาสนาทำให้มีความเข้าใจการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 102 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างมาเลเซียกับไทย

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	มาก	มากที่สุด			
อิสลาม	0 0.0%	0 0.0%	6 18.2%	6 18.2%	19.329	.001***
พุทธ	6 18.2%	9 27.3%	6 18.2%	21 63.6%		
อื่นๆ	0 0.0%	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%		
รวม	6 18.2%	15 45.5%	12 36.4%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 102 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 13.329 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ศาสนามีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า ศาสนาทำให้มีเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 103 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	มาก	มากที่สุด			
อิสลาม	0 0.0%	0 0.0%	6 18.2%	6 18.2%	12.257	.002
พุทธ	0 0.0%	12 36.4%	9 27.3%	21 63.6%		

ตารางที่ 103 (ต่อ)

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	มาก	มากที่สุด			
อื่นๆ	0 0.0%	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%		
รวม	0 0.0%	18 54.5%	15 45.5%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 103 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 12.257 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ศาสนามีความสัมพันธ์กับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน กล่าวได้ว่า ศาสนาทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้กระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 104 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย

ศาสนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อิสลาม	0 0.0%	0 0.0%	6 18.2%	6 18.2%	15.086	.005*
พุทธ	3 9.1%	9 27.3%	9 27.3%	21 63.6%		
อื่นๆ	0 0.0%	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%		
รวม	3 9.1%	15 45.5%	15 45.5%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 104 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 15.086 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .005 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ศาสนามีความสัมพันธ์กับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย กล่าวได้ว่า ภาษาทำให้มีความเข้าใจในความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างกัน

(4) ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำนากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

ตารางที่ 105 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำนากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

ภูมิลำนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
Selangor	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	6 18.2%	25.987	.004*
Kuala Lumpur	3 9.1%	3 9.1%	6 18.2%	12 36.4%		
Negeri Sembilan	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	6 18.2%		
Penang	0 0.0%	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%		
UUM Kedan	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%		
Tumpar Kelanton	3 9.1%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 105 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 25.987 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่า ภูมิลำเนา มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 106 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนา กับความเข้าใจวัฒนธรรมทำให้เกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนรู้วัฒนธรรมไทย

ภูมิลำเนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
Selangor	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	6 18.2%	25.987	.004*
Kuala Lumpur	3 9.1%	3 9.1%	6 18.2%	12 36.4%		
Negeri Sembilan	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	6 18.2%		
Penang	0 0.0%	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%		
UUM Kedan	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%		
Tumpar Kelanton	3 9.1%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	15 45.5%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 106 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 25.987 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .004 ซึ่งมีค่า มากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิลำเนา มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนรู้วัฒนธรรมของคนไทย กล่าวได้ว่า ภูมิลำเนา มีความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนรู้วัฒนธรรมของคนไทยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 107 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคกับการสร้างโอกาสในการทำงานในประเทศไทย

ภูมิภาค	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
Selangor	0 0.0%	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%	6 18.2%	56.375	0.000*
Kuala Lumpur	3 9.1%	6 18.2%	0 0.0%	3 9.1%	12 36.4%		
Negeri Sembilan	0 0.0%	0 0.0%	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%		
Penang	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%		
UUM Kedan	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%		
Tumpar Kelanton	3 9.1%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%		
รวม	6 18.2%	9 27.3%	9 27.3%	9 27.3%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 107 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 56.375 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิภาคมีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานในประเทศไทย กล่าวได้ว่า ภูมิภาค ทำให้มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศไทยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 108 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำนากับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในมาเลเซียที่เกี่ยวข้องกับไทย

ภูมิลำนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
Selangor	0 0.0%	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%	6 18.2%	53.625	.000*
Kuala Lumpur	3 9.1%	6 18.2%	0 0.0%	3 9.1%	12 36.4%		
Negeri Sembilan	0 0.0%	0 0.0%	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%		
Penang	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%		
UUM Kedan	0 0.0%	3 9.1%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%		
Tumpar Kelanton	3 9.1%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	9 27.3%	6 18.2%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 108 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 53.625 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิลำนามีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับไทย กล่าวได้ว่า ภูมิลำนามีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับไทยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 109 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคกับความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

ภูมิภาค	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
Selangor	0 0.0%	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%	6 18.2%	43.175	.000*
Kuala Lumpur	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%	6 18.2%	12 36.4%		
Negeri Sembilan	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	6 18.2%		
Penang	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%		
UUM Kedan	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%		
Tumpar Kelanton	3 9.1%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%		
รวม	6 18.2%	3 9.1%	9 27.3%	15 45.5%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 109 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 43.175 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิภาคมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า ภูมิภาคมีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 110 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำนากับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ภูมิลำนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
Selangor	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	6 18.2%	42.075	.000*
Kuala Lumpur	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%	6 18.2%	12 36.4%		
Negeri Sembilan	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	0 0.0%	6 18.2%		
Penang	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%		
UUM Kedan	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%		
Tumpar Kelanton	3 9.1%	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%		
รวม	6 18.2%	3 9.1%	15 45.5%	9 27.3%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 110 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 42.075 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิลำนามีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน กล่าวได้ว่า ภูมิลำนามีความเข้าใจการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 111 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและ
วัฒนธรรมระหว่างมาเลเซียกับไทย

ภูมิลำเนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
Selangor	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	6 18.2%	25.575	.004*
Kuala Lumpur	3 9.1%	3 9.1%	6 18.2%	12 36.4%		
Negeri Sembilan	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	6 18.2%		
Penang	0 0.0%	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%		
UUM Kedan	0 0.0%	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%		
Tumpar Kelanton	3 9.1%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%		
รวม	6 18.2%	15 45.5%	12 36.4%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 111 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 25.575 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิลำเนามีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า ภูมิลำเนามีเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 112 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำนากับระดับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน

ภูมิลำนา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
Selangor	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	6 18.2%	17.875	.003*
Kuala Lumpur	0 0.0%	3 9.1%	9 27.3%	12 36.4%		
Negeri Sembilan	0 0.0%	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%		
Penang	0 0.0%	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%		
UUM Kedan	0 0.0%	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%		
Tumpar Kelanton	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%		
รวม	0 0.0%	18 54.5%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 112 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 17.875 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .003 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิลำนามีความสัมพันธ์กับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน กล่าวได้ว่า ภูมิลำนามีความเข้าใจในการเรียนรู้กระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 113 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคกับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย.o

ภูมิภาค	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
Selangor	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%	6 18.2%	26.400	.003*
Kuala Lumpur	0 0.0%	6 18.2%	6 18.2%	12 36.4%		
Negeri Sembilan	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	6 18.2%		
Penang	0 0.0%	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%		
UUM Kedan	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%		
Tumpar Kelanton	0 0.0%	3 9.1%	0 0.0%	3 9.1%		
รวม	3 9.1%	15 45.5%	15 45.5%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 113 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 26.400 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิภาคมีความสัมพันธ์กับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย กล่าวได้ว่า ภูมิภาคมีความเข้าใจในความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาไทยที่แตกต่างกัน

(5) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

ตารางที่ 114 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	32.780	.000*
ปริญญาโท	0 0.0%	6 18.2%	9 27.3%	15 45.5%		
ปริญญาตรี	6 18.2%	0 0.0%	3 9.1%	9 27.3%		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0 0.0%	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 114 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 32.780 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่า ระดับการศึกษา มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 115 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความเข้าใจในมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนเรียนวัฒนธรรมไทย

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	32.780	.000*
ปริญญาโท	0 0.0%	6 18.2%	9 27.3%	15 45.5%		
ปริญญาตรี	6 18.2%	0 0.0%	3 9.1%	9 27.3%		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0 0.0%	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	15 45.5%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 115 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 32.780 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่า น้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของคนไทย กล่าวได้ว่า ระดับการศึกษามีความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของคนไทยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 116 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการสร้างโอกาสในการทำงานในประเทศไทย

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	49.867	.000*
ปริญญาโท	0 0.0%	9 27.3%	3 9.1%	3 9.1%	15 45.5%		
ปริญญาตรี	6 18.2%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	9 27.3%		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0 0.0%	0 0.0%	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%		
รวม	6 18.2%	9 27.3%	9 27.3%	9 27.3%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 116 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 49.867 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานในประเทศไทย กล่าวได้ว่า ระดับการศึกษา มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานในประเทศไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 117 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศมาเลเซียที่เกี่ยวข้องกับไทย

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	50.600	.000*
ปริญญาโท	0 0.0%	9 27.3%	3 9.1%	3 9.1%	15 45.5%		
ปริญญาตรี	6 18.2%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	9 27.3%		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0 0.0%	0 0.0%	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%		
รวม	6 18.2%	9 27.3%	9 27.3%	9 27.3%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 117 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 50.600 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับไทย กล่าวได้ว่า ระดับการศึกษามีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 118 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	40.480	.000*
ปริญญาโท	0 0.0%	9 27.3%	3 9.1%	3 9.1%	15 45.5%		
ปริญญาตรี	6 18.2%	3 9.1%	0 0.0%	0 0.0%	9 27.3%		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0 0.0%	0 0.0%	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	9 27.3%	6 18.2%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 118 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 40.800 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า ระดับการศึกษามีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 119 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการเสริมสร้างประชาสังคม
และวัฒนธรรมอาเซียน

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	36.080	.000*
ปริญญาโท	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	9 27.3%	15 45.5%		
ปริญญาตรี	6 18.2%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	9 27.3%		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0 0.0%	0 0.0%	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%		
รวม	6 18.2%	3 9.1%	9 27.3%	15 45.5%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 119 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 36.080 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน กล่าวได้ว่า ระดับการศึกษามีความเข้าใจการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 120 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการสร้างเครือข่ายทางสังคม และวัฒนธรรมระหว่างมาเลเซียกับไทย

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	0 0.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	25.355	.000*
ปริญญาโท	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	9 27.3%	15 45.5%		
ปริญญาตรี	6 18.2%	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	9 27.3%		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0 0.0%	0 0.0%	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%		
รวม	6 18.2%	3 9.1%	9 27.3%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 120 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 25.355 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศกล่าวได้ว่า ระดับการศึกษามีเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 121 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	10.413	.015*
ปริญญาโท	0 0.0%	9 27.3%	6 18.2%	15 45.5%		
ปริญญาตรี	0 0.0%	3 9.1%	6 18.2%	9 27.3%		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0 0.0%	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%		
รวม	0 0.0%	18 54.5%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 121 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 10.413 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .015 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน กล่าวได้ว่า ระดับการศึกษามีความเข้าใจในการเรียนรู้ กระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 122

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความสามารถ

นำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย

ระดับการศึกษา	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
ปริญญาเอก	0 0.0%	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	8.360	.213
ปริญญาโท	3 9.1%	6 18.2%	6 18.2%	15 45.5%		
ปริญญาตรี	0 0.0%	6 18.2%	3 9.1%	9 27.3%		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	6 18.2%		
รวม	3 9.1%	15 45.5%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 122 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 8.360 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .213 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย กล่าวได้ว่า ระดับการศึกษามีความเข้าใจในความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทยที่ไม่แตกต่างกัน

(6) ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมของไทย

ตารางที่ 123 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการทำความเข้าใจ
วัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

ภาษาเป็นปัญหา ในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	6 18.2%	6 18.2%	12 36.4%	24 72.7%	5.775	.056
ไม่เป็นปัญหา	0 0.0%	6 18.2%	3 9.1%	9 27.3%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 123 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 5.775 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .056 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภาษาไม่มีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่า ภาษา ทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 124 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความเข้าใจในมุมมอง
ความคิดใหม่ๆของการเรียนเรียนรู้วัฒนธรรมคนไทย

ภาษาเป็นปัญหา ในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	6 18.2%	6 18.2%	12 36.4%	24 72.7%	5.775	.056
ไม่เป็นปัญหา	0 0.0%	6 18.2%	3 9.1%	9 27.3%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 124 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 5.775 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .056 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภาษาไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของคนไทย กล่าวได้ว่า ภาษา ทำให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของคนไทยที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 125 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการสร้างโอกาสในการทำงานในประเทศไทย

ภาษาเป็นปัญหา ในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	6 18.2%	6 18.2%	6 18.2%	6 18.2%	24 72.7%	2.750	.432
ไม่เป็นปัญหา	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	3 9.1%	9 27.3%		
รวม	6 18.2%	9 27.3%	9 27.3%	9 27.3%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 125 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 2.750 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .432 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภูมิลำเนาไม่มีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานในประเทศไทย กล่าวได้ว่า ภาษาทำให้มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานในประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 126

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศมาเลเซียที่เกี่ยวข้องกับไทย

ภาษาเป็นปัญหา ในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	6 18.2%	6 18.2%	6 18.2%	6 18.2%	24 72.7%	7.792	.051*
ไม่เป็นปัญหา	0 0.0%	6 18.2%	3 9.1%	0 0.0%	9 27.3%		
รวม	6 18.2%	12 36.4%	9 27.3%	6 18.2%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 126 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 7.792 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .051 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภาษามีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับไทย กล่าวได้ว่า ภาษาทำให้มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับไทยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 127

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

ภาษาเป็นปัญหา ในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	6 18.2%	0 0.0%	6 18.2%	12 36.4%	24 72.7%	10.817	.013*
ไม่เป็นปัญหา	0 0.0%	3 9.1%	3 9.1%	3 9.1%	9 27.3%		
รวม	6 18.2%	3 9.1%	9 27.3%	15 45.5%	33 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 127 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 10.817 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .013 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภาษามีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า ภาษาทำให้มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 128 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ภาษาเป็นปัญหาในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	6 18.2%	3 9.1%	6 18.2%	9 27.3%	24 72.7%	14.850	.002*
ไม่เป็นปัญหา	0 0.0%	0 0.0%	9 27.3%	0 0.0%	9 27.3%		
รวม	6 18.2%	3 9.1%	15 45.5%	9 27.3%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 128 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 14.850 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภาษามีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน กล่าวได้ว่า ภาษามีความเข้าใจการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 129

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างมาเลเซียกับไทย

ภาษาเป็นปัญหาในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	6 18.2%	6 18.2%	12 36.4%	24 72.7%	14.850	.001*
ไม่เป็นปัญหา	0 0.0%	9 27.3%	0 0.0%	9 27.3%		
รวม	6 18.2%	15 45.5%	12 36.4%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 129 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 14.850 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภาษามีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศกล่าวได้ว่า ภาษาทำให้มีเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 130

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน

ภาษาเป็นปัญหาในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	0 0.0%	9 27.3%	15 45.5%	24 72.7%	10.313	.001*
ไม่เป็นปัญหา	0 0.0%	9 27.3%	0 0.0%	9 27.3%		
รวม	0 0.0%	18 54.5%	15 45.5%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 130 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 10.313 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภาษามีความสัมพันธ์กับการกระชั้นความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน กล่าวได้ว่า ภาษาทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้กระชั้นความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 131 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย

ภาษาเป็นปัญหาในการสื่อสาร	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
เป็นปัญหา	0 0.0%	12 36.4%	12 36.4%	24 72.7%	8.800	.012*
ไม่เป็นปัญหา	3 9.1%	3 9.1%	3 9.1%	9 27.3%		
รวม	3 9.1%	15 45.5%	15 45.5%	33 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 131 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 8.800 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .012 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ภาษามีความสัมพันธ์กับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย กล่าวได้ว่า ภาษาทำให้มีความเข้าใจในความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมมาไทย ที่แตกต่างกัน

(7) ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมของคนมาเลเซีย

ตารางที่ 132 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	0 0.0%	9 30.0%	9 30.0%	18 60.0%	22.500	.000*
คนมาเลเซีย	6 20.0%	0 0.0%	3 10.0%	9 30.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	3 10.0%		
รวม	6 20.0%	12 40.0%	12 40.0%	30 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 132 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 22.500 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า รูปแบบการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่า รูปแบบการพักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 133

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับความเข้าใจใน
มุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรม

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	0 0.0%	9 30.0%	9 30.0%	18 60.0%	22.500	.000*
คนมาเลเซีย	6 20.0%	0 0.0%	3 10.0%	9 30.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	3 10.0%		
รวม	6 20.0%	12 40.0%	12 40.0%	30 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 133 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 22.582 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .031 ซึ่งมีค่า น้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า รูปแบบการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของคนมาเลเซีย กล่าวได้ว่า รูปแบบการพักอาศัยทำให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนวัฒนธรรมของคนมาเลเซียที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 134

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับการสร้างโอกาสในการทำงานในประเทศไทย

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	0 0.0%	6 20.0%	9 30.0%	3 10.0%	18 60.0%	29.167	0.000*
คนมาเลเซีย	6 20.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 10.0%	9 30.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 10.0%		
รวม	6 20.0%	9 30.0%	9 30.0%	6 20.0%	30 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 134 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 29.167 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า การพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย กล่าวได้ว่า การพักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซียที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 135

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศมาเลเซียที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	0 0.0%	6 20.0%	9 30.0%	3 10.0%	18 60.0%	25.000	.000*
คนมาเลเซีย	6 20.0%	3 10.0%	0 0.0%	0 0.0%	9 30.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 10.0%		
รวม	6 20.0%	12 40.0%	9 30.0%	3 10.0%	30 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 135 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 25.000 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า การพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย กล่าวได้ว่า การพักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซียที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 136

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	0 0.0%	0 0.0%	9 30.0%	9 30.0%	18 60.0%	48.750	.000*
คนมาเลเซีย	6 20.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 10.0%	9 30.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 10.0%		
รวม	6 20.0%	3 10.0%	9 30.0%	12 40.0%	30 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 136 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 48.750 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า การพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า การพักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 137

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับการเสริมสร้าง

ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	0 0.0%	3 10.0%	9 30.0%	6 20.0%	18 60.0%	22.000	0.001*
คนมาเลเซีย	6 20.0%	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	9 30.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย	0 0.0%	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	3 10.0%		
รวม	6 20.0%	3 10.0%	15 50.0%	6 20.0%	30 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 137 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 22.000โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า การพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน กล่าวได้ว่า การพักอาศัยมีความเข้าใจการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่แตกต่างกัน

ตารางที่138

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับการสร้างเครือข่าย

ทางสังคมและวัฒนธรรมมาเลเซียกับไทย

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	0 0.0%	9 30.0%	9 30.0%	18 60.0%	22.000	0.000*
คนมาเลเซีย	6 20.0%	3 10.0%	0 0.0%	9 30.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	3 10.0%		
รวม	6 20.0%	15 50.0%	9 30.0%	30 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 138 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 22.000 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า การพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า การพักอาศัยทำให้มีเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 139

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับการกระชับ

ความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	0 0.0%	12 40.0%	6 20.0%	18 60.0%	5.000	.082*
คนมาเลเซีย	0 0.0%	3 10.0%	6 20.0%	9 30.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	3 10.0%		
รวม	0 0.0%	18 60.0%	12 40.0%	30 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 139 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 5.00 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .082 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า การพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน กล่าวได้ว่า การพักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้การกระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 140

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพักอาศัยกับความ

ความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมเข้าใจวัฒนธรรมไทย

การพักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
อยู่คนเดียว	0 0.0%	9 30.0%	9 30.0%	18 60.0%	30.750	0.000*
คนมาเลเซีย	0 0.0%	6 20.0%	3 10.0%	9 30.0%		
คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย	3 10.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 10.0%		
รวม	3 10.0%	15 50.0%	12 40.0%	30 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 140 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 30.750 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า การพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย กล่าวได้ว่า การพักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย ที่แตกต่างกัน

(8) ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมไทย

ตารางที่ 141 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน

ที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	3 10.0%	21.750	.000*
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	0 0.0%	9 30.0%	3 10.0%	12 40.0%		
บ้านเช่า	6 20.0%	0 0.0%	9 30.0%	15 50.0%		
รวม	6 20.0%	12 40.0%	12 40.0%	30 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 141 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 21.750 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการทำความเข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน กล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อนบ้านที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 142

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับความเข้าใจในมุมมอง
ความคิดใหม่ๆของการเรียนรู้วัฒนธรรม

ที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	3 10.0%	21.750	0.000*
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	0 0.0%	9 30.0%	3 10.0%	12 40.0%		
บ้านเช่า	6 20.0%	0 0.0%	9 30.0%	15 50.0%		
รวม	6 20.0%	12 40.0%	12 40.0%	30 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 142 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 21.750 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่า น้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนรู้วัฒนธรรม กล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมในการเกิดมุมมองความคิดใหม่ๆของการเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 143

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศไทย

ที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อยที่สุด	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 10.0%	15.250	0.018*
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	0 0.0%	3 10.0%	6 20.0%	3 10.0%	12 40.0%		
บ้านเช่า	6 20.0%	3 10.0%	3 10.0%	3 10.0%	15 50.0%		
รวม	6 20.0%	9 30.0%	9 30.0%	6 20.0%	30 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 143 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 15.250 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .018 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานประเทศมาเลเซียที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 144

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศมาเลเซียที่เกี่ยวข้องกับไทย

ที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 10.0%	16.875	.010*
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	0 0.0%	3 10.0%	6 20.0%	3 10.0%	12 40.0%		
บ้านเช่า	6 20.0%	6 20.0%	3 10.0%	0 0.0%	15 50.0%		
รวม	6 20.0%	12 40.0%	9 30.0%	3 10.0%	30 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 144 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 16.875 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .010 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย กล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในการสร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซียที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 145

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับความเข้าใจ
วัฒนธรรมเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ

ที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	0 0.0%	3 10.0%	16.875	.010*
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	0 0.0%	3 10.0%	6 20.0%	3 10.0%	12 40.0%		
บ้านเช่า	6 20.0%	6 20.0%	3 10.0%	0 0.0%	15 50.0%		
รวม	6 20.0%	12 40.0%	9 30.0%	3 10.0%	30 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 145 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 16.875 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .010 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ กล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 146

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้				รวม	χ^2	sig.
	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	0 0.0%	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	3 10.0%	15.450	0.017*
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	0 0.0%	0 0.0%	9 30.0%	3 10.0%	12 40.0%		
บ้านเช่า	6 20.0%	3 10.0%	3 10.0%	3 10.0%	15 50.0%		
รวม	6 20.0%	3 10.0%	15 50.0%	6 20.0%	30 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 146 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 15.450 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .017 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน กล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีความเข้าใจการเสริมสร้างประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 147

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับการสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างมาเลเซียกับไทย

ที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	3 10.0%	10.800	0.029*
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	0 0.0%	6 20.0%	6 20.0%	12 40.0%		
บ้านเช่า	6 20.0%	6 20.0%	3 10.0%	15 50.0%		
รวม	6 20.0%	15 50.0%	9 30.0%	30 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 147 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 10.800โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .029 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศกล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 148

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับระดับความสัมพันธ์
ระดับประชาชนกับประชาชน

ที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	3 10.0%	5.625	0.050*
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	0 0.0%	9 30.0%	3 10.0%	12 40.0%		
บ้านเช่า	0 0.0%	6 20.0%	9 30.0%	15 50.0%		
รวม	0 0.0%	18 60.0%	12 40.0%	30 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 148 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 5.625 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .050 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการกระชั้นความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน กล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้กระชั้นความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 149

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างที่พักอาศัยกับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย

ที่พักอาศัย	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
หอพักมหาวิทยาลัย	0 0.0%	3 10.0%	0 0.0%	3 10.0%	9.300	0.054*
หอพักนอกมหาวิทยาลัย	3 10.0%	3 10.0%	6 20.0%	12 40.0%		
บ้านเช่า	0 0.0%	9 30.0%	6 20.0%	15 50.0%		
รวม	3 10.0%	15 50.0%	12 40.0%	30 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 149 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 9.300 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .54 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า ที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทย กล่าวได้ว่า ที่พักอาศัยทำให้มีความเข้าใจในความสามารถนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้สังคมได้เข้าใจวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างกัน

(9) ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

ตารางที่ 150 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกายหัดเดียวกัน/ หอเดียวกันกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

การทำกิจกรรม	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
ทำ	0 0.0%	6 25.0%	6 25.0%	12 50.0%	1.600	.206
ไม่ทำ	0 0.0%	3 12.5%	9 37.5%	12 50.0%		
รวม	0 0.0%	9 37.5%	15 62.5%	24 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 150 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 1.600 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .206 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงกิจกรรมที่ทำในระหว่างเรียนในการพักอาศัยห้องเดียวกัน / หอเดียวกันไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม กล่าวได้ว่า กิจกรรมที่ทำในระหว่างเรียนในการพักอาศัยห้องเดียวกัน / หอเดียวกันทำให้มีความเข้าใจในระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 151 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเล่นกีฬาว่างกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

การทำกิจกรรม	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	น้อย	มาก	มากที่สุด			
ทำ	0 0.0%	18 75.0%	3 12.5%	21 87.5%	0.490	.484
ไม่ทำ	0 0.0%	3 12.5%	0 0.0%	3 12.5%		
รวม	0 0.0%	21 87.5%	3 12.5%	24 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 151 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 0.490 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .484 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงกิจกรรมที่ทำในระหว่างเรียนในการเล่นกีฬาอย่างกว้างไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม กล่าวได้ว่า กิจกรรมที่ทำในระหว่างเรียนในการเล่นกีฬาอย่างกว้างทำให้มีความเข้าใจในระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 152 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการไปเที่ยวด้วยกันในวันหยุด/ตอนเย็น/ตอนว่างจากกการเรียนกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

การทำกิจกรรม	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ทำ	0 0.0%	6 22.2%	18 66.7%	24 88.9%	6.750	.009*
ไม่ทำ	0 0.0%	3 11.1%	0 0.0%	3 11.1%		
รวม	0 0.0%	9 33.3%	18 66.7%	27 100.0%		

* P<0.05

จากตาราง 152 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 6.750 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า กิจกรรมการไปเที่ยวด้วยกันในวันหยุด/ตอนเย็น/ตอนว่างจากกการเรียนมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม กล่าวได้ว่า กิจกรรมการไปเที่ยวด้วยกันในวันหยุด/ตอนเย็น/ตอนว่างจากกการเรียนทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 153

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันการศึกษากับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

การทำกิจกรรม	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ทำ	3 11.1%	6 22.2%	12 44.4%	21 77.8%	1.543	0.462
ไม่ทำ	0 0.0%	3 11.1%	3 11.1%	6 22.2%		
รวม	3 11.1%	9 33.3%	15 55.6%	27 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 153 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 1.543 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .462 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงการทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม กล่าวได้ว่า การทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันการศึกษาทำให้มีความเข้าใจในระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 154

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกิจกรรมที่ไม่เป็นทางการกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

การทำกิจกรรม	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ทำ	3 11.1%	12 44.4%	9 33.3%	24 88.9%	11.813	.003*
ไม่ทำ	3 11.1%	0 0.0%	0 0.0%	3 11.1%		
รวม	6 22.2%	12 44.4%	9 33.3%	27 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 154 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 11.813 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงว่า การทำกิจกรรมที่ไม่เป็นทางการมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม กล่าวได้ว่า การทำกิจกรรมที่ไม่เป็นทางการทำให้มีความเข้าใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 155 ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมกลุ่มที่เป็นทางการกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

การทำกิจกรรม	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ทำ	3 12.5%	3 12.5%	9 37.5%	15 62.5%	1.609	0.449
ไม่ทำ	3 12.5%	3 12.5%	3 12.5%	9 37.5%		
รวม	6 25.0%	6 25.0%	12 50.0%	24 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 155 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 1.609 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .449 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงกิจกรรมกลุ่มที่เป็นทางการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม กล่าวได้ว่า กิจกรรมกลุ่มที่เป็นทางการทำให้มีความเข้าใจในระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 156

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมงานแสดงวัฒนธรรม

ประจำปีของมหาวิทยาลัยกับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

การทำกิจกรรม	ระดับความเข้าใจในการเรียนรู้			รวม	χ^2	sig.
	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ทำ	3 12.5%	3 12.5%	9 37.5%	15 62.5%	1.609	0.449
ไม่ทำ	3 12.5%	3 12.5%	3 12.5%	9 37.5%		
รวม	6 25.0%	6 25.0%	12 50.0%	24 100.0%		

* $P < 0.05$

จากตาราง 156 พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่า 1.609 โดยมีนัยสำคัญที่คำนวณได้เท่ากับ .449 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่า $\alpha = 0.05$ แสดงกิจกรรมงานแสดงวัฒนธรรมประจำปีของมหาวิทยาลัยไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม กล่าวได้ว่า กิจกรรมงานแสดงวัฒนธรรมประจำปีของมหาวิทยาลัยทำให้มีความเข้าใจในระดับความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรมที่ไม่แตกต่างกัน

ภาคผนวก 2

สังเคราะห์ผลประโยชน์โครงการ AIMS ของ สกอ.

วิเคราะห์ข้อมูล Students' Report

Of the Participation in ASEAN International Mobility for Students Programme (AIMS) for the Year 2013

Part 1 : Students' Information

ตารางที่ 1.1 Home university

Home university	Frequency	Percent
Kasetsart University	5	50.0
Mae Fah Luang University	5	50.0
Total	10	100.0

จากตารางที่ 1.1 Home university จากนักศึกษาทั้งหมด 10 คน พบว่า เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของนักศึกษาทั้งหมด และเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของนักศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ 1.2 Country

Country	Frequency	Percent
Thailand	10	100.0
Total	10	100.0

จากตารางที่ 1.2 Country พบว่า เป็นนักศึกษาไทย มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ 1.3 Faculty/School

Faculty/School	Frequency	Percent
Agriculture	3	30.0

Agro-Industry	5	50.0
Economics	1	10.0
Fisheries	1	10.0
Total	10	100.0

จากตารางที่ 1.3 Faculty/School จากนักศึกษาทั้งหมด 10 คน พบว่า เป็นนักศึกษาที่เรียนคณะ Agro-Industry มากที่สุด มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงมา นักศึกษาที่เรียนคณะ Agriculture มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ของนักศึกษาทั้งหมด นักศึกษาที่เรียนคณะ Economics มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของนักศึกษาทั้งหมด และนักศึกษาที่เรียนคณะ Fisheries มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของนักศึกษาทั้งหมด (ตามลำดับ)

ตารางที่ 1.4 Field of study

Field of study	Frequency	Percent
Agriculture Economics	1	10.0
Animal Science	1	10.0
Fisheries Product	1	10.0
Food and Nutrition	1	10.0
Food Technology	5	50.0
Tropical Agriculture	1	10.0
Total	10	100.0

จากตารางที่ 1.4 Field of study จากนักศึกษาทั้งหมด 10 คน พบว่า เป็นนักศึกษาที่เรียนสาขา Food Technology มากที่สุด มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงมา นักศึกษาที่เรียนสาขา Agriculture Economics มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของนักศึกษาทั้งหมด นักศึกษาที่เรียนสาขา Animal Science มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของนักศึกษาทั้งหมด นักศึกษาที่เรียนสาขา Fisheries Product มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของนักศึกษาทั้งหมด นักศึกษาที่เรียนสาขา Food and Nutrition มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของนักศึกษาทั้งหมด ที่เรียนสาขา Tropical Agriculture มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของนักศึกษาทั้งหมด (ตามลำดับ)

ตารางที่ 1.5 Level of study

Level of study	Frequency	Percent
Bachelor's degree (3 year)	3	30.0
Bachelor's degree (4 year)	7	70.0
Total	10	100.0

จากตารางที่ 1.5 Level of study จากนักศึกษาทั้งหมด 10 คน พบว่า เป็นนักศึกษาที่ใช้
อยู่ในระดับ Bachelor's degree (4 year) มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ของนักศึกษาทั้งหมด
และเป็นนักศึกษาที่ใช้อยู่ในระดับ Bachelor's degree (3 year) มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30
ของนักศึกษาทั้งหมด

Part 2 : Students' Participation in AIMS

ตารางที่ 2.1 Host university

Host university	Frequency	Percent
University Putra Malaysia	7	70.0
University Sains Malaysia	2	20.0
University technology Mara	1	10.0
Total	10	100.0

จากตารางที่ 2.1 Home university จากนักศึกษาทั้งหมด 10 คน พบว่า เป็นนักศึกษา
University Putra Malaysia มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงมา
เป็นนักศึกษา University Sains Malaysia มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ของนักศึกษาทั้งหมด
เป็นนักศึกษา University technology Mara มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของนักศึกษา
ทั้งหมด

ตารางที่ 2.2 Country

Country	Frequency	Percent
Malaysia	10	100.0
Total	10	100.0

จากตารางที่ 2.2 Country พบว่า เลือกเป็นประเทศมาเลเซีย มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ 2.3 Faculty/School

Faculty/School	Frequency	Percent
Agriculture	4	40.0
Applied science	1	10.0
Food science and Technology	3	30.0
Industrial Technology	2	20.0
Total	10	100.0

จากตารางที่ 2.3 Faculty/School จากนักศึกษาทั้งหมด 10 คน พบว่า เป็นนักศึกษาที่เรียนคณะ Agriculture มากที่สุด มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงมา นักศึกษาที่เรียนคณะ Food science and Technology มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ของนักศึกษาทั้งหมด นักศึกษาที่เรียนคณะ Industrial Technology มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ของนักศึกษาทั้งหมด และนักศึกษาที่เรียนคณะ Applied science มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของนักศึกษาทั้งหมด (ตามลำดับ)

ตารางที่ 2.4 Subjects

Subjects	Frequency	Percent
Oversea Training	7	70.0
Project	1	10.0
Research, Oversea training	2	20.0
Total	10	100.0

จากตารางที่ 4.1 Subjects จากนักศึกษาทั้งหมด 10 คน พบว่า เป็นนักศึกษาเลือกวิชา Oversea Training มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงมา เป็น

นักศึกษาเลือกวิชา Research, Oversea training มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ของนักศึกษาทั้งหมด เป็นนักศึกษาเลือกวิชา Project มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของนักศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ 2.5 Credits

Credits	Frequency	Percent
9	6	60.0
11	1	10.0
12	3	30.0
Total	10	100.0

จากตารางที่ 2.5 Subjects จากนักศึกษาทั้งหมด 10 คน พบว่า เป็นนักศึกษาลงทะเบียน 9 หน่วยกิต มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงมา เป็นนักศึกษาลงทะเบียน 12 หน่วยกิต มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ของนักศึกษาทั้งหมด เป็นนักศึกษาลงทะเบียน 11 หน่วยกิต มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของนักศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ 2.6 Number of credits transferred to home university

Number of credits transferred to home university	Frequency	Percent
9	6	60.0
11	1	10.0
12	3	30.0
Total	10	100.0

จากตารางที่ 5 Number of credits transferred to home university จากนักศึกษาทั้งหมด 10 คน พบว่า เป็นนักศึกษาเทียบโอนหน่วยกิต 9 หน่วยกิต มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงมา เป็นนักศึกษาเทียบโอนหน่วยกิต 12 หน่วยกิต มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ของนักศึกษาทั้งหมด เป็นนักศึกษาเทียบโอนหน่วยกิต 11 หน่วยกิต มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของนักศึกษาทั้งหมด

ผลวิเคราะห์ข้อมูลด้านความพึงพอใจในแต่ละส่วนต่าง ๆ
ระดับคะแนนเฉลี่ยระดับข้อมูลและเกณฑ์วัดระดับความพึงพอใจ จากคะแนน

จากระดับความพึงพอใจทั้ง 5 ระดับได้แก่ 5= Excellent 4= Good 3= Fair 2= Acceptable 1= Unsatisfactory โดยกำหนดระดับคะแนนเฉลี่ยระดับข้อมูลและเกณฑ์วัดระดับความพึงพอใจตาม Likert Scale จากคะแนน ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ Excellent
คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ Good
คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ Fair
คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ Acceptable
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ Unsatisfactory

Part 3 Arrangement at home University (การจัดเตรียมของมหาวิทยาลัยในประเทศ)

ตารางที่ 3.1 Arrangement at home University (การจัดเตรียมของมหาวิทยาลัยในประเทศ)

Arrangement at home University							
หัวข้อความพึงพอใจ (Item)	จำนวน (N)	คะแนน ต่ำสุด (Minimum)	คะแนน สูงสุด (Maximum)	ผลรวม (Sum)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	Std. Deviation	ระดับความ พึงพอใจ (Level of satisfaction)
Communication	10	4	5	42	4.20	.422	Good
coordination	10	3	5	41	4.10	.568	Good
Orientation	10	3	5	42	4.20	.632	Good
Credit transfer arrangement	10	2	5	37	3.70	.949	Good
visa issuance	10	2	5	36	3.60	.966	Good
Follow-up system	10	3	5	38	3.80	.632	Good
Others, please specify	5	2	4	16	3.20	1.095	Fair

จากตารางที่ 3.1 พบว่า ความพึงพอใจด้าน Arrangement at home University ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับ Good ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

อันดับที่ 1 ความพอใจในด้าน Communication (การสื่อสาร) ($\bar{x} = 4.20$) และด้าน Orientation (การปฐมนิเทศ) ($\bar{x} = 4.20$) อยู่ในระดับ Good (ดี)

อันดับที่ 2 ความพึงพอใจในด้าน coordination (การประสานงาน) ($\bar{x} = 4.10$) อยู่ในระดับ Good (ดี)

อันดับที่ 3 ความพึงพอใจในด้าน Follow-up system (ระบบการติดตามผล) ($\bar{x} = 3.80$) อยู่ในระดับ Good (ดี)

อันดับที่ 4 ความพึงพอใจในด้าน Credit transfer arrangement (การจัดเทียบโอนย้าย) ($\bar{x} = 3.70$) อยู่ในระดับ Good (ดี)

อันดับที่ 5 ความพึงพอใจในด้าน visa issuance (การออกวีซ่า) ($\bar{x} = 3.60$) อยู่ในระดับ Good (ดี)

อันดับที่ 6 ความพึงพอใจในด้าน Others, please specify (ด้านอื่นๆ) ($\bar{x} = 3.20$) อยู่ในระดับ Fair (พอใช้)

Part 4 Experiences gained from participation in AIMS at host university

ตารางที่ 4.1 Item Academic aspect

Arrangement at home University							
หัวข้อความพึงพอใจ (Item)	จำนวน (N)	คะแนน ต่ำสุด (Minimum)	คะแนน สูงสุด (Maximum)	ผลรวม (Sum)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	Std. Deviation	ระดับความ พึงพอใจ (Level of satisfaction)
Learning equipment	10	2	5	42	4.20	.919	Good
Library	10	2	5	43	4.30	1.059	Good
Quality of instructors	10	3	5	43	4.30	.823	Good
Quality of programs	10	3	5	43	4.30	.823	Good
Class environment	10	1	5	39	3.90	1.287	Good
Method of delivery	10	1	5	38	3.80	1.229	Good
Others, please specify	1	3	3	3	3.00		Fair

จากตาราง 4.1 พบว่า ความพึงพอใจด้าน Item Academic aspect ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับ Good ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

อันดับที่ 1 ความพอใจในด้าน library (ห้องสมุด) ($\bar{x} = 4.30$) ด้าน Quality of instructors (คุณภาพของอาจารย์ผู้สอน) ($\bar{x} = 4.30$) และด้าน Quality of programs (คุณภาพของโปรแกรม) ($\bar{x} = 4.30$) อยู่ในระดับ Good (ดี)

อันดับที่ 2 ความพึงพอใจในด้าน Learning equipment (ด้านอุปกรณ์การเรียน) ($\bar{x} = 4.20$) อยู่ในระดับ Good (ดี)

อันดับที่ 3 ความพึงพอใจในด้าน Class environment ($\bar{x} = 3.90$) อยู่ในระดับ Good (ดี)

อันดับที่ 4 ความพึงพอใจในด้าน Method of delivery ($\bar{x} = 3.80$) อยู่ในระดับ Good (ดี)

อันดับที่ 5 ความพึงพอใจในด้าน Others, please specify (ด้านอื่นๆ) ($\bar{x} = 3.00$) อยู่ในระดับ Fair (พอใช้)

ตารางที่ 4.2 Item Services

Item Services							
หัวข้อความพึงพอใจ (Item)	จำนวน (N)	คะแนน ต่ำสุด (Minimum)	คะแนน สูงสุด (Maximum)	ผลรวม (Sum)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	Std. Deviation	ระดับความ พึงพอใจ (Level of satisfaction)
Accommodation	10	1	4	31	3.10	1.287	Fair
Health care	10	1	5	35	3.50	1.269	Good
Visa extension	10	1	5	25	2.50	1.179	Fair
Cultural activities	10	1	5	33	3.30	1.160	Fair
pick-up arrangement	10	1	4	28	2.80	1.135	Fair
Guidance	10	1	4	27	2.70	1.252	Fair
Others, please specify	1	2	2	2	2.00		Acceptable

จากตาราง 4.2 พบว่า ความพึงพอใจด้าน Item Services ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับ Fair ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

อันดับที่ 1 ความพอใจในด้าน Health care (การดูแลสุขภาพ) ($\bar{x} = 3.50$) อยู่ในระดับ Good (ดี)

อันดับที่ 2 ความพึงพอใจในด้าน Cultural activities (กิจกรรมทางวัฒนธรรม) ($\bar{x} = 3.30$) อยู่ในระดับ Fair (พอใช้)

อันดับที่ 3 ความพึงพอใจในด้าน Accommodation (ที่พักอาศัย) ($\bar{x} = 3.10$) อยู่ในระดับ Fair (พอใช้)

อันดับที่ 4 ความพึงพอใจในด้าน pick-up arrangement (การจัดรถรับส่ง) ($\bar{x} = 2.80$) อยู่ในระดับ Fair (พอใช้)

อันดับที่ 5 ความพึงพอใจในด้าน Guidance (คำแนะนำ) ($\bar{x} = 2.70$) อยู่ในระดับ Fair (พอใช้)

อันดับที่ 6 ความพึงพอใจในด้าน Visa extension (การต่อวีซ่า) ($\bar{x} = 2.50$) อยู่ในระดับ Fair (พอใช้)

อันดับที่ 7 ความพึงพอใจในด้าน Others, please specify (อื่นๆ) ($\bar{x} = 2.00$) อยู่ในระดับ Acceptable (ค่อนข้างน้อย)

ตารางที่ 4.3 Item Communication and Expectation fulfillment

Item Communication and Expectation fulfillment							
หัวข้อความพึงพอใจ (Item)	จำนวน (N)	คะแนน ต่ำสุด (Minimum)	คะแนน สูงสุด (Maximum)	ผลรวม (Sum)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	Std. Deviation	ระดับความ พึงพอใจ (Level of satisfaction)
Communication	10	1	4	32	3.20	1.033	Fair
Expectation fulfillment	10	1	5	34	3.40	1.174	Fair

จากตาราง พบว่า ความพึงพอใจในด้าน Communication (การสื่อสาร) ($\bar{x} = 3.20$) อยู่ในระดับ Fair (พอใช้) และ ความพึงพอใจในด้าน Expectation fulfillment (ความคาดหวังในทางปฏิบัติ) ($\bar{x} = 3.40$) อยู่ในระดับ Fair (พอใช้)

Part 5: Item Benefits gained from participation in AIMS

ตารางที่ 5.1 Item Benefits gained from participation in AIMS

Item Benefits gained from participation in AIMS							
หัวข้อความพึงพอใจ (Item)	จำนวน (N)	คะแนน ต่ำสุด (Minimum)	คะแนน สูงสุด (Maximum)	ผลรวม (Sum)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	Std. Deviation	ระดับความ พึงพอใจ (Level of satisfaction)
Knowledge improvement	10	2	5	43	4.30	.949	Good
Language/English proficiency	10	3	5	41	4.10	.876	Good
Profile enhancement	10	3	5	43	4.30	.675	Good
Personal behavior	10	3	5	42	4.20	.789	Good
Career path preparation	10	3	5	42	4.20	.632	Good
Social skill improvement	10	3	5	46	4.60	.699	Excellent

จากตาราง พบว่า ความพึงพอใจด้าน Item Benefits gained from participation in AIMS ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับ Good ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

อันดับที่ 1 ความพอใจในด้าน Social skill improvement (การปรับปรุงทักษะทางสังคม) ($\bar{x} = 4.60$) อยู่ในระดับ Excellent (ดีมาก)

อันดับที่ 2 ความพอใจในด้าน Profile enhancement (การเพิ่มประสิทธิภาพของตนเอง) ($\bar{x} = 4.30$) อยู่ในระดับ Good (ดี) และความพอใจในด้าน Knowledge improvement (การปรับปรุงความรู้) ($\bar{x} = 4.30$) อยู่ในระดับ Good (ดี)

อันดับที่ 3 ความพอใจในด้าน Personal behavior (พฤติกรรมส่วนบุคคล) ($\bar{x} = 4.20$) อยู่ในระดับ Good (ดี) และความพอใจในด้าน Career path preparation (การเตรียมเส้นทางอาชีพ) ($\bar{x} = 4.20$) อยู่ในระดับ Good (ดี)

อันดับที่ 4 ความพอใจในด้าน Language/English proficiency (ภาษา/ความรู้ภาษาอังกฤษ) ($\bar{x} = 4.10$) อยู่ในระดับ Good (ดี)

วิเคราะห์ข้อมูลรายงาน
การเข้าร่วมโครงการ ASEAN International Mobility for Student
ประจำปีงบประมาณ 2555

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ในข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1.1 เพศของผู้ร่วมโครงการ

เพศของผู้ร่วมโครงการ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	4	30.8
หญิง	9	69.2
Total	13	100.0

จากตารางที่ 1.1 เพศของผู้ร่วมโครงการ จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า เป็นเพศหญิง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2 ของนักศึกษาทั้งหมด และเป็นเพศชาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ของนักศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ 1.2 สถาบันต้นสังกัด

สถาบันต้นสังกัด	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยมหิดล	6	46.2
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	2	15.4
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต	5	38.5
Total	13	100.0

จากตารางที่ 1.2 สถาบันต้นสังกัด จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 ของนักศึกษาทั้งหมด เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ของนักศึกษาทั้งหมด และเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ของนักศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ 1.3 ระดับการศึกษาของสถาบันต้นสังกัดต่างๆ

ระดับการศึกษาของสถาบันต้นสังกัดต่างๆ	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	13	100
Total	13	100.0

จากตารางที่ 1.5 ระดับการศึกษาของสถาบันต้นสังกัดต่างๆ จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า นักศึกษาทั้งหมดเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 1.6 ระดับชั้นปีของสถาบันศึกษาต้นสังกัด

ระดับชั้นปีของสถาบันศึกษาต้นสังกัด	จำนวน	ร้อยละ
2	3	23.1
3	6	46.2
4	4	30.8
Total	13	100.0

จากตารางที่ 1.6 ระดับชั้นปีของสถาบันศึกษาต้นสังกัด จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 ของนักศึกษาทั้งหมด เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ของนักศึกษาทั้งหมด และเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ของนักศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ 1.7 สาขาวิชาเรียนของสถาบันศึกษาต้นสังกัด

สาขาวิชาเรียนของสถาบันศึกษาต้นสังกัด	จำนวน	ร้อยละ
การเงิน	1	7.7
การเงิน	2	15.4
การจัดการการท่องเที่ยว	5	38.5
การตลาด	2	15.4
เทคโนโลยีการอาหาร	2	15.4
บริหารธุรกิจกิจระหว่างประเทศ	1	7.7
Total	13	100.0

จากตารางที่ 1.7 สาขาวิชาเรียนของสถาบันศึกษาต้นสังกัด จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า เรียนสาขาการจัดการท่องเที่ยว จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ของนักศึกษาทั้งหมด

รองลงมาเรียนสาขาการเงิน การตลาด และเทคโนโลยีการอาหาร สาขาละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 1.8 คณะเรียนจากสถาบันศึกษาด้านสังกัด

คณะเรียนจากสถาบันศึกษาด้านสังกัด	จำนวน	ร้อยละ
การบริการและการท่องเที่ยว	5	38.5
วิทยาลัยนานาชาติ	6	46.2
อุตสาหกรรมและการเกษตร	2	15.4
Total	13	100.0

จากตารางที่ 1.8 คณะเรียนจากสถาบันศึกษาด้านสังกัด จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า เรียนวิทยาลัยนานาชาติ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงมา เรียนคณะการบริการและการท่องเที่ยว จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ของนักศึกษาทั้งหมด และ เรียนคณะอุตสาหกรรมและการเกษตร จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลการเข้าร่วมโครงการ

ตารางที่ 2.1 สถาบันเจ้าภาพที่ไปเข้าร่วมโครงการ

สถาบันเจ้าภาพที่ไปเข้าร่วมโครงการ	จำนวน	ร้อยละ
University Kebangsoan Malaysia	1	7.7
University of Indonesia	1	7.7
University of Putra Mara	2	15.4
University sains Malaysia	5	38.5
University Technology Mara	4	30.8
Total	13	100.0

จากตารางที่ 2.1 สถาบันเจ้าภาพที่ไปเข้าร่วมโครงการ จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า มาจาก University sains Malaysia จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงมา มาจาก University Technology Mara จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ของนักศึกษาทั้งหมด และ มาจาก University of Putra Mara จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 2.2 ภาควิชาที่เข้าร่วมไปเรียน

ภาควิชาที่เข้าร่วมไปเรียน	จำนวน	ร้อยละ
BBA	3	23.1
Business management	1	7.7
Economic	2	15.4
Economic and management	2	15.4
Hospitality and Tourism Management	2	15.4
Hotel and Tourism Management	1	7.7
Technology Industrial	1	7.7
Industrial agriculture	1	7.7
Total	13	100.0

จากตารางที่ 2.2 ภาควิชาที่เข้าร่วมไปเรียน จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า ร่วมเรียนในภาควิชา BBA จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงมา ร่วมเรียนในภาควิชา Economic, Economic and management และ Hospitality and Tourism Management ภาควิชาละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ของนักศึกษาทั้งหมด และร่วมเรียนในภาควิชา Business management, Hotel and Tourism Management, Technology Industrial และ Industrial agriculture ภาควิชาละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 2.3 จำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนเรียน ณ มหาวิทยาลัยเจ้าภาพ

จำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนเรียน ณ มหาวิทยาลัยเจ้าภาพ	จำนวน	ร้อยละ
6	1	7.7
9	4	30.8
10	1	7.7
12	2	15.4
14	1	7.7
15	2	15.4
16	2	15.4
Total	13	100.0

จากตารางที่ 2.3 จำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนเรียน ณ มหาวิทยาลัยเจ้าภาพ จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า ลงทะเบียนเรียน 9 หน่วยกิต จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงมา ลงทะเบียนเรียน 12, 15 และ 16 หน่วยกิต จำนวนละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ของนักศึกษาทั้งหมด และลงทะเบียนเรียน 6, 10 และ 14 หน่วยกิต จำนวนละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 2.4 จำนวนวิชาที่เทียบโอน

จำนวนวิชาที่เทียบโอน	จำนวน	ร้อยละ
1	2	15.4
2	1	7.7
3	3	23.1
4	5	38.5
5	2	15.4
Total	13	100.0

จากตารางที่ 2.4 จำนวนวิชาที่เทียบโอน จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า เทียบโอนได้ 4 วิชา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงมา เทียบโอนได้ 3 วิชา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ของนักศึกษาทั้งหมด และเทียบโอนได้ 1 และ 5 วิชา วิชาละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 2.5 วิชาที่เทียบโอนแต่ละกลุ่ม

วิชาที่เทียบโอนแต่ละกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
Exchange Program	11	84.6
Oversea training	2	15.4
Total	13	100.0

จากตารางที่ 2.5 วิชาที่เทียบโอนแต่ละกลุ่ม จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า เทียบโอนในกลุ่ม Exchange Program จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 84.6 ของนักศึกษาทั้งหมด และเทียบโอนในกลุ่ม Oversea training จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 2.6 จำนวนหน่วยกิตที่เทียบของแต่ละกลุ่ม

จำนวนหน่วยกิตที่เทียบของแต่ละกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
	1	7.7
12	3	23.1
15	3	23.1
7	1	7.7
9	5	38.5
Total	13	100.0

จากตารางที่ 2.6 จำนวนหน่วยกิตที่เทียบของแต่ละกลุ่ม จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า เทียบโอนได้ 9 หน่วยกิตที่เทียบของแต่ละกลุ่ม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ของนักศึกษาทั้งหมดรองลงมา เทียบโอนได้ 12 และ 15 หน่วยกิตที่เทียบของแต่ละกลุ่ม จำนวนละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ของนักศึกษาทั้งหมด และ เทียบโอนได้ 7 หน่วยกิตที่เทียบของแต่ละกลุ่ม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 2.7 ระบบการเทียบโอนหน่วยกิตหรือเกรด

ระบบการเทียบโอนหน่วยกิตหรือเกรด	จำนวน	ร้อยละ
ระบบการเทียบโอนหน่วยกิตของมหาวิทยาลัยต้นสังกัด	13	100
Total	13	100.0

จากตารางที่ 2.7 จำนวนหน่วยกิตที่เทียบของแต่ละกลุ่ม พบว่า นักศึกษาทั้งหมด 13 คน ใช้ระบบการเทียบโอนหน่วยกิตของมหาวิทยาลัยต้นสังกัด

ตารางที่ 2.8 จำนวนหน่วยกิตที่เทียบโอนกลับมายังมหาวิทยาลัยต้นสังกัดรวม

จำนวนหน่วยกิตที่เทียบโอนกลับมายังมหาวิทยาลัยต้นสังกัดรวม	จำนวน	ร้อยละ
6	1	7.7
7	1	7.7
9	4	30.8
16	5	38.5
20	2	15.4
Total	13	100.0

จากตารางที่ 2.8 จำนวนหน่วยกิตที่เทียบโอนกลับมายังมหาวิทยาลัยต้นสังกัดรวมจากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า เทียบโอนได้ 16 หน่วยกิตที่เทียบโอนกลับมายังมหาวิทยาลัยต้นสังกัดรวม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ของนักศึกษาทั้งหมดรองลงมา เทียบโอนได้ 9 หน่วยกิตที่เทียบโอนกลับมายังมหาวิทยาลัยต้นสังกัดรวม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ของนักศึกษาทั้งหมด และ เทียบโอนได้ 20 หน่วยกิตที่เทียบโอนกลับมายังมหาวิทยาลัยต้นสังกัดรวม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 2.9 ค่าใช้จ่ายจากสำนักงานกรรมการอุดมศึกษา

ค่าใช้จ่ายจากสำนักงานกรรมการอุดมศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
113,344 บาท	3	23.1
127,500 บาท	1	7.7
129,400 บาท	4	30.8
135,600 บาท	1	7.7
138,000 บาท	4	30.8
Total	13	100.0

จากตารางที่ 2.9 ค่าใช้จ่ายจากสำนักงานกรรมการอุดมศึกษา จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า ได้รับค่าใช้จ่ายจากคณะกรรมการอุดมศึกษา 138,000 บาท และ 129,400 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ของนักศึกษาทั้งหมดรองลงมา ได้รับค่าใช้จ่ายจากคณะกรรมการอุดมศึกษา 113,344 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ของนักศึกษาทั้งหมด และ ได้รับค่าใช้จ่ายจากคณะกรรมการอุดมศึกษา 127,500 บาท และ 135,600 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 2.10 ค่าใช้จ่ายเหมาจ่าย

ค่าใช้จ่ายเหมาจ่าย	จำนวน	ร้อยละ
101,164 บาท	2	15.4
102,290 บาท	1	7.7
110,700 บาท	1	7.7
115,400 บาท	4	30.8
118,800 บาท	5	38.5
Total	13	100.0

จากตารางที่ 2.10 ค่าใช้จ่ายเหมาจ่าย จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า มีค่าใช้จ่ายเหมาจ่าย 118,800 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ของนักศึกษาทั้งหมดรองลงมา มีค่าใช้จ่ายเหมาจ่าย 115,400 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ของนักศึกษาทั้งหมด และมีค่าใช้จ่ายเหมาจ่าย 101,164 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ของนักศึกษาทั้งหมดตามลำดับ

ตารางที่ 2.11 มูลค่าเดินทาง

มูลค่าเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
10,800 บาท	2	15.4
12,180 บาท	2	15.4
14,000 บาท	2	15.4
14,400 บาท	1	7.7
16,800 บาท	5	38.5
28,800 บาท	1	7.7
Total	13	100.0

จากตารางที่ 2.11 มูลค่าเดินทาง จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 16,800 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ของนักศึกษาทั้งหมดรองลงมา มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 10,800 บาท, 12,180 บาท และ 14,000 บาท จำนวนละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ของนักศึกษาทั้งหมด และมีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง 14,400 บาท และ 28,800 บาท จำนวนละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของนักศึกษาทั้งหมดตามลำดับ

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูล การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยต่างประเทศ

ตารางที่ 3.1 การสนับสนุนการยกเว้นค่าลงทะเบียน

ได้รับการสนับสนุนการยกเว้นค่าลงทะเบียน	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	8	61.5
ไม่ได้รับ	5	38.5
Total	13	100.0

จากตารางที่ 3.1 การสนับสนุนการยกเว้นค่าลงทะเบียน จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า ได้รับการสนับสนุนการยกเว้นค่าลงทะเบียน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 ของ

นักศึกษาทั้งหมด และ ไม่ได้รับการสนับสนุนการยกเว้นค่าลงทะเบียน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.2 การสนับสนุนการจัดปฐมนิเทศ

ได้รับการสนับสนุนเรื่องการจัดปฐมนิเทศ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	6	46.2
ไม่ได้รับ	7	53.8
Total	13	100.0

จากตารางที่ 3.2 การสนับสนุนการจัดปฐมนิเทศ จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า ไม่ได้รับการสนับสนุนการจัดปฐมนิเทศ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 ของนักศึกษาทั้งหมด และได้รับการสนับสนุนการจัดปฐมนิเทศ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 ของนักศึกษาทั้งหมด และ ตามลำดับ

ตารางที่ 3.3 การสนับสนุนการการจัดหาที่พักอย่างเหมาะสม

ได้รับการสนับสนุนเรื่องการจัดหาที่พักอย่างเหมาะสม	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	9	69.2
ไม่ได้รับ	4	30.8
Total	13	100.0

จากตารางที่ 3.3 การสนับสนุนการการจัดหาที่พักอย่างเหมาะสม จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า ได้รับการจัดหาที่พักอย่างเหมาะสม จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2 ของนักศึกษาทั้งหมด และไม่ได้รับการสนับสนุนการจัดหาที่พักอย่างเหมาะสม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ของนักศึกษาทั้งหมด และ ตามลำดับ

ตารางที่ 3.4 การสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม

ได้รับการสนับสนุนเรื่องการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	3	23.1
ไม่ได้รับ	10	76.9
Total	13	100.0

จากตารางที่ 3.4 การสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า ไม่ได้รับการสนับสนุนเรื่องการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 76.9 ของนักศึกษาทั้งหมด และได้รับการสนับสนุนเรื่องการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 ของนักศึกษาทั้งหมด และ ตามลำดับ

ตารางที่ 3.4 รูปแบบการสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม

รูปแบบการสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม	จำนวน	ร้อยละ
ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ	1	7.7
เยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ	1	7.7
Total	2	15.4

จากตารางที่ 3.4 รูปแบบการสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม จากนักศึกษาทั้งหมด 2 คน พบว่า ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ และเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ จำนวนละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของนักศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ 3.5 การสนับสนุนเรื่องทัศนศึกษานอกสถานที่

ได้รับการสนับสนุนเรื่องทัศนศึกษานอกสถานที่	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	1	7.7
ไม่ได้รับ	12	92.3
Total	13	100.0

จากตารางที่ 3.5 การสนับสนุนเรื่องทัศนศึกษานอกสถานที่ จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า ไม่ได้รับการสนับสนุนเรื่องทัศนศึกษานอกสถานที่ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 ของนักศึกษาทั้งหมด และ ได้รับการสนับสนุนเรื่องทัศนศึกษานอกสถานที่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 3.6 รูปแบบการสนับสนุนการทัศนศึกษานอกสถานที่

รูปแบบการสนับสนุนการทัศนศึกษานอกสถานที่	จำนวน	ร้อยละ
ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ	1	7.7
เยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ	1	7.7
Total	2	15.4

จากตารางที่ 3.6 รูปแบบการสนับสนุนการทัศนศึกษานอกสถานที่ จากนักศึกษาทั้งหมด 2 คน พบว่า ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ และเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ รูปแบบละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของนักศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ 3.7 การสนับสนุนในด้านอื่นๆ

การสนับสนุนในด้านอื่นๆ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับ	2	15.4
ไม่ได้รับ	11	84.6
Total	13	100.0

จากตารางที่ 3.7 การสนับสนุนในด้านอื่นๆ จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า ไม่ได้รับการสนับสนุนในด้านอื่นๆ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 84.6 ของนักศึกษาทั้งหมด และได้รับการสนับสนุนในด้านอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 3.8 รูปแบบการสนับสนุนการสนับสนุนด้านอื่นๆ

รูปแบบการสนับสนุนการสนับสนุนด้านอื่นๆ	จำนวน	ร้อยละ
เครื่องมือ อุปกรณ์ในการทำวิจัย	1	7.7
มีกิจกรรมแลกเปลี่ยน	1	7.7
Total	2	15.4

จากตารางที่ 3.8 รูปแบบการสนับสนุนการสนับสนุนด้านอื่นๆ จากนักศึกษาทั้งหมด 2 คน พบว่า ได้รับการสนับสนุนเป็นเครื่องมือ อุปกรณ์ในการทำวิจัย และมีกิจกรรมแลกเปลี่ยนรูปแบบละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของนักศึกษาทั้งหมด

ตารางที่ 3.9 การติดต่อประสานของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างสะดวก

การติดต่อประสานของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างสะดวก	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	8	61.5
ไม่ใช่	5	38.5
Total	13	100.0

จากตารางที่ 3.9 การติดต่อประสานของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างสะดวก จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า การติดต่อประสานของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างสะดวก จำนวน 8

คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 ของนักศึกษาทั้งหมด และ ไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อประสานงานของมหาวิทยาลัย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 3.10 ผู้ประสานงานของมหาวิทยาลัยให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการเข้าร่วมโครงการ

ผู้ประสานงานของมหาวิทยาลัยให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการเข้าร่วมโครงการ	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	10	76.9
ไม่ใช่	3	23.1
Total	13	100.0

จากตารางที่ 3.10 ผู้ประสานงานของมหาวิทยาลัยให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการเข้าร่วมโครงการ จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า ผู้ประสานงานของมหาวิทยาลัยให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการเข้าร่วมโครงการ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 76.9 ของนักศึกษาทั้งหมด และผู้ประสานงานของมหาวิทยาลัยไม่สามารถให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการเข้าร่วมโครงการ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลในข้อจำกัด ปัญหา อุปสรรค ที่เกิดขึ้นระหว่างการเข้าร่วมโครงการ

ตารางที่ 4.1 ข้อจำกัด ปัญหา อุปสรรค ด้านเข้าถึงแหล่งข้อมูลเพื่อศึกษาค้นคว้า

ข้อจำกัด ปัญหา อุปสรรค ด้านเข้าถึงแหล่งข้อมูลเพื่อศึกษาค้นคว้า	จำนวน	ร้อยละ
มีปัญหา	5	38.5
ไม่มีปัญหา	8	61.5
Total	13	100.0

จากตารางที่ 4.1 ข้อจำกัด ปัญหา อุปสรรค ด้านเข้าถึงแหล่งข้อมูลเพื่อศึกษาค้นคว้า จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า นักศึกษาไม่ประสบปัญหาการเข้าถึงแหล่งข้อมูลเพื่อศึกษาค้นคว้า จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 ของนักศึกษาทั้งหมด และ นักศึกษาประสบปัญหาการเข้าถึงแหล่งข้อมูลเพื่อศึกษาค้นคว้า จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 ปัญหาการเข้าถึงแหล่งข้อมูลเพื่อศึกษาค้นคว้า

ปัญหาการเข้าถึงแหล่งข้อมูลเพื่อศึกษาค้นคว้า					
	ปัญหา				Total
	การใช้และ รหัสเข้า Internet	ความล่าช้า ของ Internet	พื้นที่ห้องสมุด มีจำกัด	การยืมและ คืนหนังสือ	
มีปัญหา	1	2	1	1	5
	20.0%	40.0%	20.0%	20.0%	100.0%
Total	1	2	1	1	5
	20.0%	40.0%	20.0%	20.0%	100.0%

จากตารางที่ 4.2 ปัญหาการเข้าถึงแหล่งข้อมูลเพื่อศึกษาค้นคว้า จากนักศึกษาทั้งหมด 5 คน พบว่า นักศึกษาพบปัญหาความล่าช้าของ Internet จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ของนักศึกษาทั้งหมด และ นักศึกษาพบปัญหาการใช้และรหัสเข้า Internet, พื้นที่ห้องสมุดมีจำกัด และการยืมและคืนหนังสือ ปัญหาละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	จำนวน	ร้อยละ
มีปัญหา	6	46.2
ไม่มีปัญหา	7	53.8
Total	13	100.0

จากตารางที่ 4.3 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า นักศึกษาไม่มีปัญหาในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 ของนักศึกษาทั้งหมด และ นักศึกษามีปัญหาในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ปัญหาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ปัญหาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร				
	ปัญหา			Total
	สื่อสารภาษามาลายูไม่ได้	การสื่อสารภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้	สำเนียงภาษาที่แตกต่าง	
มีปัญหา	2	3	1	6
	33.3%	50.0%	16.7%	100.0%
Total	2	3	1	6
	33.3%	50.0%	16.7%	100.0%

จากตารางที่ 4.4 ปัญหาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จากนักศึกษาทั้งหมด 6 คน พบว่า นักศึกษาพบปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงมา นักศึกษาสื่อสารภาษามาลายูไม่ได้ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของนักศึกษาทั้งหมด และ ปัญหาการมีสำเนียงภาษาที่แตกต่าง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ความแตกต่างทางวัฒนธรรม

ความแตกต่างทางวัฒนธรรม	จำนวน	ร้อยละ
มีปัญหา	6	46.2
ไม่มีปัญหา	7	53.8
Total	13	100.0

จากตารางที่ 4.5 ความแตกต่างทางวัฒนธรรม จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า นักศึกษาไม่พบความแตกต่างทางวัฒนธรรม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 ของนักศึกษาทั้งหมด และ นักศึกษามีปัญหาความแตกต่างทางวัฒนธรรม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ปัญหาความแตกต่างทางวัฒนธรรม

ปัญหาความแตกต่างทางวัฒนธรรม					
	ปัญหา				Total
	ด้านเครื่องแต่งกาย	ด้านการรับประทานอาหาร	ด้านความเป็นอยู่	ด้านศาสนา	
มีปัญหา	2	1	1	2	6
	33.3%	16.7%	16.7%	33.3%	100.0%
Total	2	1	1	2	6
	33.3%	16.7%	16.7%	33.3%	100.0%

จากตารางที่ 4.6 ปัญหาความแตกต่างทางวัฒนธรรม จากนักศึกษาทั้งหมด 6 คน พบว่า นักศึกษาพบปัญหาเครื่องแต่งกาย และด้านศาสนา ปัญหาละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ของนักศึกษาทั้งหมด และ นักศึกษาพบปัญหาด้านการรับประทานอาหาร และด้านความเป็นอยู่ ปัญหาละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
มีปัญหา	6	46.2
ไม่มีปัญหา	7	53.8
Total	13	100.0

จากตารางที่ 4.7 การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า นักศึกษาไม่พบปัญหาการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 ของนักศึกษาทั้งหมด และ นักศึกษามีปัญหาการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม			
	ปัญหา		Total
	การปรับตัวในการอยู่อาศัย	การปรับตัวในเรื่องการสื่อสารภาษา	
มีปัญหา	2	3	5
	40.0%	60.0%	100.0%
Total	2	3	5
	40.0%	60.0%	100.0%

จากตารางที่ 4.6 ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม จากนักศึกษาทั้งหมด 5 คน พบว่า นักศึกษาพบปัญหาการปรับตัวในเรื่องการสื่อสารภาษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 ของนักศึกษาทั้งหมด และ นักศึกษาพบปัญหาการปรับตัวในการอยู่อาศัย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ข้อมูลในด้านที่พัก

ข้อมูลในด้านที่พัก	จำนวน	ร้อยละ
มีปัญหา	8	61.5
ไม่มีปัญหา	5	38.5
Total	13	100.0

จากตารางที่ 4.9 ข้อมูลในด้านที่พัก จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า นักศึกษาพบปัญหาด้านที่พัก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 ของนักศึกษาทั้งหมด และ นักศึกษาไม่มีปัญหาด้านที่พัก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ปัญหาด้านที่พัก

ปัญหาด้านที่พัก					
	ปัญหา				Total
	ที่พักไม่ สะอาด สกปรก	ที่พักมีราคา แพง	ที่พักอาศัยอยู่ ไกล	ที่พักไม่ได้ตรง ตามความ ต้องการ	
มีปัญหา	3	1	1	1	6
	50.0%	16.7%	16.7%	16.7%	100.0%
Total	3	1	1	1	6
	50.0%	16.7%	16.7%	16.7%	100.0%

จากตารางที่ 4.10 ปัญหาด้านที่พัก จากนักศึกษาทั้งหมด 6 คน พบว่า นักศึกษาพบปัญหาที่พักไม่สะอาด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 ของนักศึกษาทั้งหมด และ นักศึกษาพบปัญหาที่พักมีราคาแพง ที่พักอาศัยอยู่ไกล และที่พักไม่ได้ตรงตามความต้องการ ปัญหาละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ข้อมูลในด้านการเดินทาง

ข้อมูลในด้านการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
มีปัญหา	8	61.5
ไม่มีปัญหา	5	38.5
Total	13	100.0

จากตารางที่ 4.11 ข้อมูลในด้านการเดินทาง จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า นักศึกษาพบปัญหาด้านการเดินทาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 ของนักศึกษาทั้งหมด และ นักศึกษาไม่มีปัญหาการเดินทาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ปัญหาการเดินทาง

ปัญหาการเดินทาง		
	ปัญหา	Total
	การเดินทางใช้เวลานาน	
ปัญหาการเดินทาง	3	3
	100.0%	100.0%
Total	3	3
	100.0%	100.0%

จากตารางที่ 4.12 ปัญหาการเดินทาง จากนักศึกษาทั้งหมด 3 คน พบว่า นักศึกษาทั้งหมดพบปัญหาในการเดินทางที่ใช้เวลานาน

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูล ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ

ตารางที่ 5.1 ลำดับประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ

ลำดับประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ			
	จำนวนคะแนนอันดับ		อันดับประโยชน์ที่ได้รับ
	จำนวน	ร้อยละ	
สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ	15	17.2	1
เพิ่มทักษะในการปรับตัวเข้าสู่สังคม	14	16.1	2
เพิ่มการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ	13	14.9	3
เพิ่มความรู้ความเข้าใจในการสื่อสาร	13	14.9	3
ข้ามวัฒนธรรม	13	14.9	3
ส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการ	13	14.9	3
เพิ่มประสบการณ์ชีวิต	13	14.9	3
ประโยชน์อื่นๆ เช่น ได้ความรู้ใหม่ ได้เพื่อนใหม่	6	6.9	4
Total	87	100.0	

จากตารางที่ 5.1 ลำดับประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ พบว่า

อันดับที่ 1 ได้รับประโยชน์ในด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2

อันดับที่ 2 ได้รับประโยชน์ในการเพิ่มทักษะการปรับตัวเข้ากับสังคม จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1

อันดับที่ 3 ได้รับประโยชน์จากการเพิ่มการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ การเพิ่มความรู้ ความเข้าใจในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม การส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการ และการเพิ่มประสบการณ์ชีวิต จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 14.9

อันดับที่ 4 ได้รับประโยชน์อื่นๆ เช่น ได้ความรู้ใหม่ ได้เพื่อนใหม่ เป็นต้น จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9

ส่วนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูล ประโยชน์ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการต่ออาชีพในอนาคต

ตารางที่ 6.1 ลำดับประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการต่ออาชีพในอนาคต	จำนวน	ร้อยละ
ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ	4	30.8
การเข้าไปทำงาน หรือทำธุรกิจใหม่	1	7.7
ได้ความรู้ การเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ใหม่ๆ	3	23.1
ทั้งความรู้และผู้คน		
ความเข้าใจในด้านเทคโนโลยีต่างๆ	1	7.7
ได้ความรู้ความเข้าใจประเทศอาเซียนมากขึ้น	3	23.1
ได้ฝึกภาษาในการสื่อสารเพื่อติดต่อพูดคุยกับคนอื่น	1	7.7
Total	13	100.0

จากตารางที่ 6.1 ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการต่ออาชีพในอนาคต พบว่า นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ของนักศึกษาทั้งหมด รองลงมา นักศึกษาได้มีความรู้ การเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ใหม่ๆ ทั้งความรู้ และผู้คน และได้ความรู้ความเข้าใจประเทศอาเซียนมากขึ้น ประโยชน์ละ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ของนักศึกษาทั้งหมด และนักศึกษาได้เข้าไปทำงาน หรือทำธุรกิจใหม่ เข้าใจในเทคโนโลยีต่างๆ และได้ฝึกภาษาในการสื่อสารเพื่อติดต่อพูดคุยกับคนอื่น ประโยชน์ละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของนักศึกษาทั้งหมด

ส่วนที่ 7 การวิเคราะห์ข้อมูล การเข้าร่วมโครงการตรงกับความคาดหวังของนักศึกษา

ตารางที่ 7.1 การเข้าร่วมโครงการตรงกับความคาดหวัง

การเข้าร่วมโครงการตรงกับความคาดหวัง	จำนวน	ร้อยละ
ตรงกับความคาดหวัง	10	76.9
ไม่ตรงกับการคาดหวัง	3	23.1
Total	13	100.0

จากตารางที่ 7.1 การเข้าร่วมโครงการตรงกับความคาดหวัง จากนักศึกษาทั้งหมด 13 คน พบว่า การเข้าร่วมโครงการตรงกับความคาดหวัง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 76.9 ของนักศึกษาทั้งหมด และการเข้าร่วมโครงการไม่ตรงกับความคาดหวัง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 7.2 การเข้าร่วมโครงการที่ตรงกับความคาดหวังของผู้เข้าร่วม

การเข้าร่วมโครงการที่ตรงกับความคาดหวังของผู้เข้าร่วม	จำนวน	ร้อยละ
ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ	1	7.7
ได้ความรู้ การเรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ใหม่ๆ	8	61.5
Total	9	100.0

จากตารางที่ 7.2 การเข้าร่วมโครงการที่ตรงกับความคาดหวังของผู้เข้าร่วม จากนักศึกษาทั้งหมด 9 คน พบว่า การเข้าร่วมโครงการตรงกับความคาดหวัง ในการได้รับความรู้ การเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ใหม่ๆ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 ของนักศึกษาทั้งหมด และการเข้าร่วมโครงการตรงกับความคาดหวัง ด้านความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของนักศึกษาทั้งหมด ตามลำดับ

ตารางที่ 7.3 การเข้าร่วมโครงการที่ไม่ตรงกับความคาดหวังของผู้เข้าร่วม

การเข้าร่วมโครงการที่ไม่ตรงกับความคาดหวังของผู้เข้าร่วม	จำนวน	ร้อยละ
ควรมีความพร้อมในการเรียนการสอน	1	7.7
การดูแล ให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือต่างๆไม่ค่อยดี	1	7.7
Total	2	15.4

จากตารางที่ 7.3 การเข้าร่วมโครงการที่ไม่ตรงกับความคาดหวังของผู้เข้าร่วม จาก นักศึกษาทั้งหมด 2 คน พบว่า การเข้าร่วมโครงการไม่ตรงกับความคาดหวัง ในการมีความพร้อมใน การเรียนการสอน และการดูแล ให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือต่างๆไม่ค่อยดี ปัญหาละ 1 คน คิด เป็นร้อยละ 7.7 ของนักศึกษาทั้งหมด

Questionnaire (Malaysian students in Thailand)

For the research on Youth roles in promoting intercultural understanding between Thai-Malaysian cultures: A study on activities and interactions of international students

(หัวข้อนี้ฟาร์ไม่แน่ใจว่าชื่ออังกฤษเป็นยังไง ปรับแก้ได้นะคะ)

1. Personal background of Malaysian student

1.1 Nationality ☐ Thai ☐ Malaysian ☐ Other (please specify)

1.2 Religion ☐ Muslim ☐ Buddhist ☐ Other (please specify)

1.3 Gender ☐ Male ☐ Female

1.4 Age years old

1.5 Level of Education

☐ Ph.D ☐ Master Degree

☐ Bachelor Degree ☐ Below Bachelor Degree (please specify)

1.6 Province or State of origin (please specify)

1.7 Length of stay in Thailandyears.....months

1.8 Place of study (please specify)

1.9 Your means of study

☐ By Personal Fund ☐ By Exchange Program

☐ Scholarship by Thai government ☐ Scholarship by Malaysian government

☐ Other (please specify)

2. Language Proficiency

2.1 Language skill for communication purpose:

Language	Reading	Writing	Listening	Speaking
Thai				
Bahasa Malaysia				
Local Malayu dialect				

English				
Other.....				

2.2 Do you think language is a communication barrier between you and your Thai friends?

☐ Yes

☐ No

2.3 What language(s) do you normally use to communicate with your Thai friends?

(Please rank from the most used to the least used one)

1.

2.

3.

3. Approximately, how many Thai close friends (whom you regularly have activities together) do you have?

☐ 1-5 persons

☐ 6-10 persons

☐ 11-15 persons

☐ more than 15 persons

4. In average, you usually spend time meeting up and having activities together with your Thai friends for.....times a week.

☐ No activities at all

☐ 1-5 hrs.

☐ 6-10 hrs.

☐ 11- 15 hrs.

☐ More than 16 hrs.

5. Where do you usually reside?

☐ Dormitory/hostel inside university

☐ Dormitory/hostel outside university

☐ Rented house

☐ Homestay with a Thai family

☐ Other (please specify)

6. Who do you reside with?

☐ Alone

☐ with Thai housemates

☐ with Malaysian housemates

☐ With foreigner friends other than Thai

☐ Other (please specify)

7. Which activities of the following do you think would result in good intercultural understanding if you were to do it?

Please tick ✓ in the checkboxes which are most relevant to your case.

List of activities	Your participation		Level of good mutual understanding it would help				
	Yes	No	Extremely helpful	Helpful	Somewhat helpful	Less helpful	Least helpful
1. Having a class together or doing assignments together							
2. Living in the same residence or hostel (roommate)							
3. Playing leisure sports together (please specify).....							
4. Having meals together							
5. Going out together during weekends / evenings / school breaks							
6. Involving in any exchanged programs co-organized by universities (e.g. sports tournaments, academic competitions, cultural performances, etc.)							
7. Involving in any informal group activities such as casual gatherings or parties (e.g. birthday parties, congratulation parties, etc.)							
8. Involving in any formal group activities such as international cultural performance.							
9. Involving in university's annual cultural performance							

10. Other (please specify).....							
---------------------------------	--	--	--	--	--	--	--

8. How important to yourself do you think to learn the culture of Thai people?

Matter of importance	Level of good mutual understanding				
	Strongly agree	Agree	Somewhat agree	Disagree	Totally disagree
1. It helps to understand the culture of the neighboring country.					
2. It gives new ideas and different perspectives.					
3. It gives better opportunity to work in Thailand.					
4. It gives better opportunity to work with Thai organizations in Malaysia.					
5. Understanding culture of the neighboring country gives better business opportunity at international level.					
6. It helps promote Asian socio-cultural community.					
7. It helps create socio-cultural networks between Malaysia and Thailand.					
8. It helps promote rapprochement of people with people at the community level.					
9. The knowledge and information obtained from such experience can be shared further to Malaysian community so that they may have better understanding about Thai culture in the long run.					

Other (please specify)

9. Prior to pursuing your study in Thailand, what was your understanding and perception about the country?

.....

.....

.....

10. After pursuing your study in Thailand, what is your understanding and perception about the country?

.....

.....

.....

.....

11. Please write your recommendations for promoting better intercultural understanding between Thai and Malaysian students in the long run.

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามนักศึกษาไทยในมาเลเซีย

เพื่อการทำวิจัยเรื่อง บทบาทของเยาวชนกับการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมไทย-มาเลเซีย :
ศึกษากิจกรรมและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของนักศึกษาระหว่างประเทศ

1. ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาไทยในมาเลเซีย

- 1.1 สัญชาติ ☐ ไทย ☐ มาเลเซีย ☐ อื่นๆ ระบุ.....
- 1.2 ศาสนา ☐ อิสลาม ☐ พุทธ ☐ อื่นๆ ระบุ.....
- 1.3 เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
- 1.4 อายุ ปี
- 1.5 ระดับการศึกษา
- ☐ ปริญญาเอก ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาตรี ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี (ระบุ).....
- 1.6 ภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่ จังหวัด (ระบุ).....
- 1.7 ระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในมาเลเซีย.....ปี.....เดือน
- 1.8 สถาบันที่ศึกษา (ระบุ).....
- 1.9 ท่านศึกษาโดย ☐ ทุนส่วนตัว ☐ โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา
- ☐ ได้รับทุนรัฐบาลไทย ☐ ได้ทุนรัฐบาลมาเลเซีย ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

2. ความสามารถด้านภาษา

2.1 การใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสาร

ภาษา	อ่าน	เขียน	ฟัง	พูด
ไทย				
มาเลเซีย				
มลายูท้องถิ่น				
อังกฤษ				
อื่นๆ.....				

2.2 ภาษาเป็นปัญหาในการสื่อสารระหว่างท่านกับเพื่อนมาเลเซียหรือไม่ ☐ เป็น ☐ ไม่เป็น

2.3 ท่านใช้ภาษาอะไร ในการพูดคุย สื่อสารกับเพื่อนคนมาเลเซีย? (โปรดเรียงตามลำดับภาษาที่ใช้เป็นหลัก)

1.
2.
3.

3. ก่อน โดยคร่าวๆแล้ว ท่านมีเพื่อนสนิทคนมาเลเซียที่ทำกิจกรรมร่วมกันบ่อยครั้งประมาณกี่คน?

☐ 1-5 คน ☐ 6-10 คน ☐ 11-15 คน ☐ 15 คนขึ้นไป

4. ท่านใช้เวลาพบปะและมีกิจกรรมนอกเวลาเรียนร่วมกับเพื่อนมาเลเซียเฉลี่ย สัปดาห์ละกี่ครั้ง

☐ ไม่มีกิจกรรม ☐ 1-5 ช.ม. ☐ 6-10 ช.ม. ☐ 11- 15 ช.ม. ☐ มากกว่า 16 ชั่วโมงขึ้นไป

5. ท่านพักอาศัยที่ใด

☐ หอพักมหาวิทยาลัย ☐ หอพักนอกมหาวิทยาลัย ☐ บ้านเช่า ☐ อยู่กับครอบครัวมาเลเซีย

☐ อื่นๆ ระบุ.....

6. ท่านพักอาศัยอยู่กับใครในมาเลเซีย

☐ อยู่คนเดียว ☐ คนไทยด้วยกัน ☐ คนมาเลเซีย ☐ คนต่างชาติที่ไม่ใช่มาเลเซีย ☐ อื่นๆ ระบุ.....

7. ท่านคิดว่ากิจกรรมใดที่ท่านได้ทำแล้วก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างวัฒนธรรม

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงและตรงกับความคิดของท่าน

รายการกิจกรรม	การทำกิจกรรม		ระดับความเข้าใจอันดีระหว่างกัน				
	ทำ	ไม่ทำ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.การเรียนรู้หนังสือร่วมกันในชั้นเรียนหรือทำรายงานร่วมกัน	50		10	22	18		
2. การพักอาศัยห้องเดียวกัน / หอเดียวกัน (roommate)	40	4	14	14	10	2	
3. การเล่นกีฬาตามว่าง							
4.การไปทานอาหารด้วยกัน							
5.การไปเที่ยวด้วยกันในวันหยุด / ตอนเย็น / ตอนว่างจากการเรียน							
6.การทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบันการศึกษา เช่น การแข่งกีฬา การแข่งขันทางวิชาการ การแสดงศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ							
7.กิจกรรมกลุ่มที่ไม่เป็นทางการเช่น การจัดงานสังสรรค์หรือปาร์ตี้ในโอกาสสำคัญต่างๆ เช่น งานวันเกิด งานเลี้ยงแสดงความยินดี เป็นต้น							
8.กิจกรรมกลุ่มที่เป็นทางการเช่น การเข้าร่วมงานแสดงวัฒนธรรมนานาชาติ							
9.งานแสดงวัฒนธรรมประจำปีของมหาวิทยาลัย							
10.อื่นๆ (ระบุ).....							

8. การเรียนรู้วัฒนธรรมของคนมาเลเซียมีความสำคัญต่อท่าน

ความสำคัญ	ระดับความเข้าใจอันดีระหว่างกัน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ทำให้เข้าใจวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน					
2. มีมุมมองความคิดใหม่ๆ มากขึ้น					
3. สร้างโอกาสในการทำงานในประเทศมาเลเซีย					
4. สร้างโอกาสในการทำงานกับองค์กรในไทยที่เกี่ยวข้องกับมาเลเซีย					
5. การเข้าใจวัฒนธรรมของเพื่อนบ้านทำให้เกิดโอกาสทางธุรกิจระหว่างประเทศ					
6. เสริมสร้างประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน					
7. การสร้างเครือข่ายทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างไทยกับมาเลเซีย					
8. กระชับความสัมพันธ์ระดับประชาชนกับประชาชน					
9. สามารถนำความรู้ที่ได้ เผยแพร่ให้สังคมไทยได้เข้าใจวัฒนธรรมมาเลเซียมากขึ้น					

อื่นๆระบุ.....

9. ก่อนเดินทางไปศึกษาที่มาเลเซีย ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับมาเลเซียอย่างไร

.....

.....

.....

10. หลังได้ไปศึกษาต่อที่มาเลเซีย ความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับมาเลเซียเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

11. ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมของนักศึกษาไทยกับมาเลเซีย อย่างยั่งยืน

.....

.....

.....